

SRI KAMAKOTI GRANTHAVALI SERIES 9

SRI
SHANTI VILASA

BY
Sri NILAKANTHA DIKSHITA
Text in Sanskrit with Tamil Translation

BY
Sri Y. MAHALINGA SASTRI, M.A., B.L.,

with a Foreword by
Dewan Bahadur N. CHANDRASEKHARA AIYER, B.A., B.L.,
Judge, High Court, Madras

AND
with the Sri Mukham of His Holiness
SRI SANKARACHARYA SWAMIGAL
of Kanchi Kamakoti Pitha, Kumbakonam.



श्रीकामकोटिर्विजयते

SRI KAMAKOTI PUBLISHING HOUSE
37, WEST DABIR ST., KUMBAKONAM.

Copyright]

1943

[Price As.

॥ ஸ்ரீஷாந்திவிலாஸ: ॥

ஸ்ரீ ஸாந்தி விலாஸ:

॥ प्रार्थना ॥

निर्मर्यादः परमचपलो निःसमाज्ञानराशि-
दिशोऽन्यः क इति भुवने मार्गणीयं त्वयैव ।
ईदृक्षेऽपि क्वचिदिह दयेयेति कौतूहलं चेत्
स्वामिन् विश्वेश्वर तव भवं निस्तरेयं तदाऽहम् ॥ ४४ ॥

॥ ப்ரார்தனா ॥

நிர்மர்யாத³: பரமசபலோ நி:ஸமாஜ்ஞானராஸி-
தி³ஸோ(அ)ன்ய: க இதி பு⁴வனே மார்க³ணீயம் த்வயைவ ।
ஈத்³ருக்ஷே(அ)பி க்வசிதி³ஹ த³யேயேதி கௌதூஹலம் சேத்
ஸ்வாமின் விஸ்வேஸ்வர தவ ப⁴வம் நிஸ்தரேயம் ததா³(அ)ஹம் ॥ 44 ॥

श्रीकामकोटिप्रन्थावलि: ९

॥श्री:॥

॥ श्रीचन्द्रमौलीश्वराय नमः ॥

श्रीमन्नीलकण्ठदीक्षितवः प्रणीतः

॥ श्रीशान्तिविलासः ॥

श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्य श्रीकामकोटिपीठाधीश्वर
जगद्गुरु श्रीमच्चन्द्रशेखरेन्द्रसरस्वती श्रीपादानां
श्रीमुखेन समुद्रासितः



श्रीकामकोटिर्विजयते

श्रीकामकोटिकोशस्थानेन प्रकाशितः
५७, पश्चिम डबरी वीथी, कुम्भघोणम्.

मूल्यम् आणकषट्कम्]

1943

[स्वाम्यं कोशस्थानस्यैव

ஸ்ரீ நீலகண்ட தீக்ஷிதவர்யர் அவர்கள்
இயற்றிய

ஸ்ரீ ஸாந்தி விலாஸ:

ஸ்ரீ ய. மஹாலிங்க சாஸ்திரி எம்.ஏ., பி.எல்.

எழுதிய தமிழ் அனுவாதத்துடனும்

சென்னை ஹைகோர்ட் ஜட்ஜ் கனம்

திவான்பகதூர் ஸ்ரீ N. சந்த்ரசேகர அய்யர் அவர்கள்

எழுதிய முன்னுரையுடனும்

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்ய

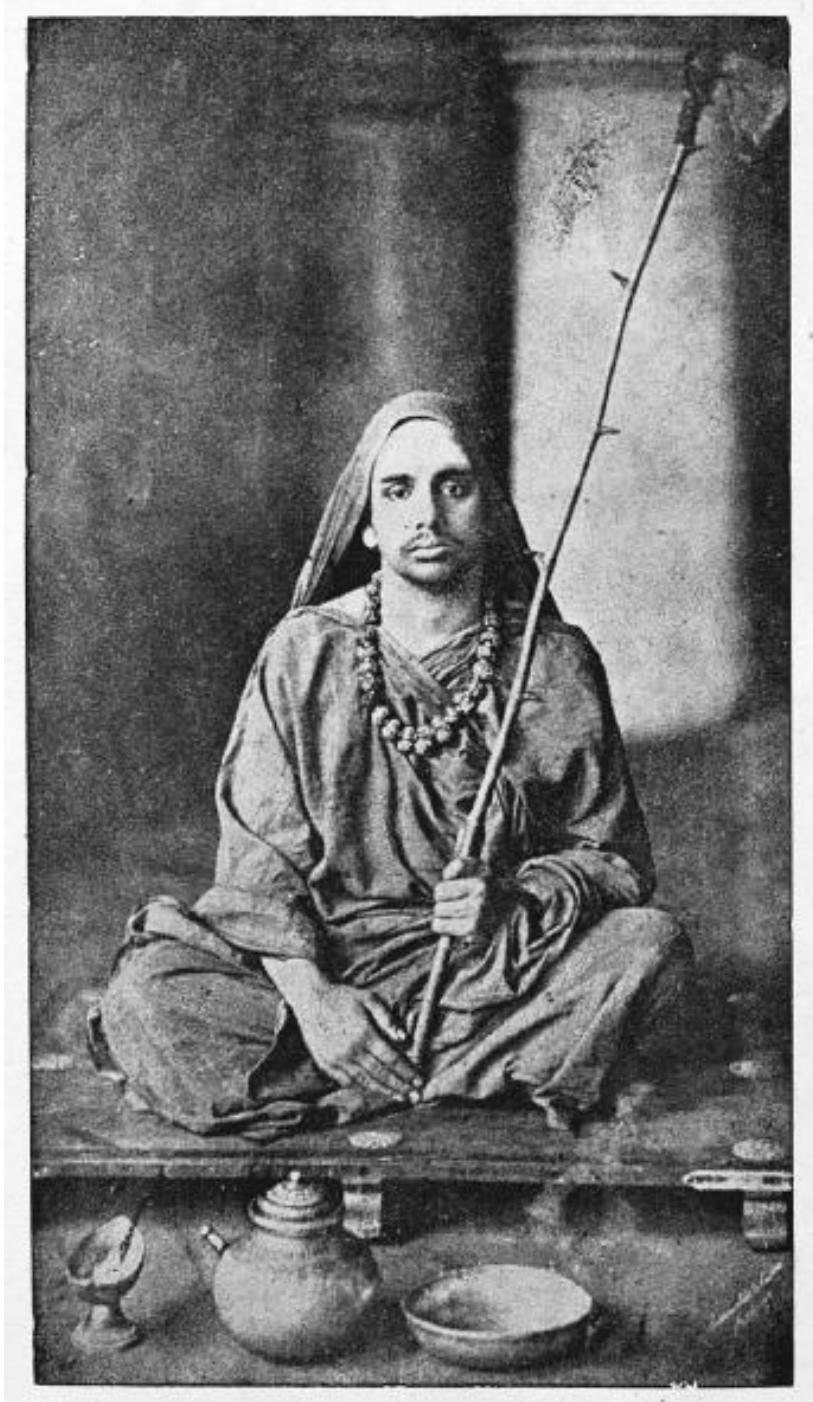
ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதிகளான ஸ்ரீ ஜகத்குரு

ஸ்ரீ சந்த்ரசேகரேந்த்ர ஸரஸ்வதீ ஸ்ரீ சங்கராசார்ய ஸ்வாமிகள்

அருளிய ஸ்ரீமுகத்துடனும்

ஸ்ரீ காம கோடி கோசஸ்தானம்

57, மேல டபீர் தெரு, கும்பகோணம்



ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்ய
ஸ்ரீ ஜகத்குரு காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதிகள்
ஸ்ரீ சந்த்ர சேகரேந்த்ர ஸரஸ்வதீ ஸ்ரீ சங்கராசார்ய ஸ்வாமிகள்

श्री:

मुद्रा

श्रीमत्परमहंस परिव्राजकाचार्यवर्य श्रीमच्छंकरभगवत्पादप्रतिष्ठित श्रीकाञ्चोकाम-
कोटिपीठाधीश्वर जगद्गुरु श्रीमच्चन्द्रशेखरेन्द्रसरस्वती श्रीपादैः क्रियते नारायणस्मृतिः ॥

श्रीमन्तः समधिगतनिखिलशास्त्रपरमार्थतत्त्वाः शताधिकग्रन्थनिर्मा-तृणामद्वैतविद्या
चार्यवर्याणां श्रीमदप्पय्य यज्वेन्द्राणां सोदर्यपौत्राः श्रीमन्नील- कण्ठदीक्षितवर्याः
करुणाविष्टहृदयाः प्रणिन्युः सर्वेषामनायासेन भक्तिमार्ग- प्रदर्शकं सरसतामापाद्य प्रवर्तकं च
अज्ञानान्ध्यनिवारकमतिमनोहरं ग्रन्थजातम् । तस्मिन्नन्यतमोऽयं शान्तिविलासाभिधो ग्रन्थः
। अत्र च परमपुरुषार्थ- साधनीभूता कामादिषडरिविनिग्रहजन्या शान्तिरेव प्राथम्येन वर्ण्यते ।
तदङ्गभूता सर्वेश्वरभक्तिश्च पौष्कल्येन निरूप्यते । विरक्ततमाः श्रीमन्तः काश्मीरिकाः
काशीवासिनो लोप्टदेवाः शान्तिमनुपमां स्वयं प्राप्यापि लोक-
शिक्षणायैवं विलपन्ति :-

घोरे क्षणं विनिपतन्नरके क्षणं च
पुण्यं पदं दिविषदां सहसाऽधिरोहन् ।
मोहेन कन्दुकदशामिव नीयमानः
स्वामिन् सहे किमवधीनि गतागतानि ॥

दीनाक्रन्दने श्लोकः ४.

अमी तु दीक्षितेन्द्राः सचिवाग्रपदे स्थिताश्चेतसो विरक्ति सुतीक्ष्णा- माशासमानाः
स्वात्मानमिव मधुरया रीत्या लोकान् शिक्षयन्ति अर्थकामा-सारतादर्शनद्वारा
वर्णाश्रमधर्मानुष्ठानं ततश्चाचञ्चलां भक्तिमात्मसमर्पणं च भगवति परमेश्वरे क 'जीर्णे रुग्णे'-२०,
'आगर्भात् ।-५०, 'दण्डंधत्ते'-५१ इत्यादिभिः मधुरमधुरैः पद्यरत्नैः । स एष ग्रन्थः सांप्रतं सर्व-
जनोपयुक्तया रीत्या प्रचारणीय इति विचिन्त्य सरलेन द्राविड्यनुवादेन मुद्रापितः । अस्य च
प्रचारणेन ग्रन्थमेनं श्रद्धया पठन्त आस्तिकाः धर्मेण भगवति भक्ति संपाद्य तथा च परमं श्रेयः
प्राप्य कृतार्थीभवेयुरिति भगवन्तं भवानीवल्लभं श्रीमच्चन्द्रमौलीश्वरं संप्रार्थयामः ॥

मुकाम्-उत्तमर् कोविल,
खभानु सं० कार्तिकशुद्धतृतीया
भानुवासरः।

नारायणस्मृतिः

ஸ்ரீ:
முத்ரை

ஸ்ரீமத் பரம ஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்யவர்யர்களான ஸ்ரீமத் சங்கர பகவத் பாதர்களால் ப்ரதிஷ்டிக்கப் பெற்ற ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடாதீச்வரர்களான ஜகத்குரு ஸ்ரீமத் சந்த்ரகேசரேந்த்ர ஸரஸ்வதீ ஸ்ரீ பாதர்களால் நாராயண ஸ்மரணம் செய்யப் படுகின்றது.

ஸ்ரீமான்களாய், எல்லா சாஸ்திரங்களையும் நன்றாக உணர்ந்தவர்களாய், பரமார்த்த வுண்மைகளை அறிந்தவர்களாய், நூற்றிற்கு மேற்பட்ட நூல்களை இயற்றி அத்வைத வித்யைக்கு ஆசார்யவர்யர்களாக விளங்கிய ஸ்ரீமத் அப்பய்ய தீக்ஷிதச்ரேஷ்டர்களின் ஸஹோதரரின் பௌத்திரர்களாய் விளங்கிய ஸ்ரீமத் நீலகண்ட திணிதவர்யர்கள் கருணை குடி கொண்ட இருதயமுடையவர்களாய் எல்லோருக்கும் சிரமமின்றி பக்தி மார்க்கத்தை விளக்கிக் காட்டுபவையும் சுவையினிமையைப் பயப்பதில் முதன்மை பெற்றவையும் அஞ்ஞானமாகிய இருளை நீக்குபவையும் மிக்க மனோஹரமானவையுமான நூல்கள் பலவற்றை இயற்றியருளினார்கள். அவற்றுள் ஒன்றாகச் சிறந்து விளங்குவது ஸாந்தி விலாஸ: என்ற பெயர்கொண்ட இந் நூல். இங்கும் பரமபுருஷார்த்தத்திற்கு ஸாதனமாகிக் காமம் முதலிய ஆறு பகைகளையும் நன்கு அடக்குவதாலே உண்டாகும் சாந்தி நிலையே முதன்மை பெற வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளது. அந்த சாந்தி நிலைக்கு அங்கமான ஸர்வேச்வர பக்தியும் பூர்ணமாக விளக்கப்பட்டுள்ளது. விரக்தர்களுக்குள் மிகச்சிறந்தவர்களாய் ஸ்ரீமான்களாய் காசி வாஸிகளாய் விளங்கிய காச்மீரத்து லோஷ்டதேவர் அவர்கள் தாம் ஒப்பற்ற சாந்தி நிலையைப் பெற்றும் உலகத்தைச் சீர்திருத்துவதற்காகவே இவ்வாறு பிரலாபிக்கிறார்கள்:

घोरे क्षणं विनिपतन्नरके क्षणं च

पुण्यं पदं दिविषदां सहसाऽधिरोहन् ।

मोहेन कन्दुकदशामिव नीयमानः

स्वामिन् सहे किमवधीनि गतागतानि ॥ ४ ॥

(श्री दीनाक्रन्दनम् – श्लोकं ४)

கோ⁴ரே கூஷணம் வினிபதந்நரகே கூஷணம் ச

புண்யம் பத³ம் தி³விஷதா³ம் ஸஹஸா(அ)தி⁴ரோஹன் ।

மோஹேன கந்து³கத³ஸாமிவ நீயமான:

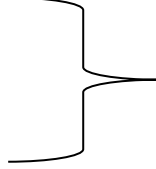
ஸ்வாமின் ஸஹே கிமவதீ⁴னி க³தாக³தானி ॥ 4 ॥

(ஸ்ரீ தீ³னாக்ரந்த³னம். ஸ்லோகம் 4.)

இந்த தீக்ஷிதச்ரேஷ்டர்களோ முதல் மந்திரி பதவியிலிருந்து கொண்டே மனதிலே மிகத் தீவிரமான விரக்தியை விரும்பியவர்களாய், தமக்கு உபதேசித்துக் கொள்பவர்போல் இனிய முறையிலே, பொருள் இன்பம் இவற்றின் ஸாரமின்மை

யைக் காட்டுவதாலே வர்ணாசிரம தர்மங்களை அனுஷ்டிப்பதற்கும், அதனால் பரமேசுவரராகிய பகவானிடம் நிலைபெற்றுள்ள பக்தியையும் ஆத்ம ஸமர்ப்பணத்தையும் செய்வதற்கும், ஜீர்ணேரும்ணே" (20) "ஆமர்ஹாத்" (50) "உண் ஐம்யத்தே" (51) என்பவை முதலான மதுர மதுரமாய்ச் சிறந்த சுலோகங்களால் உலகோர்களுக்குக் கற்பிக்கிறார்கள். அத்தகைய இந்நூல் இப்போது எல்லா ஜனங்களும் உபயோகிக்கும்படியான முறையிலே பிரசாரம் செய்யப்படவேண்டும் என்று ஆலோசித்து ஸரளமான தமிழ் மொழி பெயர்ப்போடு அச்சிடப் பெற்றுள்ளது. இதனுடைய பிரசாரத்தால் இந் நூலை சிரத்தையோடு படிக்கும் ஆஸ்திகர்கள் தர்ம வழியிலே பகவானிடத்தில் பக்தியையுடையவராகி அந்த பக்தியினால் மிகச் சிறந்த சிரேயஸையும் அடைந்து க்ருதார்த்தர்கள் ஆக வேண்டும் என்று பவானீதேவியின் நாயகரான பகவான் ஸ்ரீ சந்த்ரமௌலீச்வரரை மிகவும் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

முகாம்: உத்தமர் கோவில்,
ஸ்வபானு ஸம். கார்த்திகை
(திய தரதீயை
பானுவாஸரம் (31-10-43.)



நாராயண ஸ்ம்ருதி:

FOREWORD

True equipoise of mind, which is entirely unaffected by achievements or failures, can be attained only by those who cultivate detachment from things worldly, desirelessness, and renunciation (*vairagya*). This state where, in our conscious moments even, the mind is at perfect rest as in deep sleep, is called **शांति** **ஸாந்தி**. When it is united to the realization of Self and God, it is *yoga*. And by *yoga* men attain *moksha*. Acquisition of **शांति** **ஸாந்தி** is thus the very foundation for the attainment of salvation. The Lord has said in the Gita that the man without **शांति** **ஸாந்தி** has no true happiness.

नास्ति बुद्धिगुक्तस्य न चायुक्तस्य भावना ।

न चाभावयतः शान्तिरशान्तस्य कुतः सुवम् ॥

(Chapter II Stanza 66.)

विहाय कामान् यः सर्वान् पुमांश्चरति निस्स्पृहः ।

निममो निरहङ्कारः स शान्तिमधिगच्छति ॥

(Chapter II Stanza 71.)

Many are the works in Sanskrit which stress the need for the cultivation of this supreme quality of mind and all of them enjoin that we should think constantly of the impermanence or evanescence of things material and of the world as we see it, if we are to take the road of true spiritual progress and ultimately reach the goal of eternal Bliss.

One of such works is the *Santi Vilasa* of Sri Nilakantha Dikshita, brother's grandson of the famous Appayya Dikshita. It consists of 51 verses, and though it cannot be classed among the first-rate compositions for felicity of poetic diction or sublimity of thought, it is well worth study as a production of one of our great men of the early part of the 17th century, who was at once a poet, philosopher and statesman and whose *Champu* and *Siva Leelarnava* have earned for themselves imperishable fame. As regards richness of ideas or poetical merit, it cannot claim equal rank with the *Bhaja Govinda* slokas of Sri Sankara, or even the *Vairagya Sataka* of Bhartrihari. But it deserves praise, as a short philosophical work by a reputed author, who draws pointed attention to the vanity and futility of all human effort and holds up things spiritual and eternal as the only objects worthy of pursuit. His theme is that even men of much learning are carried away by sensual objects and vainly spend their lives in quest of material prosperity and worldly pleasures, missing the true purpose or aim of life, namely, the attainment of freedom from the bondage of *samsara* by steadfast and one-pointed devotion to God.

The present publication forms part of the Sri Kamakoti Granthavali series and gives for the benefit of those not well acquainted with Sanskrit a word-for-word Tamil meaning of the slokas and their gist or purport. The Tamil renderings are generally accurate and the condensed statements bring out in clear outline the aim or object of each verse.

His Holiness the Sri Jagadguru of the Kanchi Kamakoti Pitha has been unremitting in his toil for the spread of true Hindu religion and culture in this land; and one of the ways he

has chosen for carrying out his life's mission is the encouragement of the publication of such works as the one under notice, so that large numbers of the Hindu population might benefit by their study. Blessed by so great and holy a personage, there can be little doubt that the attempt to popularise by such means the sublime ideals of the Hindu philosophy and religion will prove a great success.

11th November 1943
MADRAS.

}

N. CHANDRASEKHARA AIYAR.

முன்னுரை

காரிய சித்தியைப் பெற்றாலும் பெருவிட்டாலும் அதனால் பாதிக்கப்படாமல் உண்மையான நடுநிலைபெற்றுச் சலியாது நிலைத்த மனமானது லௌகிக விஷயங்களிலே பற்றின்மையும் நிராசையும் வைராக்கியமும் பயின்றவர்களுக்கு மட்டுமே ஸித்திக்கக்கூடும். ஸுஷாப்தி என்னும் காட நித்திரையிலே போல் விழித்திருக்கும் போதும் மனமானது முற்றும் நிச்சலமாய் இருக்கும் இந்த நிலையே 'ஸாந்தி' என்னப்படுவது. ஆத்மானுபவத்தோடும் கடவுளோடும் இந்நிலை பொருந்தும் போது, அதனையே யோகம் என்பர். போகத்தாலேயே மானுடர் மோக்ஷத்தை யடைகிறார்கள். எனவே ஸாந்தியைப் பெறுவதானது மோக்ஷமடைவதற்கு நேரான அடிப்படையாகின்றது. ஸ்ரீ கீதையிலே, பகவான் "ஸாந்தியில்லாதவனுக்கு உண்மைச் சுகம் இல்லை." என்று சொல்லியிருக்கிறார்.

நாஸ்தி பு³த்³தி⁴க்³யுக்தஸ்ய ந சாயுக்தஸ்ய பா⁴வனா ।

ந சாபா⁴வயத: ஸாந்திரஸாந்தஸ்ய குத: ஸுவம் ॥

(II-ம் அத்யாயம், ஸ்லோகம் 66.)

விஹாய காமான் ய: ஸர்வான் புமாம்ஸ்சரதி நிஸ்ஸக்³ருஹ: ।

நிமமோ நிரஹங்கார: ஸ ஸாந்திமதி⁴க்³ச்ச³தி ॥

(II-ம் அத்யாயம், ஸ்லோகம் 71.)

இச்சிறந்த மனோதர்மத்தை நாம் பயிலவேண்டிய அவசியத்தை வற்புறுத்தும் நூல்கள் வடமொழியிலே பல உள்ளன; உண்மையான அத்யாத்மிக மார்க்கத்திலே சென்று இறுதியிலே நித்தியமான பேரானந்தமாகிய லக்ஷயத்தை அடைய வேண்டுமென்றால் நாம் காணும் உலகமும் பௌதிகப் பொருளும் அநித்யமானவை அதாவது நிலையாதவை நாம் எப்பொழுதும் சிந்திக்கவேண்டும் என்றே அவையெல்லாம் நியமிக்கின்றன.

இவ்வகை நூல்களில் ஒன்று, புகழ்பெற்ற ஸ்ரீ அப்பய்ய தீக்ஷிதரவர்களின் ஸஹோதரருடைய பௌத்திரரான ஸ்ரீ நீலகண்ட தீக்ஷிதரின் 'ஸாந்தி விலாஸ:' என்பது. இது 51 ஸ்லோகங்கள் கொண்டது; பத லாளித்யத்திலோ அர்த்த கௌரவத்திலோ முதல் வகுப்பு நூல்களோடு இதைச் சேர்த்துக் கொள்ளா விட்டாலும், 17-ம் நூற்றண்டின் முற்பகுதியிலே வாழ்ந்த நம்முடைய பெருந்தகையார் - கவியாகவும், தத்வ ஞானியாகவும், ராஜதந்திரியாகவும், அழியாப் புகழ்படைத்த "சம்பு" வையும் "ஸ்ரீவல்லார்ணவம்" என்னும் காவியத்தையும் இயற்றியவராகவும் விளங்கியவர் - அவர் இயற்றிய நூல் என்பதால் நாம் ஊன்றிக் கற்பதற்கு உரியதேயாகும்.

கருத்துக்களின் சிறப்பிலோ கவிதையிலோ இந்நூலை ஸ்ரீ சங்கார் அருளிய 'பஜகோவிந்த' ச்லோகங்களுக்கு, இன்றேல் "பர்த்ருஹரி" யின் வைராக்ய சதக ச்லோகங்களுக்குக்கூட ஸமானமாகக் கொள்ள முடியாதென்றாலும், மனிதப் பிரயத்னமெல்லாம் வீண் என்றும் பயனற்றது என்றும் நன்றாக எடுத்துக்காட்டி, முழுக்கருத்தோடு முயற்சி செய்து பெற விரும்புவதற்குரியது நித்தியமான அத்யாத்மப் பொருளே என்று விளக்குவதாய், பிரஸித்திபெற்ற நூலாசிரியர் சிறிய அளவில் அமைந்ததோர் தத்துவ நூல் என்பதால் இதுவும் புகழ்ச்சிக்கு உரியதே. இந்தக் கவி கூறும் விஷயம் என்ன என்றால், கல்வியில் மிக்கார்கூட இந்திரிய விஷயங்களாலே அபகரிக்கப்பட்ட சித்தத்தையுடையவர்களாய் பொருட் செல்வத்தையும் உலக இன்பங்களையும் நாடித்திரிந்தும், கடவுளிடம் ஊன்றி நிலைத்து ஏகாக்கிரமாக பக்தி செய்வதால் ஸம்ஸார பந்தத்தினின்றும் விடுதலை பெறுவது என்னப்படும் வாழ்க்கையின் உண்மையான கருத்தையும், லக்ஷ்யத்தையும் கைவிடுத்தும், தங்களுடைய வாழ்நாட்களை வீணாக செலவிடுகின்றார்கள் என்பதே.

இப்போது பதிப்பிக்கப்படும் இந்நூலானது ஸ்ரீ காமகோடி க்ரந்தாவளியைச் சேர்ந்தது. ஸம்ஸ்க்ருதத்தில் நல்ல பழக்கமில்லாதவர்களின் செளகரியத்திற்காக ஒவ்வொரு ச்லோகத்திற்கும் தமிழிலே பதவுரையும் கருத்தை விளக்கும் பொழிப்புரையும் கொடுக்கப் பெற்றுள்ளன. தமிழ் உரை பொதுவாக திருத்தமாகவே உள்ளது. சுருக்கவுரையாக அமைந்த பொழிப்புரை ஒவ்வொரு ச்லோகத்தின் கருத் தையும் நோக்கத்தையும் தெளிவாகக் காட்டுகின்றது.

ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ ஜகத்குரு அவர்கள் உண்மையான ஹிந்து மதத்தையும் நாகரிகத்தையும் இந்நாட்டில் எங்கும் பரவச் செய்யும் காரியத்திலே இடைவிடாக உழைப்புடையவர்களாய் விளங்குகிறார்கள். தம்முடைய ஜீவியலக்ஷ்யமாகக்கொண்ட இக்காரியத்தை நிறைவேற்றுவதற்கான வழிகளிலே ஒன்றாக பிரஸ்தாவ நூலைப் போன்ற நூல்களைப் பி/சுரிப்பதற்கு உத்ஸாஹ மூட்டுவதைக் கைக்கொண்டுள்ளார்கள். இதனால் ஹிந்து ஜனங்களில் பெரும்பான்மையோர் இந்நூல்களைக் கற்றுப் பயனடைவார்கள் அன்றே! இத்தகைய பெருமையும் தூய்மையுமுடையவர்களின் கிருபையால் ஹிந்து தத்துவங்களிலும் மதவுண்மைகளிலும் சிறந்து விளங்கும் உயர்ந்த லக்ஷ்யங்களை எல்லோரும் அறியும்படி பிரசாரஞ் செய்கின்ற இவ்வித முயற்சியானது பெரு வெற்றி பெறும் என்பதில் சிறிதும் ஸந்தேஹம் இல்லை.

மதராஸ் }
11-11-'42.

என். சந்திரசேகர அய்யர்.

ஸ்ரீ ஸாந்தி விலாஸ:

உபோத்தகாதம்

மனம் அடங்கிய நிலை ஸாந்தி நிலை, அது பேரின்பத்திற்கு வாயிலாகும் ஓர் ஸுகநிலை. மனம் அடங்குவதாவது, அது இந்திரியங்களுக்கு வசமாகாமல் உள் நோக்குவது. மனதின் சுபாவம் இந்திரியங்களுடன் வெளியில் ஓடித் திரிவதே. இந்தக் கூட்டுறவினால் அதற்கு அனேக பந்தங்கள் ஏற்படுகின்றன. இந்திரியங்கள் மனதின் ஸுகத்திற்கு உத்திரவாதிகளல்ல. அவைகளின் மூலம் பல பந்தங்களில் சிக்கிக் கொண்டு மனம் துன்புறுகின்றது. அதை இந்திரியங்களின் அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுவிக்கும் பொருட்டு புத்தி முன் வருகிறது. "மனமே! நீ இந்திரியங்களுடன் கூட்டுறவு செய்தது போதும். அவைகளால் நீ அடைந்த ஸுகம் என்ன? நீ ஸுகமென்று மதித்ததெல்லாம் துக்கமாய் முடிந்தது. நீ ஹிதமென்று எண்ணியதெல்லாம் அனர்த்தமாக முடிந்தது, நீ வைத்த ஆசையெல்லாம் பாசமாகி உன்னையே இறுகச் சுற்றிக்கொண்டு வருத்துகின்றது. இந்தப் பாசங்களே அறுத்துவிடு. பொய்த்தோற்றமுள்ள இந்திரிய ஸுகங்களை மறந்து விடு. உண்மையான ஸுகம் வேறு. நீ எனக்கு அடங்கி உள் நோக்குவாயானால் அதைக் காணலாம்" என்று புத்தி மனதிற்கு உபதேசம் செய்கிறது. இந்த ஸந்தர்ப்பத்திலேதான் ஸாந்தி விலாஸம் உற்பத்தியாகிறது. எந்த ஜீவனுடைய அனுபவத்திலும் ஆயுளில் ஒரு கூஷணமாவது இவ்வறிவு தோன்றாமலிராது. மஹாத்மாக்களுக்கு இவ்வுணர்ச்சி இடைவிடாது பிரகாசிக்கின்றது.

ஸாந்தி விலாஸத்திற்கு அர்த்தம், காமம் என்ற இரண்டும் பகை. அர்த்தகாமங்களால் ராகம், த்வேஷம், லோபம், மோஹம், மதம், மாத்ஸர்யம் முதலிய சித்த தோஷங்கள் உண்டாகி, மனதிற்கு நிரந்தரமான சஞ்சலத்தையும் துன்பத்தையும் தருகின்றன. இவைகளை நீக்கி மனதை சுத்திசெய்துகொள்ள வேண்டும். இந்த சுத்தியானது, மனம் இந்திரியங்களுக்கு வசப்பட்டிருக்கும் வரை ஏற்படாது. இந்திரியங்களோ மனதை ஒருகூஷணமும் விடாமல் வாரிக்கொண்டு போய் விடுகின்றன. ஆதலால் மனதை மீட்க இந்திரியங்களைக் க்லேசப்படுத்த வேண்டி வருகிறது. அதற்கும் அஞ்சாமல் புத்தியின் தலைமையின் கீழ் ஜீவன் மனதைத் தன் வசப்படுத்திக்கொண்டு ஆத்ம ஸுகத்தைத் தேடவேண்டும். ஆனால், மனமும் இந்திரியங்களும் செய்யும் கோலாஹலத்தில் புத்தி விலக்கப்பட்டுத் துயிலில் அமர்ந்துவிடுகிறது. அதைத் தட்டி எழுப்பித் தத்தளிக்கும் ஜீவனுக்கு உதவிபுரியும் ஒரு தூண்டுகோலாக, இந்த ஸாந்தி விலாஸம் என்ற சிறு காவியம் ஸ்ரீ நீலகண்ட தீக்ஷிதர் என்ற மஹானால் லோகோபகாரமாக எழுதப்பட்டது. அவர் இக் காவியத்தில் தம் அக்ஞானத்தையும், தாம் மதிக்கெட்டுப் போனதையும் தம் பாபச்செயல்களையும் பற்றி இகழ்ந்து பேசிக்கொள்வதெல்லாம் நம்மை உத்தேசித்தே யொழிய உண்மையில், விரக்தரும், ஞானியும், புண்ணிய புருஷருமான அவரிடம்

அவை சிறிதும் அணுகா. இக்காவியத்தில் அவர்தம் சுய அனுபவத்தைச் சொல்லுவது போல சொல்லுவது ஒரு நயமான உபதேச மார்க்கம். இதை வாசிப்பவர் ஒவ்வொருவரும் தத்தம் அனுபவங்களையும் ஒத்துப் பார்த்துக்கொண்டு பயன்பெற வேண்டுமென்பது கருத்து. இப்படியல்லாமல், 'நீ இவ்விதம் செய்' என்று உபதேசிப்பது சாஸ்திரத்தின் முறை, காவியமுறை யாகாது. சாஸ்திர விதிகளில் சோம்பேறிகளுக்கும், மூர்க்கர்களுக்கும், உத்ததர்களுக்கும் சிரத்தையுண்டாகாது; காவியமோ இத்தகையோரையும் தன் இனிய மொழிகளால் கவர்ந்து நல்வழிக்கு இழுக்கின்றது. கவி இங்கு அர்த்தகாமங்களின் கோரமான ரூபத்தை எடுத்துக் காட்டி அவைகளில் வெறுப்பு வரக்கூடிய பரிபாகத்தைப் படிப்போர் மனதிற்குப் புகட்ட வேண்டித் தாம் புலம்புவதுபோல் புலம்புகிறார். இதனை வாசிக்கும் விவேகிகளும் கவி புலம்புகிறார் என்பதை மறந்து, தாங்கள் புலம்பியதாகவே அனுபவத்தில் கண்டு கொள்வார்கள் என்பது திண்ணம். இந்திரியங்களாகிற திருடர்கள் வந்து மனதைக் கொள்ளை கொண்டு போகும்போது அலறும் ஜீவனுக்கு உதவாமல் தூங்கும் நம் புத்தியின் மயக்கத்தைத் தெளியவைப்பதற்காக இக்காவியத்தை இயற்றிய கருணைக்கடலாகிய இந்த மஹானுடைய சரித்திரத்தை ஆனந்த ஸாகர ஸ்தவத் தின் முன்னுரையில் வரைவோம்.

திருவாலங்காடு }
23-10-43

Y. மஹாலிங்க சாஸ்திரி.

॥ ओं ॥

महाकवि श्रीनीलकण्ठदीक्षित विरचितः

॥ श्रीशान्तिविलासः ॥

ஓம்

மஹாகவி ஸ்ரீ நீலகண்ட தீக்ஷிதர் இயற்றிய

ஸ்ரீ ஸாந்தி விலாஸ:

वंशे कस्मिन्नजनिषि कयोः पुत्रतामग्रहीषं

कत्यश्रौषं तदपि कतिधा तच्च सद्भयः कतिभ्यः ।

किं नाद्राक्षं व्यसनमपि वा किं सुखं नान्वभूवं

नोपारंसीत्तदपि हृदयं कीदृशो मे विपाकः ॥ १ ॥

வம்ஸே கஸ்மின்னஜநிஷி கயோ: புத்ரதாமக்ரஹீஷம்

கத்யஸ்ரௌஷம் ததப்ரி கதிதா⁴ தச்ச ஸத்³ப⁴ய: கதிப்⁴ய: ।

கிம் நாட்ராக்ஷம் வ்யஸனமபி வா கிம் ஸுகம் நான்வபூ⁴வம்

நோபாரம்ஸீத்தத³பி ஹ்ருத³யம் கீத்³ருஸோ மே விபாக: ॥ 1 ॥

कस्मिन् वंशे = எந்த வம்சத்தில்;

கஸ்மின் வம்ஸே

अजनिषि = பிறந்தேன்;

अजनिषि

कयोः = எந்த மாதா பிதாக்களுக்கு;

कयोः

कयोः पुत्रताम् = புத்ரனாயிருத்தலை;

पुत्रताम्

अग्रहीषं = அடைந்தேன்;

अग्रहीषं

कति अश्रौषं = எவ்வளவு (நல்ல விஷயங்களை)

कति अश्रौषं

कति अश्रौषं तदपि कतिधा = கேட்டிருக்கிறேன்;

तदपि कतिधा = அதுவும் எத்தனை விதமாக;

तदपि कतिधा

तदपि कतिधा तच्च कतिभ्यः सद्भयः = அதுவும் எத்தனை பெரியோர்களிடமிருந்து;

तच्च कतिभ्यः सद्भयः

तच्च कतिभ्यः सद्भयः

व्यसनम्	=	கஷ்டத்தை
व्यसनम् किं नाद्राक्षं	=	பார்க்கவில்லையா?;
கிம் நாத் ³ ராக்ஷம் सुखमपि वा	=	ஸுகத்தையும் தான்;
ஸுக ³ மபி வா किं नान्वभूवं	=	நான் அனுபவிக்கவில்லையா?;
கிம் நான்வபூ ⁴ வம் तदपि	=	ஆனாலும்;
தத ³ பி हृदयं नोपारंसीत्	=	மனம் அடங்கவில்லையே;
ஹ்ருத ³ யம் நோபாரம்ஸீத் मे विपाकः कीदृशः	=	என் முதிர்ச்சி எவ்விதமானது?
மே விபாக: கீத் ³ ருஸ:		

நான் பரிசுத்தமான வம்சத்தில் பிறந்தேன். மஹாத்மாக்களான மாதா பிதாக்களுக்கு புத்திரனானேன், எவ்வளவோ அரிய பெரிய விஷயங்களை எவ்வளவு தடவையோ எத்தனையோ பெரியோர்களிடமிருந்து கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டேன், உலக வாழ்க்கையில் சுகம் துக்கம் எல்லாம் பார்த்தாகி விட்டது. இன்னமும் என் மனம் ஸாந்திநிலை பெறவில்லை என்றால் என் பரிபாகம் மிகவும் இகழ்த்தக்கதே.

குறிப்பு:- ஸ்ரீமான் நீலகண்ட தீக்ஷிதர் ஸ்ரீமத் அப்பய்ய தீக்ஷிதர் அவர்களின் தம்பி பேரன். ஸ்ரீ நாராயண தீக்ஷிதா அவர்களுக்கு பூமிதேவியிடம் பிறந்தவர். வேங்கடமகி, கீர்வாண யோகீந்திரர் முதலியவர்களின் சிஷ்யர். மதுரையில் திருமலை நாயகருக்கு மந்திரி பதவி வஹித்தவர்.

पादौ, मे स्तः परमचतुरौ कीकटानेव गन्तुं
वागप्यास्ते निभृतमनृतान्येव वक्तुं वचांसि ।
मीमांसन्ते मम च मतयो दोषदृष्टौ परेषां
पाङ्गुर्मूकः पशुरपि भवाम्यात्मनीने तु कृत्ये ॥ २ ॥

பாதௌ³, மே ஸ்த: பரமசதுரௌ கீகடானேவ க³ந்தும்
வாக³ப்யாஸ்தே நிப்⁴ருதமந்ருதான்யேவ வக்தும் வசாம்ஸி ।
மீமாம்ஸந்தே மம ச மதயோ தோ³ஷத்³ருஷ்டௌ பரேஷாம்
பாங்கு³ர்மூக: பஸூரபி ப⁴வாம்யாத்மனீனே து க்ருத்யே ॥ 2 ॥

मे	=	என்;
மே पादौ	=	கால்கள்;

பாதௌ ³ कीकटान् एव	=	சந்து வழிகளிலேயே;
கீகடான் ஏவ गन्तुं	=	செல்வதற்கு;
க ³ ந்தும் परमचतुरौ	=	மிக்க திறமையுள்ளவைகளாக;
பரமசதுரௌ स्तः	=	இருக்கின்றன;
ஸ்த: निभृतम्	=	கள்ளத்தனமாக;
நிப் ⁴ ருதம் अनृतानि	=	பொய்யான;
அந்ருதானி वचांसि एव	=	மொழிகளையே;
வசாம்ஸி ஏவ वक्तुं	=	உரைப்பதற்கு;
வக்தும் वागपि आस्ते	=	பேசும் திறமையும் இருக்கிறது;
வாக ³ பி ஆஸ்தே मम	=	எனது;
மம मतयश्च	=	யோசனைகளும்;
மதயஸ்ச परेषां	=	பிறருடைய;
பரேஷாம் दोषदृष्टौ	=	தோஷங்களைக் கண்டுபிடிப்பதில்;
தோ ³ ஷத் ³ ருஷ்டௌ मीमांसन्ते	=	ஆழ்ந்த கருத்துடைய வைகளாயிருக்கின்றன;
மீமாம்ஸந்தே आत्मनीने	=	நான் நலம்பெற உதவும்;
ஆத்மனீனே कृत्ये तु	=	காரியத்திலோ;
க்ருத்யே து पङ्गुः	=	முடவனாயும்;
பங்கு ³ :		
மூக:	=	ஊமையாயும்;

முக:

पशुरपि = நாற்கால் ஜந்துவாயும் (அஃறிணைப் பொருளாயும்);

பஹுரபி

भवामि = இருக்கிறேன்.

பவாமி

மனோ வாக் காயங்களால் நான் தீய விஷயங்களையே நாடினேனே யொழிய நல்ல காரியங்களைச் செய்யவில்லை. கெட்ட பாதைகளில் ஸாமர்த்தியமாய் ஸஞ்சாரம் செய்தேன். யாரும் அறியாவண்ணம் பொய்யுரையாடுவதில் திறமை வாய்ந்த வாக்கு எனக்கு உண்டு. என் புத்தியோ பிறர் பிழையை ஆராய்ந்தறிவதில் வெகு தீவரமாக வேலை செய்கிறது. ஆனால், என் நல்ல கதிக்கான காரியங்களுக்கு, நான் முடவனாயும், ஊமையாயும், மிருகமாயும் ஆனேன்.

குறிப்பு:- சரீரத்தினால் தேவஸேவை குருஸேவைகளையும், வாக்கினால் ஸத்திய விரதத்தையும். மனத்தினால் ஈச்வர தியானத்தையும் அனுஷ்டித்து என்னுடைய பரலோக ஹிதத்தைத் தேடிக் கொள்ளவில்லை.

यामाराद्धं न गणितमिदं जीवितं वा धनं वा

यस्याः प्रीतिर्मनसि कलिता ज्यायसी मोक्षतोऽपि ।

सैवेदानीं वयसि चलिते सम्प्रहीणे च वित्ते

तूलायापि त्रिपुरहर मां मन्यते नैव भार्या ॥ ३ ॥

யாமாராத்^{து}ம் ந க^{ணி}தமித^{ம்} ஜீவிதம் வா த^னம் வா

யஸ்யா: ப்ரீதிர்மனஸி கலிதா ஜ்யாயஸீ மோக்ஷதோ(அ)பி ।

ஸைவேதா^{னி}ம் வயஸி சலிதே ஸம்ப்ரஹீணே ச வித்தே

தூலாயாபி த்ரிபுரஹர மாம் மன்யதே நைவ பா^{ர்}யா ॥ 3 ॥

याम् = எவளை;

யாம்

आराद्धं = திருப்தி செய்து வைப்பதன் பொருட்டு;

ஆராத்^{து}ம்

इदम् = இந்த;

இத^{ம்}

जीवितं वा = உயிரோ;

ஜீவிதம் வா

धनं वा = செல்வமோ;

த^னம் வா

न गणितमिदं	=	(பெரிதெனப்) பாராட்டப்படவில்லையோ;
ந க ³ ணிதமித ³ ம்		
यस्याः	=	எவளுடைய;
யஸ்யா:		
प्रीतिः	=	அன்பு;
ப்ரீதி:		
मोक्षतोऽपि	=	மோக்ஷத்தைக் காட்டிலும்;
மோக்ஷதோ(அ)பி		
ज्यायसी	=	பெரிதாக;
ஜ்யாயஸீ		
मनसि	=	மனதில்;
மனஸி		
कलिता	=	கருதப்பட்டதோ;
கலிதா		
सा एव भार्या	=	அதே மனைவி;
ஸா ஏவ பா ⁴ ர்யா		
इदानीम्	=	இப்பொழுது;
இதா ³ னீம்		
वयसि	=	வயதும்;
வயஸி		
चलिते	=	சென்று;
சலிதே		
वित्ते च	=	செல்வமும்;
வித்தே ச		
सम्प्रहीणे	=	குறைந்தவுடன்;
ஸம்ப்ரஹீணே		
त्रिपुरहर	=	ஏ ஈச்வர (திரிபுரங்களை யெரித்தவரே)
த்ரிபுரஹர		
मां	=	என்னை;
மாம்		
तूलाय अपि	=	இலவம்பஞ்சிற்குச் சமானமாகக் கூட;
தூலாய அபி		
नैव मन्यते	=	மதிக்கவேயில்லை.
நைவ மன்யதே		

உயிரையும் பணத்தையும் லக்ஷியம் செய்யாமல் எவளைத் திருப்தி செய்வித்து வந்தேனோ, எவள் காட்டும் அன்பை மோக்ஷசுகத்திற்கு மேற்பட்ட சுகம் கிடைத்தது என்று எண்ணியிருந்தேனோ, அந்தப் பெண்டாட்டியே இப்போது பணமும் குறைந்து வயதும் ஆகிவிட்டபடியால் என்னைப் பஞ்சிற்கும் தாழ்ந்தவன் என்று நினைக்கிறாள். ஈச்வரா! நான் என்ன செய்வேன்?

कृत्वा पापान्यपि खलु मया पोषिताः शैशवे ये
निद्राहारावपि विजहता शिक्षिता ये कलासु ।

प्रादुर्भूताः स्वयमिव हि ते प्राक्तनादृष्टलब्ध-

प्रज्ञोन्मेषा इव च तनया न स्मरन्त्यात्मनोऽपि ॥ ४ ॥

க்ருத்வா பாபான்யபி க்²லு மயா போஷிதா: ஸைஸவே யே

நித்³ராஹாராவபி விஜஹதா ஸிக்ஷிதா யே கலாஸு ।

ப்ராது³ர்பூ⁴தா: ஸ்வயமிவ ஹி தே ப்ராக்தநாத்³ருஷ்டலப்³த⁴-

ப்ரஜ்ஞோன்மேஷா இவ ச தனயா ந ஸ்மரந்த்யாத்மனோ(அ)பி ॥ 4 ॥

पापान्यपि खलु = பாவச் செயல்களையும்;

पापान्यपि क²लु

कृत्वा = செய்து;

क्ருत्वा

मया = என்னால்;

मया

ये = எவர்கள்;

ये

शैशवे = இளைமைப் பருவத்தில்;

शैशवे

पोषिताः = வளர்க்கப்பட்டார்களோ;

पोषिताः

निद्राहारौ अपि = தூக்கம் ஊண் இவற்றையும்;

निद्राहारौ अपि

विजहता = துறந்த (என்னால்);

विजहता

ये = எவர்கள்;

ये

कलासु शिक्षिता = வித்யாப்யாஸம் செய்விக்கப்பட்டனரோ;

कलासु शिक्षिता

हि ते तनयाः	=	அந்தப்பிள்ளைகளோ என்றால்;
ஹி தே தனயா:		
स्वयं	=	தாமாகவே;
ஸ்வயம்		
प्रादुर्भूता इव	=	உதித்தவர்கள் போலவும்;
ப்ராது ³ ர்பூ ⁴ தா இவ		
प्राक्तनादृष्टलब्धप्रज्ञोन्मेषा	=	ஜன்மாந்தர புண்ணியத்தால் கிடைத்த புத்தி
ப்ராக்தநாத் ³ ருஷ்டல		மலர்ச்சியை யுடையவர்கள் போலவும்
ப் ⁴ த ³ ப்ரஜ்ஞோன்மேஷா		(பாவித்துக்கொண்டு);
आत्मनोऽपि	=	தங்களையே;
ஆத்மனோ(அ)பி		
न स्मरन्ति	=	மறந்திருக்கின்றனர்.
ந ஸ்மரந்தி		

பாபத்தொழில்களைப் புரிந்து பணம் சம்பாதித்து எந்தப்புத்திரர்களை வளர்த்தே னோ, எவர்களுக்கு மிக்க சிரத்தை யெடுத்துக்கொண்டு என் சரீர சிரமத்தையும் பார்க்காமல் வித்யாப்யாஸம் செய்வித்தேனோ, அந்தப் புத்திரர்கள் தாங்களே ஆகாயத்திலிருந்து குதித்தவர்கள் போலவும் ஜன்மாந்தர வாஸனை யாலேயே தாங்கள் வித்வத்தை யடைந்தவர்கள் போலவும் தங்களை பாவித்துக் கொண்டு நன்றி மறந்தவர்களாய் இருக்கிறார்கள்.

दाराः पुत्राः परमसुहृदो बान्धवाः किंकरा वा

स्वमावस्थास्वपि च विरहं ये मया न क्षमन्ते ।

अत्यासन्ने तपनतनयस्याज्ञया दूतवर्गे

तेष्वेकोऽपि स्मरहर न मे गन्तुमन्वस्ति जन्तुः ॥ ५ ॥

தா³ரா: புத்ரா: பரமஸுஹ்ருதோ³ பா³ந்த⁴வா: கிங்கரா வா

ஸ்வமாவஸ்தா²ஸ்வபி ச விரஹம் யே மயா ந க்ஷமந்தே ।

அத்யாஸன்னே தபனதனயஸ்யாஜ்ஞயா தூ³தவர்கே³

தேஷ்வேகோ(அ)பி ஸ்மரஹர ந மே க³ந்துமன்வஸ்தி ஜந்து: ॥ 5 ॥

ये दाराः = எந்த பார்யை;

யே தா³ரா:

पुत्राः = புத்திரர்கள்;

புத்ரா:

परमसुहृदः = நெருங்கிய நண்பர்கள்;

பரமஸுஹ்ருத³:

बान्धवाः	=	பந்துக்கள்;
पा३न्त४वाः किंकरा वा	=	அல்லது சேவகர்கள்;
किङ्करा वा स्वमावस्थासु अपि	=	ஸ்வப்னத்திலே கூட;
स्वमावस्थासु अपि मया विरहं	=	என் பிரிவை;
मया विरहम् न क्षमन्ते	=	ஸஹிக்கமாட்டார்களோ;
न क्षमन्ते स्मरह	=	ஏ ஈச்வர (மன்மதனை எரித்தவரே);
स्मरह स्मरह तेषु एकोऽपि जन्तुः	=	அவர்களில் ஒரு பிராணிகூட;
तेषु एकोऽपि जन्तुः तेषु एकोऽपि जन्तुः	=	(சூரியனின் புத்திரனான) யமனின்;
तपनतनयस्य तपनतनयस्य	=	கட்டளையினால்;
तपनतनयस्य आज्ञया	=	ஆஜ்ஞயா
आज्ञया दूतवर्गे	=	தூதர்கள்;
दूतवर्गे तू३तवर्के३ अत्यासने	=	கிட்ட நெருங்கும் தருணத்தில்;
अत्यासने अत्यासने [अद्य आसने	=	என்றும் பாடம், பொருள் 'இப்போது கிட்ட
[अद्य आसने अत्३य आसने अनुगन्तुम्	=	நெருங்குகையில்];
अनुगन्तुम् अनु३क३न्तुम् मे	=	பின்தொடர்வதற்கு;
मे मे नास्ति	=	எனக்கு,
नास्ति नास्ति	=	இல்லை.
नास्ति		

பிள்ளை, பெண்டாட்டி, பந்துமித்திரர்கள் முதலியவர்கள் என் மேலுள்ள அபிமானத்தால் என்னைவிட்டுப் பிரியமாட்டார்கள் என்றாலும், யமதூதர்கள் வந்து என்னை அழைக்கும்போது அவர்களில் ஒருவர்கூட என் பின்னே வரமாட்டார்கள்.

குறிப்பு:- 'ஸ்மரஹா' என்றதால் காமனை யொழித்த நீரே என்னுடைய மோஹாதிகளை நீக்கி நற்கதியளித்துக் காக்க வேண்டும் என்பது தோன்றும்.

राज्ञो भृत्या यदि परिचिता देशिकस्यैष लाभो

राजद्वारे यदि खलु गतं नैमिशे तत्प्रविष्टम् ।

राजा दृष्टोऽथ च यदि परं ब्रह्म साक्षात्कृतं त-

त्यक्तो देहो यदि नृपकुले मादृशां सोऽपवर्गः ॥ ६ ॥

ராஜஞோ ப்⁴ருத்யா யதி³ பரிசிதா தே³ஸிகஸ்யைஷ லாபோ⁴

ராஜத்³வாரே யதி³ க²லு க³தம் நைமிஸே தத்³ப்ரவிஷ்டம் ।

ராஜா த்³ருஷ்டோ(அ)த² ச யதி³ பரம் ப்³ரஹ்ம ஸாக்ஷாத்க்ருதம் த-

த்யக்தோ தே³ஹோ யதி³ ந்ருபகுலே மாத்³ருஸாம் ஸோ(அ)பவர்க³: ॥ 6 ॥

मादृशां = என் போன்றவர்களுக்கு;

मात्³ருஸாம்

राज्ञः = அரசனுடைய;

राज्ஞः

भृत्याः = வேலைக்காரர்கள்;

प्⁴ருத்யா:

परिचिता: यदि = பழகியவர்களானால்;

परीचिता: यति³

एषः = இதுவே;

ஏஷ:

देशिकस्यैष लाभः = ஸத்குருவையடைந்ததாகின்றது.;

தே³ஸிகஸ்யைஷ லாப⁴:

यदि खलु राजद्वारे गतं = அரசன் இருப்பிடத்தின் வாயிலில் புகுந்து

यति³ क²लु राजत्³வாரே க³தம் விட்டாலோ;

तत् = அதுவே;

தத்

नैमिशे प्रविष्टम् = நைமிசாரண்ய ப்ரவேசமாகும்;

நைமிஸே ப்ரவிஷ்டம்

अथ च = இன்னமும்;

अथ² ச

राजा यदि दृष्टः = அரசனை தரிசனம் செய்துவிட்டாலோ;

राजा यति³ त्³ருஷ்ட:

तत् = அதுவே;

தத்

परं ब्रह्म साक्षात्कृतं = பரப்பிரும்மத்தைக் கண்ணெதிரிலே

பரம் ப்³ரஹ்ம ஸாக்ஷாத்க்ருதம் கண்டதாகும்.;

नृपकुले	=	ராஜக்ருஹத்தில் (ஸேவையில்);
ந்ருபகுலே		
यदि देहः त्यक्तः	=	சரீரம் விட்டகன்றால்;
யதி ³ தே ³ ஹ: த்யக்த:		
सः अपवर्गः	=	அதுவே மோக்ஷமாகும்.
ஸ: அபவர்க ³ :		

ராஜஸேவை செய்துகொண்டிருந்த எனக்கு, அரண்மனை உத்யோகஸ்தர் களின் நட்பே குருவையடைதல்; அரண்மனை வாசலில் நுழைதலே நைமிசாரண்யம் புகுதல்; ராஜதரிசனமே பிரும்ம ஸாக்ஷாத்காரம்; அரசன் விட்டில் பிராணனை விடுவதே மோக்ஷமாகும்.

பிரும்ம ஸ்வரூபத்தை யுபதேசம் செய்யும் ஸத்குருவை யடைந்து உபதேசம் பெற்று, புண்ணியாத்மாக்கள் இருக்கும் நைமிசாரண்யத்தில் தியான ஸமாதியை ஸாதித்து, பிரும்மத்தை யறிந்து முக்தனாக ஆகவேண்டியிருக்க, நான் ராஜஸேவையைப் பெரிதாக எண்ணி காலங்கழித்து விட்டேன் என்று பரிதபிக்கும் கின்றார் கவி.

நைமிசாரண்யம் - மஹாத்மாக்கள் வசிக்குமிடம்; அங்கு பாரதம் முதலிய புண்ய கதைகளைச் சொல்லிக்கொண்டு, அவர்கள் ஞான வைராக்யங்களை ஸாதிப்பார்கள்.

यत्तीर्थानामटनमथ यत्पूजनं देवताना-

मिष्टापूर्तव्यसनमपि यद्यच्च दाक्ष्यं कलासु ।

अर्थप्राप्त्यौपायकमखिलं जायते मादृशां त-

त्ते चाप्यर्था धरणिशरणा भूमिभृत्सात्कृता वा ॥ ७ ॥

யத்தீர்தா²நாமடனமத² யத்பூஜனம் தே³வதானா-

மிஷ்டாபூர்தவ்யஸனமபி யத்³யச்ச தா³க்ஷயம் கலாஸு ।

அர்த²ப்ராப்த்யௌபாயகமகி²லம் ஜாயதே மாத்³ருஸாம் த-

த்தே சாப்யர்தா² த⁴ரணிஸரணா பூ⁴மிப்⁴ருத்ஸாத்க்ருதா வா ॥ 7 ॥

मादृशां	=	என்போன்றவர்களுக்கு;
மாத் ³ ருஸாம்		
यत् तीर्थानाम् अटनम्	=	தீர்த்தாடனமென்ன;
யத் தீர்தா ² னாம் அடனம்		
यत् देवतानां पूजनं	=	தெய்வ பூஜை யென்ன;
யத் தே ³ வதானாம் பூஜனம்		
यत् अपि इष्टापूर्तव्यसनम्	=	யக்கும் செய்தல் குளம் வெட்டுதல்

யத் அபி இஷ்டாபூர்தவ்யஸனம் முதலியனவற்றில் ஆவல் அடைவதென்ன;

यद्यच्च कलासु दाक्ष्यं = வித்யைகளில் ஸாமர்த்தியமென்ன;

யத்³யச்ச கலாஸு தா³க்ஷ்யம்

तत् अखिलं = அவ்வளவும்;

தத் அகி³லம்

अर्थप्राप्त्यौपायकम् = பணம் ஸம்பாதிப்பதற்கே உபாயமாக;

அர்த³ப்ராப்த்யௌபாயகம்

जायते = ஆகின்றது;

ஜாயதே

ते चापि अर्थाः = அந்தப் பணங்களோ;

தே சாபி அர்தா³:

धरणिशरणाः = பூமியில் அடைக்கலம்;

த⁴ரணிஸரண:

भूमिभृत्सात्कृता वा = பூமியை யாள் பவருக்காவது அர்ப்பணம்.

பூ⁴மிப்⁴ருத்ஸாத்தக்ருதா வா

பணத்தைப் பிரதானமாக எண்ணும் என் போன்றவர்களுக்கு கேஷத்திரங் களைச் சுற்றுவது, பகவானைப் பூஜிப்பது யக்கும் செய்வது, குளம் வெட்டுவது முதலிய தரும காரியங்கள் செய்வதும், சாஸ்திரப்பயிற்சி முதலிய யோக்யதையும், பணத்தை ஸம்பாதிப்பதற்கு உபாயமாயிற்றே தவிர, ஆத்மார்த்தமாகப் பிரயோஜனப் படவில்லை. அப்படிச் சேர்த்த பணம் தான் என்ன வாயிற்று? பூமியில் (திருடர் களுக்கு பயந்து) புதைக்கப்பட்டது; அல்லது, அரசர்களுக்கு (காணிக்கை யாகவோ பறிமுதல் செய்யப்பட்டோ) அர்ப்பணம் செய்யப்பட்டது.

குறிப்பு:- இக்கலியில், நற்காரியங்களைச் செய்து ஈசுவரர்க்கு அர்ப்பணஞ் செய்யாமல் நற்காரியங்களைக்கொண்டே பணம் சம்பாதிக்க எத்தனிக்கிறார்கள்; அது புத்தியீனம் என்பது கருத்து.

आकौमारादुरुचरणशुश्रूषया ब्रह्मविद्या-

खास्थायास्थामहह महतीमार्जितं कौशलं यत् ।

निद्राहेतोर्नीशिनिशि कथाः शृण्वतां पार्थिवानां

कालक्षेपौपयिकमिदमप्याः कथं पर्यणसीत् ॥ ८ ॥

ஆகௌமாராத்³கு³ருசரணஸுஸ்ருஷயா ப்³ரஹ்மவித்³யா-

கா³ஸ்தா³யாஸ்தா³மஹஹ மஹதீமார்ஜிதம் கௌஸலம் யத் ।

நித்³ராதேஹேதோர்னீஸிநிஸி கதா³: ஸ்ருண்வதாம் பார்தி³வானாம்

காலக்ஷேபௌபயிகமித³மப்யா: கத³ம் பர்யணஸீத் ॥ 8 ॥

आकौमारात्	=	வாலிபப் பிராயத்திலிருந்து;
ஆகௌமாராத்		
गुरुचरणशुश्रूषया	=	குருக்களுக்குப் பணிவிடைசெய்து;
கு ³ ருசரணஸுஸ்ருஷயா		
महतीं	=	பெரிய;
மஹதீம்		
आस्थां	=	ஆவலை;
ஆஸ்தா ³ ம்		
आस्थाय	=	அடைந்து;
ஆஸ்தா ³ ய		
ब्रह्मविद्यासु	=	வேதாந்த சாஸ்திரத்தில்;
ப் ³ ரஹ்மவித் ³ யாஸு		
आर्जितं यत् कौशलं	=	ஆஸம்பாதிக்கப்பட்ட யாதொரு பயிற்சியுண்டோ;
ஆர்ஜிதம் யத் கௌஸலம்		
इदमपि	=	இதுவும் கூட;
இத ³ மபி		
आः कथं	=	அந்தோ கஷ்டம்;
ஆ: கத ³ ம்		
निद्राहेतोः	=	தூக்கம் வரும்பொருட்டு;
நித் ³ ராஹேதோ:		
निशि निशि	=	இரவுகளில்;
நிஸி நிஸி		
कथाः	=	கதைகளை;
கதா ³ :		
शृण्वतां	=	கேட்கின்ற;
ஸ்ருண்வதாம்		
पार्थिवानां	=	அரசர்களுக்கு;
பார்தி ³ வானாம்		
कालक्षेपौपयिकम्	=	பொழுது போக்கிற்குச் சாதனமாக வல்லவா;
காலக்ஷேபௌபயிகம்		
पर्यणसीत्	=	முடிந்தது.
பர்யணஸீத்		

வெகு சிரமப்பட்டு வித்யைகளை அப்யஸித்து முடிவில் அரசர்கள் தூக்கத்திற்குக் கதைசொல்லும் ரீதியில் அவைகளை உபயோகித்து வருகிறோம், என்ன பரிதாபம்!

छाया तोयं वसनमशनं वाहनं दीपिका वा
 केतुं यस्मिन्किल न सुलभं किञ्चिदप्येषु मर्त्यैः ।
 तस्मिन्दूरे पथि तनुभृतां सर्वथैवाभिगम्ये
 प्रस्थानार्हं कमपि तु विधिं घस्मरा न स्मरामः ॥ ९ ॥

சா²யா தோயம் வஸனமஸனம் வாஹனம் தீ³பிகா வா
 கேதும் யஸ்மின்கில ந ஸுலப⁴ம் கிஞ்சித³ப்யேஷு மர்த்தயை: ।
 தஸ்மிந்தூ³ரே பதி² தனுப்⁴ருதாம் ஸர்வதை²வாபி⁴க³ம்யே
 ப்ரஸ்தா²ஹர்ஹம் கமபி து விதி⁴ம் க⁴ஸ்மரா ந ஸ்மராம: ॥ 9 ॥

छाया	=	நிழல்;
சா ² யா		
तोयं	=	நீர்;
தோயம்		
वसनम्	=	ஆடை;
வஸனம்		
अशनं	=	ஆகாரம்;
அஸனம்		
वाहनं	=	வாகனம்;
வாஹனம்		
दीपिका वा	=	விளக்கு;
தீ ³ பிகா வா		
एषु	=	இவைகளில்;
ஏஷு		
किञ्चिदपि	=	ஒன்றுகூட;
கிஞ்சித ³ பி		
यस्मिन् किल	=	எந்த (வழியில்) இடத்தில்;
யஸ்மின் கில		
केतुं	=	வாங்குவதற்கு;
கேதும்		
मर्त्यैः	=	மனிதர்களால்;
மர்த்தயை:		
न सुलभं	=	முடியாதோ;
ந ஸுலப ⁴ ம்		
तनुभृतां	=	மனிதர்களால்;
தனுப் ⁴ ருதாம்		
सर्वथा	=	அவச்யம்;
ஸர்வதா ²		

अभिगम्ये	=	செல்லவேண்டிய;
अपि ⁴ क ³ म्ये		
तस्मिन्	=	அத்தகைய;
तस्मिन्		
दूरे पथि	=	நீண்ட வழியில்;
तू ³ रे पथि ²		
प्रस्थानार्ह	=	பிரயாணத்திற்கு வேண்டிய;
ப்ரஸ்தா ² ஹம்		
कमपि तु विधिं	=	ஒருவிதமான ஏற்பாட்டையும்;
கமபி து விதி ⁴ ம்		
घस्मराः	=	திற்பதே தொழிலாகவுடைய நாம்;
க ⁴ ஸ்மரா:		
न स्मरामः	=	சிந்திக்கவில்லை.
ந ஸ்மராம:		

உண்டுகளித்துவரும் நாம் ஜீவனுக்கு முக்கியமான பசியாறுதல், தாகசாந்தி, வஸிக்க நிழல், உடை, வெளிச்சம், வாஹனம் முதலிய ஸௌகரியங்கள் இன்று இருப்பவை போல் இறந்த பின்பும் நமக்கு ஏற்படும்படியாக, தேச காலங்களை யனுஸரித்து ஸத்பாத்திரங்களில் தானம் செய்து வைக்காதது அறியாமை. இங்கு கொடுத்தால் மட்டுமே இவை அங்கு கிடைக்குமேயொழிய, அங்கு சென்று விலைக்கு வாங்கிக் கொள்ள முடியாது. அவ்வழி செல்வதும் செல்லாததும் நம் இஷ்டப்படி அன்று, போய்த்தான் தீரவேண்டும்.

आकर्ण्यन्ते तपनतनयग्रामसंलापघोषा

मन्दं मन्दं हसति निहितः कालपाशोऽपि कण्ठे ।

आपृच्छन्ते कृतजिगमिषासंभ्रमाः प्राणवाताः

नैवेदानीमपि विषयवैमुख्यमभ्येति चेतः ॥ १० ॥

ஆகர்ணயந்தே தபனதனயக்³ராமஸம்லாபகோ⁴ஷா

மந்த³ம் மந்த³ம் ஹஸதி நிஹித: காலபாஸோ(அ)பி கண்டே² ।

ஆப்ருச்சந்தே க்ருதஜிக³மிஷாஸம்ப்⁴ரமா: ப்ராணவாதா:

நைவேதா³னீமபி விஷயவைமுக்²யமப்⁴யேதி சேத: ॥ 10 ॥

तपनतनयग्रामसंलापघोषा: = யமபுரத்தில் தூதர்கள் பேசிக் கொள்ளும்

தபனதனயக்³ராமஸம்லாபகோ⁴ஷா: சத்தங்கள்;

आकर्ण्यन्ते = காதில் விழுகின்றன;

ஆகர்ணயந்தே

कण्ठे = கழுத்தில்;

கண்டே²

निहितः	=	போடப்பட்ட;
निहृतिः कालपाशोऽपि	=	யம பாசமும்;
कालपाशो(अ)पि मन्दं मन्दं	=	கொஞ்சம் கொஞ்சமாக;
मन्तुम् मन्तुम् हसति	=	குறுகி வருகிறது;
हसति [ग्रसति	=	என்று பாடமானால், பொருள் 'பிடித்திழுக்கின்றது';
क्'रसति कृतजिगमिषासंभ्रमाः	=	வெளியேறத் துடிக்கும்;
क्'रुतजिग'मिषा'सम्भ्र'माः प्राणवाताः	=	பிராணன்கள்;
प्राणवाताः आपृच्छन्ते	=	உத்தரவு கேட்கின்றன;
आपृच्छन्ते आपृच्छन्ते	=	இப்பொழுது கூட;
इदानीम् अपि इतान्'नीम् अपि	=	மனது;
चेतः चेतः	=	சேத;
विषयवैमुख्यम्	=	சிற்றின்பப் பற்றுதலிலிருந்து ஒழிவை;
विषयवैमुख्यम् न अभ्येति	=	அடையவில்லை.
न अभ्येति न अभ्येति	=	

வாஸனா பலத்தால் இந்திரிய விஷயங்களில் உழலும் சித்தத்திற்கு, யமதூதர் களின் ஆரவாரம் காதில் விழும் போதும் காலபாசம் கழுத்தை இறுக்கி நெருக்கும் போதும் பிராணன்கள் வெளிக் கிளம்பத் துடிக்கும்போதும் கூட, விரக்தி யேற்படுவதில்லை.

चक्षुष्यन्धे चलति दशने श्मश्रुणि श्वेतमाने
सीदत्यङ्गे मनसि कलुषे कम्पमाने कराग्रे ।
दूतैरैतैर्दिनकरभुवः शश्वदुद्धोध्यमाना-
स्वातुं देहं तदपि भिषजामेव सान्त्वं वदामः ॥ ११ ॥

சக்ஷாஷ்யந்தே⁴ சலதி த³ஸனே ஸ்மஸ்ருணி ஸ்வேதமானே
 ஸீத³த்யங்கே³ மனஸி கலுஷே கம்பமானே கராக்³ரே ।
 தூ³தைரேதைர்தி³னகரபு⁴வ: ஸஸ்வது³த்³போ³த்⁴யமானா-
 ஸ்வாதும் தே³ஹம் தத³பி பி⁴ஷஜாமேவ ஸாந்த்வம் வதா³ம: ॥ 11 ॥

चक्षुषि अन्धे	=	கண் ஒளியிழந்து;
सक्खाश्वि अन्ते ⁴		
दशने चलति	=	பல் ஆட்டம் கண்டு;
त ³ सने सलति		
श्मश्रुणि श्वेतमाने	=	மீசை வெளுத்து;
स्मस्ருणि स्वेतमाने		
अङ्गे सीदति	=	அங்கம் சோர்வடைந்து;
अङ्के ³ शीत ³ ति		
मनसि कलुषे	=	மனம் கலங்கி;
मनसि कलुषे		
कराग्रे कम्पमाने	=	நுனிக்கை நடுக்கமுற்றுப் போன போது;
कराक् ³ रे कम्पमाने		
एतै: दिनकरभुव: दूतै:	=	இந்த யமதூதர்களால்;
ஏதை: ர்தி ³ னகரபு ⁴ வ: தூ ³ தை:		
शश्वत्	=	அடிக்கடி;
ஸஸ்வத்		
उद्धोध्यमाना:	=	(காலம் குறுகியதென்று) ஞாபகப்படுத்தப்பட்ட நாம்;
உது ³ த் ³ போ ³ த் ⁴ யமானா:		
तदपि	=	அப்படி இருந்தும்;
தத ³ பி		
देहं	=	சரீரத்தை;
தே ³ ஹம்		
वातुं	=	ரசுஷிக்க;
வாதும்		
भिषजाम् एव	=	வைத்தியர்களுக்கே;
பி ⁴ ஷஜாம் ஏவ		
सान्त्वं	=	நல்லவார்த்தையை;
ஸாந்த்வம்		
वदाम:	=	சொல்லுகிறோம்.
வதா ³ ம:		

இந்திரியங்கள் ஒடுங்கிவிட்டன; கண்ணை மறைத்து, பற்களை ஆட்டிவைத்து, தலை நரையைத் தந்து, உடம்புக்கு பல ஹீனத்தைக் கொடுத்து, மனதைக் குழப்பி,

கைகளை நடுங்கச்செய்து, விருத்தாப்பியம் மேலிட்டபோது, தினம் வந்து யமதூதர்கள் எச்சரிக்கை கொடுத்துக் கொண்டிருக்கும் காலத்திலும், சரீரத்தை எப்படியாவது காப்பாற்றிக் கொள்ள வேண்டுமென்ற கொள்கையினால் வைத்தியர்களை யுபசரித்து நல்ல வார்த்தை சொல்லுகிறேமேயொழிய, ஈச்வரனை நினைப்பதே யில்லை.

शान्तो वह्निर्जठरपिठरे संस्थिता कामवार्ता

धावं धावं दिशि दिशि शनैरिन्द्रियाश्वा निपेतुः ।

एवं दैवादुपरममगादेष मे वैरिवर्ग-

श्वेतस्त्वेकं न वशमयते किं करोमि क्व यामि ॥ १२ ॥

ஸாந்தோ வஹ்நிர்ஜட²ரபிட²ரே ஸம்ஸ்தி²தா காமவார்தா

தா⁴வம் தா⁴வம் தி³ஸி தி³ஸி ஸனைரிந்த³ரியாஸ்வா நிபேது: ।

ஏவம் தை³வாது³பரமமகா³தே³ஷ மே வைரிவர்க³:-

ஸ்சேதஸ்த்வேகம் ந வஸமயதே கிம் கரோமி க்வ யாமி ॥ 12 ॥

जठरपिठरे	=	வயிற்றில்;
ஜட ² ரபிட ² ரே		
वह्निः	=	(ஜாடர) அக்னி;
வஹ்நி:		
शान्तः	=	அணைந்துவிட்டது;
ஸாந்த:		
कामवार्ता	=	ஸ்திரீ சபலம் என்ற பேச்சே;
காமவார்தா		
संस्थिता	=	அற்றுப்போய்விட்டது;
ஸம்ஸ்தி ² தா		
दिशि दिशि	=	பல திசைகளில்;
தி ³ ஸி தி ³ ஸி		
धावं धावं	=	ஓடியோடி;
தா ⁴ வம் தா ⁴ வம்		
शनैः	=	வரவர;
ஸனை:		
इन्द्रियाश्वाः	=	புலன்களாகிற குதிரைகள்;
இந்த ³ ரியாஸ்வா:		
निपेतुः	=	விழுந்துவிட்டன;
நிபேது:		
एवं	=	இவ்விதமாக;
ஏவம்		
दैवात्	=	தெய்வச் செயலாக;

தை°வாத் मे	=	எனது;
மே एषः वैरिवर्गः	=	இந்த விரோதிக் கூட்டம்;
ஏஷ: வைரிவர்க°: उपरमम्	=	ஒழிவை;
உபரமம் अगात्	=	அடைந்தது;
அகா°த் चेतः एकं तु	=	மனம் ஒன்று மட்டும்;
சேத: ஏகம் து न वशम् अयते	=	கட்டுப்படவில்லை;
ந வஸம் அயதே किं करोमि	=	என்ன செய்வேன்?;
கிம் கரோமி क्व यामि	=	எங்கு செல்வேன்?
க்வ யாமி		

மூப்பில் இந்திரியங்கள் ஒருவாறு திறம் குன்றித் தாமாகவே சோர்ந்து விழுந்துவிட்டன. ஜீரணசக்தி போய்விட்டது. காமபோகங்களை யனுபவிப்பதில் ஆசையும் ஒழிந்து விட்டது. இவ்விதம் விரக்திக்கு விரக்திக்கு இடையூறுகளா யிருந்த புலன்கள் அடங்கிவிட்டன என்றாலும், சித்தம் ஒன்றுமட்டும் கட்டுப்படாமல் பலவாறு கெட்டலைந்து திண்டாடுகிறது. இதற்கு என்ன பரிஹாரத்தைத் தேடுவேன்?

नानोपायैर्दिशि दिशि धनान्यर्जयित्वा व्ययित्वा

सम्यक्सम्पादितमिदमहो स्थौल्यमेकं शरीरे ।

श्रुत्वा श्रुत्वा बहुजनमुखादायुषैतावतापि

प्राप्तं दर्शवधितिमिरवद्भाढमज्ञानमेकम् ॥ १३ ॥

நானோபாயைர்தி°ஸி தி°ஸி த⁴னான்யர்ஜயித்வா வ்யயித்வா

ஸம்யக்ஸம்பாதி°தமித°மஹோ ஸ்தௌ°ல்யமேகம் ஸரீரே ।

ஸ்ருத்வா ஸ்ருத்வா ப°ஹுஜனமுகா°தா°யுஷைதாவதாபி

ப்ராப்தம் த°ர்ஸாவதி°திமிரவத்°கா°ட°மஜ்ஞானமேகம் ॥ 13 ॥

नानोपायैः = பலவித உபாயங்களால்;

நானோபாயை:

दिशि दिशि = பல திக்குகளிலும்;

தி°ஸி தி°ஸி

धनानि	=	தனங்களை;
त ⁴ न्नानि अर्जयित्वा	=	ஸம்பாதித்து;
अर्जयित्वा व्ययित्वा	=	செலவும் செய்துவிட்டு;
व्ययित्वा शरीरे	=	சரீரத்தில்;
शरीरे इदम्	=	இந்த;
इत ³ म् स्थौल्यम् एकं	=	பருமன் ஒன்றுமட்டும்;
स्तेन ³ ल्यम् एकम् सम्यक्	=	நன்றாக;
सम्यक् संपादितम्	=	அடையப்பட்டது;
संपादितम् अहो	=	கஷ்டம்;
अहो [इह	=	'இங்கே' என்றும் பாடமுண்டு
इह एतावता आयुषा अपि	=	இவ்வளவு வயதில்;
एतावता आयुषा अपि बहुजनमुखात्	=	பலர் முகமாக;
बहुजनमुखात् श्रुत्वा श्रुत्वा	=	அடிக்கடி (தேகம் நிலையற்றது, தர்மமே பெரிது என்று) கேட்டு;
श्रुत्वा श्रुत्वा दर्शवधितिमिरवत्	=	அமாவாசையை முடிவாகவுடைய இருள் போன்ற;
दर्शवधितिमिरवत् गाढम्	=	அடர்ந்த;
गाढम् अज्ञानम् एकं	=	அறிவீனம் ஒன்று மட்டும்;
अज्ञानम् एकं प्राप्तं	=	அடையப்பட்டது.
प्राप्तं प्राप्तम्		

பல முறைகளில் ஈடுபட்டுப் பணங்களைச் சம்பாதித்து பல துறைகளில் செலவும் செய்து ஆகிவிட்டது. முடிவில் நம்மிடம் தங்கிய தென்னவெனில்,

இப்பெருந் தொந்தி ஒன்றே. மேலும் பல பேர்களிடம் பல சாஸ்திர தத்துவங்களையும் தெரிந்துகொண்டோம். ஆனால், அதனால் ஒரு பலனையும் அடையவில்லை. அஞ்ஞானம் திரள் திரளாகக் குவிந்து நம்மை மூடிக்கொண்டிருப்பது தான் மிச்சம்.

क्वक्षन्ते मां क्वचन शयितं किङ्करा दण्डपाणे-

रीक्षन्तां वा तदपि मयि किं कुर्युरुद्धामवृत्ते ।

कुर्युः किञ्चित्प्रसभमपि वा घातयिष्यामि राज्ञे-

ऽत्यन्तर्धैर्यं परमिह वहन्नन्तकं न स्मरामि ॥ १४ ॥

க்வுக்ஷந்தே மாம் க்வசன ஸயிதம் கிங்கரா த³ண்ட³பாணே-

ரீக்ஷந்தாம் வா தத³பி மயி கிம் குர்யுருத்³தா³மவ்ருத்தே ।

குர்யு: கிஞ்சித்ப்ரஸப⁴மபி வா கா⁴தயிஷ்யாமி ராஜ்ஞே-

(அ)த்யந்தர்தை⁴ர்யம் பரமிஹ வஹன்னந்தகம் ந ஸ்மராமி ॥ 14 ॥

क्वचन शयितं मां	=	எங்கேயோ (ஒரு மூலையில்) படுத்திருக்கும்
क्वसन शयितं मां	=	என்னை;
दण्डपाणे:	=	யமனுடைய;
त ³ ண்ட ³ பாணே:		
किङ्करा:	=	தூதர்கள்;
கிங்கரா:		
क्व इक्षन्ते	=	எங்கு பார்க்கப்போகிறார்கள்?;
क्व इक्षन्ते		
ईक्षन्तां वा	=	பார்க்கத்தான் பார்க்கட்டுமே;
ஈக்ஷந்தாம் வா		
तदपि	=	அப்படியும்;
தத ³ பி		
उद्धामवृत्ते मयि	=	யாருக்கும் அடங்காத செய்கையுள்ள என்
உத் ³ தா ³ மவ்ருத்தே மயி		விஷயத்தில்;
किं कुर्युः	=	என்ன செய்வார்கள்?;
கிம் குர்யு:		
किञ्चित् कुर्युः अपि वा	=	ஏதாவது அவர்கள் செய்வதாக வைத்துக்
கிஞ்சித் குர்யு: அபி வா		கொண்டாலும்;
राज्ञा	=	அரசனைக் கொண்டு;
ராஜ்ஞா		
प्रसभम्	=	உடனே;
ப்ரஸப ⁴ ம்		
घातयिष्यामि	=	கொன்றுவிடச் செய்கிறேன்;

கா⁴தயிஷ்யாமி

इति = என்று;

இதி

इह = இந்த விஷயத்தில்;

இஹ

परम् = அதிகமான;

பரம்

अन्तर्धैर्य = மனோதேரிகத்தை;

அந்தர்தை⁴ர்யம்

वहन् = அடைந்து;

வஹன்

अन्तक = யமனை;

அந்தகம்

न स्मरामि = (நான்) கருதவில்லை.

ந ஸ்மராமி

மிருத்யுபயமே இல்லாமல் நான் யதேச்சையாக ஸஞ்சரிக்கிறேன். "நான் யம தூதர்கள் கண்ணில் படாமல் இருக்கலாமல்லவா? அவர்கள், என்னைக் கண்டு கொண்டாலும், நான் தான் யாருக்கும் உட்படாத ஸாஹஸக்காரனாச்சுதே, என்னை அவர்கள் என்ன செய்யமுடியும்? அப்படி அவர்கள் என்னை ஏதாவது ஹிம்ஸித்தால், நாம் அரசனிடம் முறையிட்டுக்கொண்டு அவர்களுக்குத் தக்க தண்டனை விதிக்கச் செய்யலாம்" என்று இப்படியெல்லாம் தைரியம் செய்து கொள்ளுகிறேன்.

குறிப்பு:- இவ்விதமெல்லாம் மூடர்கள் நினைத்துக்கொண்டு அசட்டுத் தைரியத் துடன் கடவுளை நினையாமல் கெட்டுப்போகிறார்கள் என்பது கருத்து.

वेदा वा स्युर्वितथवचना विस्मरेदीश्वरो वा

धर्माधर्मस्थितिविरचनामन्तको वा मृषा स्यात् ।

नित्यो वा स्यामहमिति बहूनुल्लिखन्तः समाधीन्

मेदोवृद्ध्या मुदितमनसः सर्वतो निर्वृताः स्मः ॥ १५ ॥

வேதா³ வா ஸ்யுர்விதத²வசனா விஸ்மரேதீ³ஸ்வரோ வா

த⁴ர்மாத⁴ர்மஸ்தி²திவிரசநாமந்தகோ வா ம்ருஷா ஸ்யாத் ।

நித்யோ வா ஸ்யாமஹமிதி ப³ஹுனுல்லிக²ந்த: ஸமாதீ⁴ன்

மேதோ³வ்ருத³த⁴யா முதி³தமனஸ: ஸர்வதோ நிர்வ்ருதா: ஸ்ம: ॥ 15 ॥

वेदा: = வேதங்கள்;

வேதா³:

वितथवचना:	=	பொய்யுரைப்பவைகளாக;
विथत'वसः		
वा स्युः	=	இருக்கலா மல்லவா?;
वा स्युः		
ईश्वरः	=	ஈச்வரன்;
ஈஸ்வர:		
धर्माधर्मस्थितिविरचनाम्	=	தர்மம் அதர்மம் என்று செய்த முறைமையை;
தர்மாதர்மஸ்தி'திவிரசனாம்		
विस्मरेत् वा	=	மறந்து விடலாமல்லவா?;
विस्मरेत् वा		
अन्तकः	=	யமன் (என்பவனே);
अन्तकः		
मृषा स्यात् वा	=	பொய்யாயிருக்கலாமல்லவா?;
மருஷா ஸ்யாத் வா		
अहं नित्यो वा स्याम्	=	நான் என்றும் அழிவில்லாதவனாக
அஹம் நித்யோ வா ஸ்யாம்		
इति	=	இருக்கலாமல்லவா?;
इति		என்று;
बहून्	=	பல;
பஹூன்		
समाधीन्	=	ஸமாதானங்களை;
ஸமாதீ'ன்		
उल्लिखन्तः	=	கல்பனை செய்துகொண்டு;
உல்லிக'ந்த:		
मेदोवृद्ध्या	=	தேகம் கொழுப்பேறுவதால்;
மேதோ'வ்ருத்'த'யா		
मुदितमनसः	=	மனமகிழ்ச்சியடைந்து;
முதி'தமனஸ:		
सर्वतः	=	எதைப்பற்றியும்;
ஸர்வத:		
निर्वृताः स्मः	=	சிந்தையற்றவர்களாய் இருக்கிறோம்.
நிர்வ்ருதா: ஸ்ம:		

உடம்பில் திமிர் ஏறி, சித்தம் வெறிகொண்டு, 'ஒன்றும் நமக்கு லக்ஷ்யம் இல்லை' என்று சுகித்திருக்கும் நாம், "வேதங்கள் பொய்யாயிருக்கலாம், ஈச்வரன் தான் செய்த ஏற்பாடுகளையே மறந்துவிடலாம், யமன் என்பது விளையாட்டுப்

பேச்சாக இருக்கலாம், நாம் இந்த சரீரத்துடன் சிரஞ்சீவியாகவே இருக்கலாம்" என்று இப்படியெல்லாம் மனப்பால் குடித்துக்கொண்டு அதர்மத்தில் மூழ்கியிருக்கிறோம்.

यामे यामे गलति वपुषः संसते सन्धिबन्धः

श्वासे श्वासेऽपि च विचलति क्षीयते दीर्घमायुः ।

भुक्ते भुक्तेऽपि च सुखलवे लुप्यते पुण्यराशिः

कृत्ये कृत्ये निरवधि पुनर्वर्धते पातकं नः ॥ १६ ॥

யாமே யாமே க³லதி வபுஷ: ஸ்ரம்ஸதே ஸந்தி⁴ப³ந்த⁴:

ஸ்வாஸே ஸ்வாஸே(அ)பி ச விசலதி கூஜீயதே தீ³ர்க⁴மாயு: ।

பு⁴க்தே பு⁴க்தே(அ)பி ச ஸுக²லவே லுப்யதே புண்யராஸி:

க்ருத்யே க்ருத்யே நிரவதி⁴ புனர்வர்த⁴தே பாதகம் ந: ॥ 16 ॥

यामे यामे गलति = ஒவ்வொரு ஜாமம் கழியும்போதும்;

यामे यामे क³लति

वपुषः = சரீரத்தின்;

वपुषः

सन्धिबन्धः = மூட்டுகளின் கட்டு;

ஸந்தி⁴ப³ந்த⁴:

संसते = தளர்கின்றது;

ஸ்ரம்ஸதே

अपि च = இன்னமும்;

अपि च

श्वासे श्वासे विचलति = ஒவ்வொரு மூச்சும் வெளிவரும் போது;

स्वासे स्वासे विचलति

दीर्घम् आयुः = நீண்ட ஆயுளும்;

தீ³ர்க⁴ம் ஆயு:

क्षीयते = குறைந்து வருகிறது;

कूजीयते

अपि च = மேலும்;

अपि च

भुक्ते भुक्ते सुखलवे = சிறிதளவு சுகத்தை அனுபவிக்க அனுபவிக்க;

भुक्ते भुक्ते सुखलवे

पुण्यराशिः = புண்ணியக் குவியல்;

पुण्यराशिः

लुप्यते = குன்றுகிறது;

லுப்யதே

नः	=	நம்முடைய;
नः कृत्ये कृत्ये	=	ஒவ்வொரு காரியத்திலும்;
कुरुते कुरुते पातकं पुनः	=	பாபம் மட்டும்;
पातकम् पुनः निरवधि	=	எல்லையில்லாமல்;
निरवधि ⁴ वधते	=	வளர்கிறது.
वधते ⁴ தே		

நாழிகைக்கு நாழிகை மூப்பு முதிருகிறது. அதனால் அவயவங்களின் தளர்ச்சி ஏற்படுகிறது. மூச்சுக்கு மூச்சு நீண்டதான ஆயுளும் குறுகிக்கொண்டே வருகிறது. அனுபவிக்க அனுபவிக்க பூர்வ புண்ணியத்தின் பெருங்குவியலும் நாம் செய்யும் ஒவ்வொரு காரியத்திலும் பாபம் மட்டும் கணக்கில்லாமல் கூடிவருகிறது.

गन्तव्योऽध्वा सकलदुरवस्थानसम्पातभूमि-

गत्वा दृश्यस्त्रिभुवनजनायुष्कलान्तः कृतान्तः ।

दृष्ट्वा लभ्या निरयजनिता यातना नैकभेदा

विस्मृत्येदं निखिलमपि तु व्यर्थमायुर्नयामः ॥ १७ ॥

க³ந்தவ்யோ(அ)த்⁴வா ஸகலது³ரவஸ்தா²னஸம்பாதபூ⁴மி-

ரக³த்வா த்³ருஸ்யஸ்த்ரிபு⁴வனஜனாயுஷ்கலாந்த: க்ருதாந்த: ।

த்³ருஷ்ட்வா லப்⁴யா நிரயஜனிதா யாதனா நைகபே⁴தா³

விஸ்மருத்யேத³ம் நிகி²லமபி து வ்யர்த²மாயுர்நயாம: ॥ 17 ॥

गन्तव्योऽध्वा = நாம் போகவேண்டிய வழி;

க³ந்தவ்யோ(அ)த்⁴வா

सकलदुरवस्थानसम्पातभूमि = எல்லாவித அஸௌகரியங்களும் ஒருங்கே

ஸகலது³ரவஸ்தா²னஸம்பாதபூ⁴மி சேரும் இடம்;

गत्वा = போன பின்;

க³த்வா

त्रिभुवनजनायुष्कलान्तः = மூவுலகிலுமுள்ள ஜனங்களின் ஆயுஸ்சை

த்ரிபு⁴வனஜனாயுஷ்கலாந்த: முடிவு செய்யும்;

कृतान्तः = யமன்;

क्ருतान्तः

दृश्यः = காணவேண்டியவன்;

त्³ருஸ்ய:

दृष्ट्वा	=	பார்த்தபின்;
त् ³ ருஷ்ட்வா नैकभेदाः	=	பற்பல வகையான;
நைகபே ⁴ தா ³ : निरयजनिताः	=	நரகத்தில் உண்டாகும்;
निरयजनिताः यातनाः	=	வேதனைகள்;
யாதனா: लभ्याः	=	அனுபவிக்க வேண்டியவை;
लभ्याः अपि तु	=	ஆனால்;
அபி து निखिलमपि इदं	=	இதையெல்லாம்;
நிகி ³ லமபி இத ³ ம்		
विस्मृत्य	=	மறந்து;
விஸ்மருத்ய आयुः	=	வாழ்நாளை;
ஆயு: व्यर्थं	=	வீணாக;
வ்யர்த ³ ம் नयामः	=	கழிக்கின்றோம்.

நயாம:

இறந்தபிறகு கொடுரமான தொந்தரவுகள் மிகுந்த பாழும் வழியே செல்ல வேண்டும் என்றும், இறுதியில் யம தர்மராஜன் ஸபையில் போய் நிற்கவேண்டுமென்றும், பின்பு அவரால் கட்டளையிடப்படும் பற்பல விதமான வேதனைகளைத் தரும் நரகவாஸத்தை யனுபவிக்க வேண்டுமென்றும் இதை யெல்லாம் மறந்து ஆயுளை வீணாகக் கழித்து வருகின்றோம்.

काले काले न किमुपनतं भुञ्जते भोज्यजातं

गृह्णन्त्यम्भो न किमथ न किं संविशन्ति क्षपासु ।

पुष्णन्ति स्वान्न किमु पृथुकान्स्त्रीषु किं नो रमन्ते

कृत्याकृत्यव्यपगतधियां कस्तिरश्नां च भेदः ॥ १८ ॥

காலே காலே ந கிமுபனதம் பு⁴ஞ்ஜதே போ⁴ஜ்யஜாதம்

க்³ருஹ்ணந்த்யம்போ⁴ ந கிமத² ந கிம் ஸம்விஸந்தி கூபாஸு ।

புஷ்ணந்தி ஸ்வான்ன கிமு ப்ருது²கான்ஸ்த்ரீஷு கிம் நோ ரமந்தே

க்ருத்யாக்ருத்யவ்யபக³ததி⁴யாம் கஸ்திரஸ்சாம் ச பே⁴த³: ॥ 18 ॥

काले काले	=	(மிருகங்கள்) அவ்வப்போது;
काले काले		
उपनतं	=	கிடைத்த;
உபனதம்		
भोज्यजातं	=	உணவுப் பொருள்களை;
போ ⁴ ஜ்யஜாதம்		
किं न भुञ्जते	=	உட்கொள்வ தில்லையா?;
கிம் ந ப ⁴ ஞ்ஜதே		
अम्भः	=	ஜலத்தை;
அம்ப ⁴ :		
किं न गृह्णन्ति	=	பருகவில்லையா?;
கிம் ந க் ³ ருஹ்ணந்தி		
अथ	=	மேலும்;
अतः		
क्षपासु	=	இரவுகளில்;
க்ஷபாஸு		
किं न संविशन्ति	=	படுத்துறங்குவதில்லையா?;
கிம் ந ஸம்விஸந்தி		
स्वान्	=	தங்களுடைய;
ஸ்வான்		
पृथुकान्	=	குட்டிகளை;
ப்ருது ² கான்		
किमु न पुष्णन्ति	=	போஷிப்பதில்லையா?;
கிமு ந புஷ்ணந்தி		
स्त्रीषु	=	ஸ்திரீகளிடம்;
ஸ்த்ரீஷு		
किं नो रमन्ते	=	கிரீடிக்கவில்லையா?;
கிம் நோ ரமந்தே		
कृत्याकृत्यव्यपगतधियां	=	செய்யத் தகுந்தது செய்யத் தகாதது என்ற
க்ருத்யாக்ருத்யவ்யபக ³ ததி ⁴ யாம்		விவரம் அறியாதவர்களுக்கும்;
तिरश्चां च	=	மிருகங்களுக்கும்;
திரஸ்சாம் ச		
कः भेदः	=	என்ன பேதம்?
க: பே ⁴ த ³ :		

ஆஹாரம், தாகசாந்தி, நித்திரை, குழந்தைகளை வளர்த்தல், காமப் பிரவிருத்தி ஆகிய இந்த அம்சங்களில் மனுஷ்யனுக்கும் மிருகங்களுக்கும் என்ன பேதம் இருக்கிறது? இன்னது செய்யத் தக்கது இன்னது செய்யத் தகாதது என்ற பகுத்தறிவு இருந்தால் மட்டும் மனுஷ்யனேயன்றி, மேற்கூறிய ஆஹாராதிப் பிரவிருத்திகளில் மட்டும் ஈடுபட்டு விவேகமில்லாமல் இருப்பவன் மிருகமே.

कृच्छ्राल्लब्धं धनमपि शतांशाधिकप्राप्तिलोभात्

पत्रे किञ्चिल्लिखितमुपलभ्यैव सर्वं त्यजामः ।

शास्त्रैः सिद्धे बहुशतगुणाधिक्यलाभे परत्र

व्यर्थाशङ्काकलुषमनसो नोत्सृजामोऽर्थलेशम् ॥ १९ ॥

க்ருச்ச்³ரால்லப்³த⁴ம் த⁴னமபி ஸதாம்ஸாதி⁴கப்ராப்திலோபா⁴த்

பத்ரே கிஞ்சில்லிகி³தமுபலப்⁴யைவ ஸர்வம் த்யஜாம: ।

ஸாஸ்த்ரை: ஸித்³தே⁴ ப³ஹுஸதகு³ணாதி⁴க்யலாபே⁴ பரத்ர

வ்யர்தா³ஸங்காகலுஷமனஸோ நோத்ஸ்ருஜாமோ(அ)ர்த³லேஸம் ॥ 19 ॥

कृच्छ्रात् लब्धं = பிரயாசைப்பட்டு சம்பாதிக்கப்பட்ட;

க்ருச்ச்³ராத் லப்³த⁴ம்

धनं सर्वम् अपि = பணம் முழுவதையும்;

த⁴னம் ஸர்வம் அபி

शतांशाधिकप्राप्तिलोभात् = நூற்றுக்கு ஒன்றைவிட அதிக வட்டி

ஸதாம்ஸாதி⁴கப்ராப்திலோபா⁴த் வாங்குவதில் ஆசையினால்;

पत्रे लिखितं = காகிதத்தில் எழுதப்பட்ட;

பத்ரே லிகி³தம்

किञ्चित् = ஏதோ ஒன்றை;

கிஞ்சித்

उपलभ्य एव = வாங்கிக்கொண்டே;

உபலப்⁴ய ஏவ

त्यजामः = கொடுத்து விடுகிறோம்;

த்யஜாம:

परत्र = பரலோகத்தில்;

பரத்ர

बहुशतगुणाधिक्यलाभे = அநேக நூறு மடங்கு அதிகமான லாபமானது;

ப³ஹுஸதகு³ணாதி⁴க்யலாபே⁴

शास्त्रैः सिद्धे = சாஸ்திரங்களினால் உறுதி செய்யப்பட்டிருக்

ஸாஸ்த்ரை: ஸித்³தே⁴

व्यर्थाशङ्काकलुषमनसः = வீண் அவநம்பிக்கையால் கலங்கிய

வ்யர்தா³ஸங்காகலுஷமனஸ: மனத்தினர்களாய்;

அर्थलेशं = சிறிதளவும் பணத்தையும்;

அர்த்²லேஸம்

नोत्सृजामः = (நாம்) கொடுப்பதில்லை.

நோத்ஸ்ருஜாம:

ஸ்வல்ப வட்டித்தொகைக்கு ஆசைப்பட்டு, கடன் பத்திரத்தை நம்பி, தான் சிரமப்பட்டு வெகு காலமாய்ச் சேர்த்துவைத்த பணத்தை ஒருவன் பிறனுக்குக் கொடுத்து விடவில்லையா? முதலவிடப் பன்மடங்கு அதிகமாகப் பலன் பரலோகத்தில் கொடுக்கப்படும் என்று சாஸ்திரங்கள் முறையிடுவதை நம்பி ஒருவனும் ஒரு காசுக்கூட தர்ம வழியில் செலவிட ஸம்மதிக்கவில்லை. கடன் பத்திரத்தை நம்புகிறவன் தர்ம சாஸ்திரங்களின் உறுதிமொழிகளைப் பற்றித் தர்க்கங்கள் செய்து நம்பி க்கை யுண்டாகாத மனமுடையவனாகிறான்.

जीर्णे रुणे विकलकरणे शत्रुभिर्वा गृहीते

स्वस्मिन्कोऽर्थो भवति सुखदः कश्च कामप्रसङ्गः ।

मा भूदेतत्सकलमथवा स्वायुषः किं प्रमाणं

निश्चित्यैवं दुरितनिचयश्चीयते निर्विशङ्कैः ॥ २० ॥

ஜீர்ணே ருக்³ணே விகலகரணே ஸத்ருபி⁴ர்வா க்³ருஹீதே

ஸ்வஸ்மின்கோ(அ)ர்தோ² ப⁴வதி ஸுக²த³: கம்ச காமப்ரஸங்க³: ।

மா பூ⁴தே²தத்ஸகலமத²வா ஸ்வாயுஷ: கிம் ப்ரமாணம்

நிஸ்சித்யைவம் து³ரிதனிசயஸ்சீயதே நிர்விஸங்கை: ॥ 20 ॥

स्वस्मिन् = தான்;

ஸ்வஸ்மின்

जीर्णे = கிழத்தன மடைந்தாலும்;

ஜீர்ணே

रुणे = வியாதியினால் பீடிக்கப்பட்டாலும்;

ருக்³ணே

विकलकरणे = இந்திரியங்களின் பலஹீனத்தை யடைந்தாலும்;

விகலகரணே

शत्रुभिर्वा गृहीते वा = அல்லது சத்ருக்களால் கைதி

ஸத்ருபி⁴ர்வா க்³ருஹீதே வா செய்யப்பட்ட போதிலும்;

कोऽर्थः = எந்தப் பணம்;

கோ(அ)ர்த²:

सुखदः = சுகத்தைத் தருவதாக;

ஸுக²த³:

भवति = ஆகிறது?;

ப⁴வதி

कामप्रसंगश्च कः = போக ஸுகத்திற்கு இடமேது?;

காமப்ரஸங்க³ஸ்ச க:

अथवा = அல்லது;

अत'वा

एतत् सकलं = இதெல்லாமே;

ஏதத் ஸகலம்

मा भूत् = போகட்டும்;

मा भू⁴त्

स्वायुषः = தன் ஆயுஸுக்கு;

ஸ்வாயுஷ:

किं प्रमाणं

= என்ன நம்பிக்கை (உத்திரவாதம்)?;

கிம் ப்ரமாணம்

एवं = இப்படி;

ஏவம்

निश्चित्य = நிச்சயித்து;

निश्चित्य

निर्विशङ्कैः = சிறிதும் அஞ்சாத நம்மால்;

நிர்விஸங்கை:

दुरितनिचयः = பாபக்குவியல்;

दुरितनिचयः

तु³रितनिचयः = சேர்க்கப்படுகிறது.

சீயதே

தற்கால வாழ்க்கையே நிஜமென்றிருப்பவன் “கிழத்தனமோ, வியாதியோ, அவயவங்களின் தளர்ச்சியோ, சத்ருக்களிடம் அடிமைத்தனமோ எதற்குள் வரவில்லையோ அதற்குள் பணத்தினாலும் ஸ்திரீகளினாலும் அடையக்கூடிய சுகங்களை அனுபவித்துத் தீர்த்து விடவேண்டும்” என்ற தீர்மானத்துடன் எந்தப் பாபச்செயலுக்கும் துணிந்துவிடுகிறான். தேகம் நன்றாயிருக்கும்போதே கர்மத்தைச் செய்து அழிவற்ற இன்பத்தைப் பெறவேண்டும் என்று நினைப்பதில்லை.

आयान्त्यग्रे ननु तनुभवा उत्तमर्णा इवेमे

शय्यालग्नाः फणभृत इवाभान्ति दारा इदानीम् ।

कारागेहप्रतिममधुना मन्दिरं दृश्यते मे

तत्र स्थातुं प्रसजति मनो न क्षणं न क्षणार्धम् ॥ २१ ॥

ஆயாந்த்யக்³ரே நனு தனுப⁴வா உத்தமர்ணா இவேமே
 ஸய்யாலக்³னா: ப²ணப்⁴ருத இவாபா⁴ந்தி தா³ரா இதா³னீம் ।
 காராகே³ஹப்ரதிமமது⁴னா மந்தி³ரம் த்³ருஸ்யதே மே
 தத்ர ஸ்தா²தும் ப்ரஸஜதி மனோ ந கூணம் ந கூணார்த⁴ம் ॥ 21 ॥

இமே தனுப ⁴ வா:	=	இதோ இந்தப் புத்திரர்கள்;
उत्तमर्णा इव ननु	=	கடன் கொடுத்தவர்களைப் போலல்லவா;
உத்தமர்ண இவ நனு		
अग्रे आयान्ति	=	எதிரில் வருகிறார்கள்;
அக் ³ ரே ஆயாந்தி		
इदानीं	=	இப்பொழுது;
இதா ³ னீம்		
दारा	=	மனைவி;
தா ³ ரா		
शय्यालम्ना:	=	படுக்கையில் உறையும்;
ஸய்யாலக் ³ னா:		
फणभृतः इव	=	ஸர்ப்பம்போல்;
ப ² ணப் ⁴ ருத: இவ		
आभान्ति	=	தோன்றுகிறாள்;
ஆபா ⁴ ந்தி		
अधुना	=	இப்பொழுது;
அது ⁴ னா		
मे	=	எனது;
மே		
मन्दिरं	=	வீடு;
மந்தி ³ ரம்		
कारागेहप्रतिमं	=	சிறையைப்போல்;
காராகே ³ ஹப்ரதிமம்		
दृश्यते	=	காணப்படுகிறது;
த் ³ ருஸ்யதே		
तत्र	=	அவ்விடத்தில்;
தத்ர		
क्षणं	=	ஒரு கணமும்;
கூணம்		
स्थातुं	=	தாமதிக்க;
ஸ்தா ² தும்		

मनः	=	மனது;
मनः		
न प्रसजति	=	விரும்பவில்லை;
ந ப்ரஸஜதி		
क्षणार्धं स्थातुं	=	அரை கூணங்கூடத் தாமதிக்க
கூணுர்த ⁴ ம் ஸ்தா ² தும்		(மனம் விரும்பவில்லை).

புத்திரகளத்திராதிகளைப் போஷிப்பதற்காகப் பாடுபட்டுப் பணத்தைத் தேடிய கிருஹஸ்தனுக்கு வயது மேலிட்டபின்பு, ஸம்பாதிக்கும் சக்தி குறைந்து வீட்டில் அதிகாரமும் விலகிப் போகுந் தருணம், தன் பிள்ளைகளை யெதிரில் கண்டால் கொடுத்த கடனைக் கேட்க வந்தவர்களைப் போல் தோன்றுகிறது; பக்கத்தில் உறையும் பெண்டாட்டியைப் பார்த்தாலோ படமெடுத்தாடும் பாம்பைப் பார்ப்பது போல் இருக்கிறது; இனி வீட்டில் என்ன ஸௌக்யம்? இந்தச் சிறையிலிருந்து வெளியில் போய் வெளியில் போய் விடவேண்டும் என்று தீர்மானம் செய்கிறான்.

जातं जातं गतमपि गतं बाल्यतो लौल्यतो वा

नेतःस्थेयं क्षणमपि गृहे मुञ्चतः को मुहूर्तः ।

इत्यत्यन्तव्यवसितधियो निःसरन्तोऽपि गेहा-

दावर्तन्ते झटिति रुदतां सान्त्वहेतोः शिशूनाम् ॥ २२ ॥

ஜாதம் ஜாதம் க³தமபி க³தம் பா³ல்யதோ லௌல்யதோ வா

நேத:ஸ்தே²யம் கூணமபி க்³ருஹே முஞ்சத: கோ முஹூர்த: ।

இத்யத்யந்தவ்யவஸிததி⁴யோ நி:ஸரந்தோ(அ)பி கே³ஹா-

தா³வர்தந்தே ஜ²தி ருத³தாம் ஸாந்த்வஹேதோ: ஸிஸூனாம் ॥ 22 ॥

बाल्यतः	=	சிறுபிள்ளைக் தனத்தினாலும்;
पा ³ ல்யத:		
लौल्यतः	=	புத்தி சபலத்தினாலும்;
लौल्यतः		
लौल्यतः		
जातं जातं	=	நடந்தது நடந்துவிட்டது;
ஜாதம் ஜாதம்		
गतमपि गतं	=	போனது போய்விட்டது;
க ³ தமபி க ³ தம்		
इतः	=	இனிமேல்;
இத:		
क्षणमपि	=	ஒரு நிமிஷங்கூட;
கூணமபி		

गृहे	=	வீட்டில்;
क्³रुहो न स्थेयं	=	தங்கக்கூடாது;
ந ஸ்தே³யம் मुञ्चतः	=	விட்டுப் போகிறவனுக்கு;
முஞ்சத: को मुहूर्तः	=	நல்லவேளை எதற்காகப் பார்க்கவேண்டும்?;
கோ முஹூர்த: इति	=	என்று;
இதி अत्यन्तव्यवसितधियः	=	திடமான தீர்மானத்தோடு கூடிய மனத்தினர்க
அத்யந்தயந்தவ்யவஸிததி⁴ய: गेहात्	=	ளாய்; வீட்டிலிருந்து;
கே³ஹாத் निस्सरन्तोऽपि	=	வெளிக் கிளம்புகிறவர்கள் கூட;
நிஸ்ஸரந்தோ(அ)பி रुदतां	=	அழுகின்ற;
ருத³தாம் शिशूनां	=	குழந்தைகளை;
ஸிஸூனாம் सान्त्वहेतोः	=	சமாதானம் செய்யும் பொருட்டு;
ஸாந்த்வஹேதோ: इटिति	=	உடனே;
ஜ⁴தி आवर्तन्ते	=	திரும்பி விடுகிறார்கள்.
ஆவர்தந்தே		

இவ்வித வெறுப்பைக் கொண்டவன் யோசிக்கிறான்: - "போனதெல்லாம் போகட்டும்; சிறு பிராயத்தில் அறியாமையாலும் யௌவன தரையில் புத்தி சபலத்தாலும் எவ்வளவோ தவறுதல்கள் நடந்துவிட்டன. நடந்தது நடந்து விட்டது. இனி ஒரு நிமிஷமும் வீட்டில் தங்கக்கூடாது. துறப்பவன் நல்ல முஹூர்த்தம் பார்க்கவேண்டியதில்லை. எந்த நிமிஷம் வைராக்யம் ஏற்படுகிறதோ, அந்த நிமிஷமே புறப்பட வேண்டும்" என்று திடமான தீர்மானம் செய்து கொண்டு புறப்படுகிறான். அந்த ஸமயம் வீட்டில் குழந்தைகளின் அழுகைக் குரல் காதிலே பட்டதும் அவர்களை ஸமாதானம் செய்யும் பொருட்டு விரைவாகத் திரும்பி வந்துவிடுகிறான். (இவ்வளவு தான் நம் வைராக்கியத்தின் உறுதி.)

नैव ब्रूमो वयमतिथयोऽभ्यागता बन्धुवर्गा
दीनानाथाः सुहृद इति ये तेषु कार्या दयेति ।

यं त्वं पोष्यं मनसि कुरुषे नित्यमात्मानमेकं

जन्मन्यस्मिन्निव बिभृहि तं सर्वदेत्युल्लापामः ॥ २३ ॥

நைவ ப்ருமோ வயமதித்யோ(அ)ப்யாக்தா பந்துவர்கா

தீனாநாதா: ஸுஹ்ருத இதி யே தேஷு கார்யா த்யேதி ।

யம் த்வம் போஷ்யம் மனஸி குருஷே நித்யமாத்மானமேகம்

ஜன்மன்யஸ்மின்னிவ பிபுஹி தம் ஸர்வதேத்யுல்லபாம: ॥ 23 ॥

अतिथयः = अतिथிகள்;

अतिथ्यः

अभ्यागताः = நாடிவந்தவர்கள்;

अप्यாகताः

बन्धुवर्गाः = பந்துஜனங்கள்;

पन्तुवर्काः

दीनानाथाः = ஏழைகள் திக்கற்றவர்கள்;

தீனாநாதா:

सुहृद = நண்பர்கள்;

ஸுஹ்ருத

इति ये = என்று எவர்கள் உண்டோ;

இதி யே

तेषु = அவர்களிடத்தில்;

தேஷு

दया कार्या इति = அனுதாபம் காட்டவேண்டுமென்று;

தயா கார்யா இதி

नैव ब्रूमः = நாம் கூறவேயில்லை;

நைவ ப்ரும:

यमेकं नित्यं पोष्यं = யாதொருவனை எப்போதும் போஷிக்கவேண்டிய

யமேகம் நித்யம் போஷ்யம் தென்று;

मनसि त्वं कुरुषे = மனதில் நீ தீர்மானித்திருக்கிறாயோ;

மனஸி த்வம் குருஷே

तमात्मानं = அத்தகைய தன்னை;

தமாத்மானம்

अस्मिन् जन्मनि इव = இந்த ஜன்மத்தில் போல;

அஸ்மின் ஜன்மனி இவ

सर्वदा	=	எந்த ஜன்மத்திலும்;
ஸர்வதா ³ बिभृहि	=	நீ போஷிப்பாயாக;
பி ³ ப் ⁴ ருஹி इति उल्लपामः	=	என்று (தான்) சொல்லுகிறேன்.
இதி உல்லபாம:		

நீ அதிதி பந்து மித்திரர்கள் ஏழை யெளியவர்கள் இவர்களை உபசரித்துத் தான் ஆகவேண்டுமென்று ஒருவரும் சொல்லவில்லை. உன்னை நீ போஷித்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று நன்றாய்த் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறாய் அல்லவா? அந்த உன்னையே நீ இந்த ஜன்மத்தில் மட்டுமன்று, வரப்போகிற ஜன்மங்களிலும் போஷித்துக் கொள் என்று தான் கதறுகிறார்கள் தர்ம சாஸ்திர கர்த்தாக்கள்.

को नु व्यासः क इव स मनुः को न्वसौ याज्ञवल्क्यो
यैरुद्धुष्टं हितमसकृदस्मासु पित्रेव पुत्रे ।
पश्यामस्तानिरुपधिकृपासागराल्लोकबन्धून्
पश्यामोऽस्मान्निरवधितमः क्षमाधरान्ब्रह्मबन्धून् ॥ २४ ॥

கோ நு வ்யாஸ: க இவ ஸ மனு: கோ ந்வஸௌ யாஜ்ஞவல்க்யோ
யைருத்³து⁴ஷ்டம் ஹிதமஸக்ருத்³ஸ்மாஸு பித்ரேவ புத்ரே ।
பஸ்யாமஸ்தாந்நிருபதி⁴க்ருபாஸாக³ராம்ல்லோகப³ந்தூ⁴ன்
பஸ்யாமோ(அ)ஸ்மாந்நிரவதி⁴தம:க்ஷமாத⁴ரான்ப்³ரஹ்மப³ந்தூ⁴ன் ॥ 24 ॥

यै:	=	(எந்த மஹான்களால்) எவர்களால்;
யை:		
असकृत्	=	பன்முறை;
அஸக்ருத்		
अस्मासु	=	நம் விஷயத்தில்;
அஸ்மாஸு		
पित्रा पुत्रे इव	=	ஒரு பிதாவினால் புத்ரன் விஷயத்திலே போல;
பித்ரா புத்ரே இவ		
हितम्	=	நன்மையானது;
ஹிதம்		
उद्धुष्टं	=	உரத்த குரலில் போதிக்கப்பட்டதோ;
உத் ⁴ ருஷ்டம்		
सः व्यासः को नु	=	அந்த வியாஸர் என்பவர் யார்?;
ஸ: வ்யாஸ: கோ நு		
स मनुः कः इव	=	அந்த மனுதான் யாரோ?;

ஸ மனு: க: இவ

असौ याज्ञवल्क्यः को नु = இந்த யாக்குவல்கியர் யார்?;

அஸௌ யாஜ்ஞவல்க்ய: கோ நு

तान् = அவர்களை;

தான்

निरुपधिकृपासागरान् = களங்க மற்ற கருணைக் கடல்களாகவும்;

நிருபதி⁴க்ருபாஸாக³ரான்

लोकबन्धून् = உலகின் உறவினர்களாகவும்;

லோகப³ந்தூ⁴ன்

पश्यामः = அறிகிறோம்;

பஸ்யாம:

अस्मान् = நம்மையோ வென்றால்;

அஸ்மான்

निरवधितमः क्षमाधरान् = எல்லையற்ற இருள் மலைகளாகவும்;

நிரவதி⁴தம:க்ஷமாத⁴ரான்

ब्रह्मबन्धून् = பிராம்மண ஜன்மத்தில் இழிந்தவர்களாகவும்;

ப்³ரஹ்மப³ந்தூ⁴ன்

पश्यामः = அறிகிறோம்.

பஸ்யாம:

வியாஸர், மனு, யாஜ்ஞவல்க்யர் என்ற பெரியோர்கள் யார், நாம் யார்? அவர்கள் ஞானிகள் ஆதலால், கருணை ததும்பும் அந்தரங்கத்துடன், பிதா புத்திர னுக்கு உபதேசிப்பதுபோல் நமக்கு எது இகத்திலும் பரத்திலும் ஹிதமோ அதைப் பல வழிகளில் விளக்கி யிருக்கிறார்கள். ஆனால் நாம் என்ன கூறியும் என்றும் நிகரற்ற அவிவேகிகளாகவும், ஆசாரம் இழந்தவர்களாகவும் இருந்து கொண்டிருப்பது தான் பரிதாபம்.

यत्तामिस्र नरककुहरे यद्वहिश्चक्रवाला-

द्यत्पाताले यदपि धरणौ वार्षिकीषु क्षपासु ।

रूढं गाढं तम इति समस्तं च तच्चिन्त्यमानं

नास्माकान्तःकरणतमसो दासभावेऽपि योग्यम् ॥ २५ ॥

யத்தாமிஸ்ர நரககுஹரே யத்³ப³ஹிஸ்சக்ரவாலா-

த்³யத்பாதாலே யத்³பி த⁴ரணௌ வார்ஷிகீஷு க்ஷபாஸு ।

ரூட⁴ம் கா³ட⁴ம் தம இதி ஸமஸ்தம் ச தச்சிந்த்யமானம்

நாஸ்மாகாந்த:கரணதமஸோ தா³ஸபா⁴வே(அ)பி யோக்³யம் ॥ 25 ॥

यत्

= எது;

யத்

तामिस्र	=	தாமிஸ்ரம் என்ற;
தாமிஸ்ர नरककुहरे	=	நரகக்குழியிலும்;
நரககுஹரே यत्	=	எது;
யத் चक्रवालात् बहि	=	சக்ரவாள மலைத்தொடருக்கு அப்பாலும்;
சக்ரவாலாத் பஹி		
यत् पाताले	=	எது பாதாளத்திலும்;
யத் பாதாலே वार्षिकीषु क्षपासु	=	மழைக்கால இரவுகளில்;
வார்ஷிகீஷுக்ஷபாஸு यत् धरणौ	=	எது பூமியிலும்;
யத் தரணௌ गाढं तम इति	=	காரிருள் என்று;
காடம் தம இதி रूढं	=	பிரஸித்தமோ;
ரூடம் चिन्त्यमाने	=	யோசித்துப் பார்த்தால்;
சிந்த்யமானே समस्तं च तत्	=	அது அவ்வளவும்;
ஸமஸ்தம் ச தத் आस्माकान्तःकरणतमसः	=	நம் சித்தத்திலிருக்கும் இருளுக்கு;
ஆஸ்மாகாந்த:கரணதமஸ: दासभावेऽपि	=	அடிமைத்தனம் அடைவதற்குக் கூட;
தாஸபாவே(அ)பி न योग्यम्	=	யோக்யதையுள்ளதுன்று.
ந யோக்யம்		

நம் ஹ்ருதயத்தில் குடிகொண்டிருக்கும் காரிருளுக்கு உவமையே சொல்ல முடியாது; இருள் மயமான நரகக் குழியில் கிடப்பதும், லோகாலோக பர்வதத்திற்குப் புறம்பே தூழ்ந்து நிற்பதும், பாதாள லோகத்திலுள்ளதும், கார் காலத்து நள்ளிரவுகளில் திரண்டு வருவதுமான இருள்கள் நம் அஞ்ஞான அந்தகாரத்திற்குக் கூலிவேலை செய்யக்கூட அர்ஹதை யில்லாதவை.

(குறிப்பு) லோகா லோக பர்வதம் - சக்ரவாள பர்வதமென்பது இப் பூமண்டலத்தைச் சுற்றி நிற்கும் சுவர் போன்றது. அதற்கு வெளியில் தூரிய கிரணங்கள் எட்டுவதில்லை.

सर्वानर्थप्रथमकरणे सर्वभावैर्जिहास्ये

देहे मोहो यदि परिणतः पोषणीयो मयेति ।

आस्तामेवं वपुरिदमिवागामि चास्माकमेवे-

त्येषाप्यास्तां मतिरिति परं धर्मशास्त्रेषु घोषः ॥ २६ ॥

ஸர்வானர்த்²ப்ரத²மகரணே ஸர்வபா⁴வைர்ஜிஹாஸ்யே

தே³ஹே மோஹோ யதி³ பரிணத: போஷணீயோ மயேதி ।

ஆஸ்தாமேவம் வபுரித³மிவாகா³மி சாஸ்மாகமேவே-

த்யேஷாப்யாஸ்தாம் மதிரிதி பரம் த⁴ர்மஸாஸ்த்ரேஷு கோ⁴ஷ: ॥ 26 ॥

सर्वानर्थप्रथमकरणे

=

எல்லாவித அனர்த்தங்களுக்கும் முதல்

ஸர்வானர்த்²ப்ரத²மகரணே

ஸாதனமானதும்;

सर्वभावैः जिहास्ये

=

எப்படி யோஜித்துப் பார்த்தாலும்

ஸர்வபா⁴வை: ஜிஹாஸ்யே

தள்ளத் தகுந்ததுமான;

देहे

=

சரீரத்தில்;

तेशेह

मया पोषणीयः

=

(இது) என்னால் போஷிக்கப்பட வேண்டியது;

मया पोषणीयः

इति मोहः

=

என்ற அறிவீனம்;

इति मोहः

यदि परिणतः

=

முற்றியிருந்தால்;

यति३ परिणतः

एवं

=

இம்மாதிரி;

ஏவம்

आस्ताम्

=

இருக்கட்டும்;

आस्ताम्

इदं वपुरिव

=

இந்த சரீரம் போலவே;

इत३म् वपुरिव

आगामि च

=

வரப்போகிற சரீரமும்;

आका३मि च

आस्माकमेव

=

நம்முடையது தான்;

आस्माकमेव

इति

=

என்ற;

इति

एषाऽपि मतिः	=	இந்த எண்ணமும்;
ஏஷா(அ)பி மதி:		
आस्तां	=	(நமக்கு) இருக்கட்டும்;
ஆஸ்தாம்		
इति परं	=	என்பது தான்;
இதி பரம்		
धर्मशास्त्रेषु	=	தரும சாஸ்திரங்களில்;
தர்மஸாஸ்த்ரேஷு		
घोषः	=	பறையறிவிக்கப் படுகிறது.
கோஷ:		

வெறுக்கத் தக்கதான இந்த சரீரம் அவசியம் போஷிக்கத் தகுந்ததென்ற அறியாமை உனக்கு இருக்குமானால், இந்த சரீரம் நம்முடையது ஆனதுபோல, வரப்போகிற சரீரங்களும் நம்முடையது தான்; அவைகளையும் போஷிப்பது அவசியம். அவைகள் நலம்பெற நாம் இப்போதே தர்மங்களைச் செய்யவேண்டும் என்ற ஞாபகம் இருக்கட்டும்" என்று தான் தரும சாஸ்திரங்கள் முறையிடுகின்றன.

कामी कामव्रणपरिगतः कामिनीरेव हित्वा

भुङ्क्ते पश्चादपगतभयं कामिनीनां सहस्रम् ।

इत्थङ्कारं विषयसुखभोगैकतानैरै-

प्यस्मिन्देहे कतिपयदिनान्येष भोगो विवर्ज्यः ॥ २७ ॥

காமீ காமவ்ரணபரிக³த: காமிநீரேவ ஹித்வா

பு⁴ங்க்தே பஸ்சாத³பக³தப⁴யம் காமினீனாம் ஸஹஸ்ரம் ।

இத்த³ங்காரம் விஷயஸுக³போ⁴கை³கதானைர்னரை-

ப்யஸ்மிந்தே³ஹே கதிபயதி³னான்யேஷ போ⁴கோ³ விவர்ஜ்ய: ॥ 27 ॥

कामव्रणपरिगतः	=	ஸ்திரீமூலமான ரோகங்களால் பீடிக்கப்பட்ட;
காமவ்ரணபரிக ³ த:		
कामी	=	துன்மார்க்கன்;
காமீ		
कामिनीः	=	ஸ்திரீகளையே;
காமினீ:		
हित्वा	=	(சிலகாலம்) விட்டுவிட்டு;
ஹித்வா		
पश्चात्	=	பின்பு;
பஸ்சாத்		
कामिनीनां सहस्रं	=	வேண்டிய மட்டும் ஸ்திரீகளை;

காமினீனாம் ஸஹஸ்ரம்

अपगतभयं = பயம் நீங்கியவனாக;

अपक्वतपयम्

भुङ्क्ते = அனுபவிக்கிறான்;

पुङ्क्ते

इत्थङ्कारं = இவ்விதம்;

इत्तङ्कारम्

विषयसुखभोगैकतानैरपि नरैः = சிற்றின்பமே முக்கியமென்றுகொண்ட

विषयसुखैकतानैरपि नरैः = மனிதர்களாலே கூட;

ताञ्जनरपि नरैः

अस्मिन् देहे = இந்த சரீரத்தில்;

अस्मिन् देहे

कतिपयदिनानि = சில நாட்கள் வரையில்;

कतिपयदिनानि

एष भोगः = இந்த இன்பத்தை யனுபவிப்பது;

एष भोगः

एष भोगः = ஒதுக்கத் தக்கதாகிறது.

विवर्ज्यः

காமரோகத்தால் வருந்துகிற ஒரு காமி சிகிதஸையின் பொருட்டு சிலகாலம் ஸ்த்ரீகளை விலக்கியிருந்து பிறகு பயமின்றி அநேகம் ஸ்த்ரீகளை அனுபவிப்பது போல, இவ்வுலகில் சரீர ஸுகத்தைச் சிறிது காலம் விட்டு சாஸ்திரங்களிற் கூறிய நற்காரியங்களைச் செய்து வந்தால் பின்பு ஸ்வர்க்கம் முதலிய வேறு உலகத்தில் பயமின்றி அநேக ஸுகங்களை யடையலாம் என்பது கருத்து.

न्याय्यादर्थादपि किमधिकं लभ्यमुन्मार्गवृत्त्या

वैधादन्नादपि किमधिकं पर्युदस्तेषु भोज्यम् ।

भार्याभोगादपि भवति कः पण्यकान्तासु भोगः

प्रायो नेति श्रुतिविषयता विश्वमाधुर्यहेतुः ॥ २८ ॥

ந்யாய்யாத்ர்தாத் பி கிமதி⁴கம் லப்யமுன்மார்க்³வ்ருத்த்யா

வைதாத்³ந்நாத்³பி கிமதி⁴கம் பர்யுத்³ஸ்தேஷு போ⁴ஜ்யம் ।

பா⁴ர்யாபோ⁴காத்³பி ப⁴வதி க: பண்யகாந்தாஸு போ⁴க³:

ப்ராயோ நேதி ஸ்ருதிவிஷயதா விஸ்வமாது⁴ர்யஹேது: ॥ 28 ॥

न्याय्यादर्थादपि

= நியாயமான வழியில் சம்பாதிக்கப்படும்

न्याय्यादर्थादपि

பணத்தைக் காட்டிலும்;

उन्मार्गवृत्त्या	=	அக்ரம வழியில்;
உன்மார்க ³ வ்ருத்த்யா		
अधिकं	=	அதிகம்;
அதி ⁴ கம்		
किं लभ्यं	=	அடையக்கூடியதா என்ன?;
கிம் லப் ⁴ யம்		
वैधादन्नादपि	=	பரிசுத்தமான அன்னத்தைக் காட்டிலும்;
வைதா ⁴ த ³ ந்நாத ³ பி		
पर्युदस्तेषु	=	தள்ளுபடியான அன்னங்களில்;
பர்யுத ³ ஸ்தேஷு		
अधिकं	=	அதிகம்;
அதி ⁴ கம்		
किं भोज्यं	=	சாப்பிடக்கூடியதா என்ன?;
கிம் போ ⁴ ஜ்யம்		
भार्याभोगादपि	=	தன் பத்தினியை யனுபவிப்பதைக் காட்டிலும்;
பா ⁴ ர்யாபோ ⁴ கா ³ த ³ பி		
पण्यकान्तासु	=	விலைமாதர்களிடம்;
பண்யகாந்தாஸு		
कः भोगः	=	எவ்விதமான (மேலான) ஸுகம்;
க: போ ⁴ க ³ :		
भवति	=	ஏற்படுகிறது?;
ப ⁴ வதி		
नेति	=	வேண்டாமென்று;
நேதி		
श्रुतिविषयता	=	வேதங்களில் கூறப்பட்டிருப்பதே;
ஸ்ருதிவிஷயதா		
प्रायः	=	அநேகமாய்;
ப்ராய:		
विश्वमाधुर्यहेतुः	=	ஜனங்களுக்கு ருசியை யுண்டுபண்ணக்
விஸ்வமாது ⁴ ர்யஹேது:		கூடியதாயிருக்கிறது.

(ஆழ்ந்து யோசிக்குங்கால்) ருஜுவான வழியில் ஸமபாதிப்பதைவிட அதிகம் அநியாய வழியில் சம்பாதிக்க முடியாது. விதிப்படி தயார்செய்து புசிக்கப்படும் அன்னத்தைக்காட்டிலும் கண்ட இடங்களில் கண்டவர்கள் தயார் செய்த அசுத்தமான பசுஷயபோஜ்யங்களை அதிகமாகப் புசித்துவிட முடியுமா? தன் பாரியையின் ஸம்போகத்தை விட வேசியர் ஸங்கமம் எவ்விதத்தில் சிலாக்கியமானது? ஜனங்களுக்குக் குற்றமுள்ள விஷயங்களில் ருசியேற்படுவதற்கு வேதங்கள் அவைகளை நிஷேதிப்

பதே காரணம் என்று நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஏனெனில் வேண்டாமென்று தடுத்தால் அதில் ஜனங்களுக்குச் சபலம் உண்டாவது ஸஹஜம்.

आस्तिक्यं चेद्धनमखिलमप्यर्थिसात्कर्तुमर्ह

नास्तिक्यं चेत्तदपि सुतरां भोगहेतोरपास्यम् ।

अस्पृष्ट्वापि स्वयमतिरहः स्थाप्यते यत्तदन्त-

स्तस्मिन्हेतुः क इति निभृतं तर्कयामो न विद्मः ॥ २९ ॥

ஆஸ்திக்யம் சேத்³த⁴னமகி²லமப்யர்தி²ஸாத்தகர்துமர்ஹம்

நாஸ்திக்யம் சேத்தத³பி ஸுதராம் போ⁴க³ஹேதோரபாஸ்யம் ।

அஸ்ப்ருஷ்ட்வாபி ஸ்வயமதிரஹ: ஸ்தா²ப்யதே யத்தத³ந்த-

ஸ்தஸ்மின்ஹேது: க இதி நிப்⁴ருதம் தர்கயாமோ ந வித்³ம: ॥ 29 ॥

आस्तिक्यं चेत्

= நம்பிக்கையிருந்தால்;

ஆஸ்திக்யம் சேத்

अखिलमपि धनं

= எல்லா திரவியமும்;

அகி²லமபி த⁴னம்

अर्थिसात्कर्तुमर्ह

= வேண்டுபவர்களுக்கு அர்ப்பணம் செய்துவிடத்

अर्त्ति²ஸாத்தகர்துமர்ஹம்

தக்கது;

नास्तिक्यं चेत्तदपि

= நம்பிக்கையில்லாவிடிலோ;

நாஸ்திக்யம் சேத்தத³பி

तत्

= அந்த திரவியம்;

தத்

सुतरां

= மிகவும்;

ஸுதராம்

भोगहेतोः

= (தான்) அனுபவிப்பதின் பொருட்டு;

போ⁴க³ஹேதோ:

अपास्यं

= செலவிடத்தகுந்தது;

அபாஸ்யம்

स्वयम् अपि

= தானும்;

ஸ்வயம் அபி

अस्पृष्टा

= தொடாமல்;

அஸ்ப்ருஷ்டா

तत्

= அது;

தத்

अन्तः

= உள்ளே;

அந்த:

अतिरहः

= வெகு மறைவாக;

அதிரஹ:

यत् स्थाप्यते = வைக்கப்படுகிறதே;

யத் ஸ்தா²ப்யதே

तस्मिन् = அதற்கு;

தஸ்மின்

हेतुः कः इति = என்ன காரணம் என்று;

ஹேது: க: இதி

निभृतं चिन्तयामः = தனித்து யோசனை செய்து பார்க்கிறோம்;

நிப்⁴ருதம் சிந்தயாம:

न विद्यः = (ஆனால்) (நாம் அதை) அறியவில்லை.

ந வித்³ம:

ச்ருதி ஸ்ம்ருதி புராணங்களில் சொல்லப்பட்ட தருமங்களை நம்பினால் பரலோகத்தில் கேடமமடைவதன் பொருட்டு ஸம்பாதித்த திரவியத்தை ஸத்பாத்திரத்தில் தானம் செய்து விடவேண்டும். அப்படி நம்பிக்கையில்லாவிடில், தான் அனுபவிக்கும் பொருட்டு அந்த திரவியத்தைச் செலவு செய்து விடவேண்டும். சில லோபிகள் இரண்டுமில்லாமல் அதை மறைத்து வைப்பதன் காரணம் புலப்படவில்லை.

श्वानः पुच्छाञ्चलकुटिलतां सूकराः कुक्षिपोषं

कीशा दन्तप्रकटनविधिं गर्दभा रूक्षघोषम् ॥

मर्त्या वक्षःश्वयथुमपि च स्त्रीषु दृष्ट्वा रमन्ते

तत्सौन्दर्यं किमिति फलितं तत्तदज्ञानतोऽन्यत् ॥ ३० ॥

ஸ்வான: புச்சா²ஞ்சலகுடிலதாம் ஸூகரா: குக்ஷிபோஷம்

கீஸா த³ந்தப்ரகடனவிதி⁴ம் க³ர்த³பா⁴ ரூக்ஷகோ⁴ஷம் ॥

மர்த்யா வக்ஷ:ஸ்வயது²மபி ச ஸ்த்ரீஷு த³ருஷ்ட்வா ரமந்தே

தத்ஸௌந்த³ர்யம் கிமிதி ப²லிதம் தத்தத³ஜ்ஞானதோ(அ)ன்யத் ॥ 30 ॥

श्वानः = நாய்கள்;

ஸ்வான:

पुच्छाञ्चलकुटिलतां = வால் நுனியின் கோணலையும்;

पुச்சा²ஞ்சலகுடிலதாம்

सूकराः = பன்றிகள்;

ஸூகரா:

कुक्षिपोषं = வயிற்றின் உப்பு தலையும்;

குக்ஷிபோஷம்

कीशाः = குரங்குகள்;

கீஸா

दन्तप्रकटनविधिं = பல் இளிப்பதையும்;

தந்தப்ரகடனவிதி⁴ம்

गर्द्भाः = கழுதைகள்;

க³ர்த³பா⁴:

रूक्षघोषं = வரட்டுச் சத்தத்தையும்;

ருக்ஷகோ⁴ஷம்

मर्त्या = மனிதர்கள்;

மர்த்யா

वक्षःश्वयथुमपि = மார்வீக்கத்தையும்;

வக்ஷ:ஸ்வயது³மபி

स्त्रीषु = ஸ்திரீ ஜாதியினிடத்தில்;

ஸ்திரீஷு

दृष्टा = பார்த்து;

த³ருஷ்டா

रमन्ते = காமவெறியடைகின்றனர்;

ரமந்தே

तत्तदज्ञानतोऽन्यत् = அந்தந்தப் பிராணிகளின் அறிவினத்தைத் தவிர;

தத்தத³ஜ்ஞானதோ(அ)ன்யத்

तत्सौन्दर्यं = அந்தந்த ஸ்திரீ ஜாதியின் அழகு;

தத்ஸௌந்த³ர்யம்

किमिति = எவ்விதத்தில்;

கிமிதி

फलितं = ஏற்பட்டது.

ப³லிதம்

பிராணிகள் தன் தன் இனத்திற்குத் தக்கபடி சிற்சில அம்சங்களை ஸ்திரீ ஜாதியினிடத்தில் கண்டு காமத்தை யடைகின்றன. விசாரிக்குங்கால், அந்தந்த அம்சங்களால் அந்தந்த ஸ்திரீ ஜாதியின் அழகு புமாலை மோஹிக்கும்படி செய்யத் தக்கதாக ஏற்பட்டுவிட்டதாய் சொல்ல இடமில்லை. ஆனாலும், இந்த மோஹம் ஏற்படுவது வாஸ்தவம். இஃது அந்தந்தப் பிராணிகளின் அறிவினத்தைத் தவிர வேறு யாதொன்றுமில்லை என்று விவேகிகள் அறிவார்கள்.

रन्तुं प्राप्तो दशति दशनैराननं चेत्प्रियाया

भोक्तुं प्राप्तः किमिति न दशेदग्रहस्तं प्रदातुः ।

इत्थं व्यक्ते हृदयजनुषः पामरोन्मादकत्वे

हातुं सद्यः प्रभवति न कोऽप्यन्ततो लज्जितुं वा ॥ ३१ ॥

ரந்தும் ப்ராப்தோ த்ஸதி த்ஸனைரானனம் சேத்ப்ரியாயா
 போக்தும் ப்ராப்த: கிமிதி ந த்ஸேத்க்ரஹஸ்தம் ப்ரதாது: |
 இத்தம் வ்யக்தே ஹருத்யஜனுஷ: பாமரோன்மாத்கத்வே
 ஹாதும் ஸத்ய: ப்ரபவதி ந கோ(அ)ப்யந்ததோ லஜ்ஜிதும் வா || 31 ||

रन्तुं प्राप्तः	=	கிரீடிக்க வந்தவன்;
ரந்தும் ப்ராப்த:		
प्रियायाः	=	காதலியின்;
ப்ரியாயா:		
आननं	=	முகத்தை;
ஆனனம்		
दशनैः	=	பற்களால்;
த்ஸனை:		
दशति चेत्	=	கடிப்பதென்றிருந்தால்;
த்ஸதி சேத்		
भोक्तुं प्राप्तः	=	சாப்பிட வந்தவன்;
போக்தும் ப்ராப்த:		
प्रदातुः अग्रहस्तं	=	பரிமாறுபவனுடைய கைவிரலை;
ப்ரதாது: அக்ரஹஸ்தம்		
किमिति न दशेत्	=	ஏன் கடிக்கக் கூடாது?;
கிமிதி ந த்ஸேத்		
इत्थं	=	இவ்விதம் (பார்க்குங்கால்);
இத்தம்		
हृदयजनुषः	=	மன்மதன் அறிவில்லாதவர்களை
பாமரோன்மாத்கத்வே		
पामरोन्मादकत्वे		மயக்குகிறவன் (என்பது);
ஹருத்யஜனுஷ:		
பாமரோன்மாத்கத்வே		
व्यक्ते	=	நன்கு விளங்கினாலும்;
வ்யக்தே		
कोऽपि	=	ஒருவனும்;
கோ(அ)பி		
सद्यः	=	உடனே;
ஸத்ய:		
हातुं	=	விட்டுவிட;
ஹாதும்		
न प्रभवति	=	சக்தியுள்ளவனாவதில்லை;
ந ப்ரபவதி		

அந்த: = கடைசி பக்ஷத்தில்;

அந்தத:

लज्जितुं वा (न प्रभवति) = வெட்கப்படக் கூடியவனாகவுமில்லை.

லஜ்ஜிதும் வா (ந ப்ரபவதி)

ஸ்திரீ ஸம்போகத்திற்கும் உதட்டைக் கடிப்பதற்கும் என்ன ஸம்பந்தம்? அப்படியானால் சாப்பிட வந்தவன் அன்னம் வழங்குபவரின் கையைக் கடிக்கலாமே. யோசித்துப்பார்த்தால் மன்மதக் குழப்பம் மதியினமே. ஆனால், அதைத் தவிர்க்க யாரால் ஸாத்தியமாகின்றது? யார்தாம் அதனால் லஜ்ஜையை மட்டுமாவது அடைகிறார்கள்?

दारा: पुत्रा: शयनमशनं भूषणाच्छादने वा

यच्चेदृक्षं पुमभिलषितं तेषु माशब्दिक: क: ।

किं त्वेतेषां भवति नियम: सेवने कोऽपि कोऽपि

द्वेषस्तस्मिन्नपि यदि भवेत्तत्र वक्ता कृतान्त: ॥ ३२ ॥

தா³ரா: புத்ரா: ஸயனமஸனம் பூ⁴ஷணாச்சா³த³னே வா

யச்சேத்³ருக்ஷம் புமபி⁴லஷிதம் தேஷ மாஸப்³தி³க: க: ।

கிம் த்வேதேஷாம் ப⁴வதி நியம: ஸேவனே கோ(அ)பி கோ(அ)பி

த்³வேஷஸ்தஸ்மின்னபி யதி³ ப⁴வேத்தத்ர வக்தா க்ருதாந்த: ॥ 32 ॥

दारा: = மனைவி;

தா³ரா:

पुत्र: = பிள்ளை;

புத்ர:

शयनं = படுக்கை;

ஸயனம்

अशनं = சாப்பாடு;

அஸனம்

भूषणाच्छादने वा = ஆபரணம் ஆடை;

पु⁴ஷணாச்சா³த³னே வா

इदृक्षं = இதுபோன்ற;

ஈத்³ருக்ஷம்

पुमभिलषितं यच्च = மானிடர்கள் வேண்டுவது எது எதுவோ;

पुमपि⁴லஷிதம் யச்ச

तेषु = அவைகளில்;

தேஷ

क: माशब्दिक: = வேண்டாமென்று யார் தடுத்தார்கள்?;

क: माशब्³தி³க:

किन्तु	=	ஆனால்;
किन्तु एतेषां सेवने	=	இவைகளை அனுபவிப்பதில்;
ஏதேனும் ஸேவனே कोऽपि कोऽपि	=	ஒவ்வொரு;
கோ(அ)பி கோ(அ)பி नियमः	=	அளவு;
नियमः भवति	=	ஏற்பட்டிருக்கிறது;
ப ⁴ வதி तस्मिन् अपि	=	அதில்கூட;
தஸ்மின் அபி यदि द्वेषः भवेत्	=	வெறுப்பு உண்டானால்;
யதி ³ த் ³ வேஷ: ப ⁴ வேத் तत्र	=	அவ்விஷயத்தில்;
தத்ர कृतान्तः	=	யமன்;
க்ருதாந்த: वक्ता	=	பதில் சொல்வான்.
வக்தா		

மனிதன் இச்சைப்படும் எந்த ஸௌக்கியத்தையும் சாஸ்திரங்கள் நிஷேதிக்க வில்லை. ஆனால் அவைகளை யடைவதிலும் அனுபவிப்பதிலும் சில விதிகளை, நம் சேஷமத்தை யுத்தேசித்தே, அவைகள் ஏற்படுத்தியிருக்கின்றன. அவ்விதிகளை இடையூறுகளாய் எண்ணி உல்லங்கனம் செய்வாயானால், உனக்கு யமன் முன்னி லையில் தண்டனை ஏற்படுமென்பது திண்ணம்.

वेदाभ्यासव्यसनरसिकैः स्थीयते तावता किं

सूक्ष्मा बुद्धिः श्रुतमिव विशत्यश्रुतं तावता किम् ।

जल्पारम्भे जयति नियतं वादिनस्तावता किं

निर्वेदार्तं न यदि हृदयं शान्तिमभ्येति पुंसः ॥ ३३ ॥

வேதா³ப⁴யாஸவ்யஸனரஸிகை: ஸ்தீ³யதே தாவதா கிம்

ஸூக்ஷ்மா பு³த்³தி⁴: ஸ்ருதமிவ விஸத்யஸ்ருதம் தாவதா கிம் ।

ஜல்பாரம்பே⁴ ஜயதி நியதம் வாதி³னஸ்தாவதா கிம்

நிர்வேதா³ர்தம் ந யதி³ ஹ்ருத³யம் ஸாந்திமப்⁴யேதி பும்ஸ: ॥ 33 ॥

வேதாஹ்யாஸவ்யசநரஸிகை:	=	வேதங்களைப் படிப்பதில்
ஸ்தீயதே		ஊக்கமுள்ளவர்களாக இருந்து;
வேதா ³ ப ⁴ யாஸவ்யஸன		
ரஸிகை: ஸ்தீ ³ யதே		
தாவதா கிம்	=	என்ன பிரயோஜனம்?;
தாவதா கிம்		
சூக்ஷ்மா பூதீ:	=	கூர்மையான புத்தி;
ஸூக்ஷ்மா பு ³ தீ ⁴ :		
சூத்மிவ	=	கேட்டதைப் போல;
ஸ்ருதமிவ		
அஸ்ருதம் விஸதி	=	கேட்காததையும் அறிகிறதென்றாலும்;
அஸ்ருதம் விஸதி		
தாவதா கிம்	=	என்ன கிடைத்துவிட்டது;
தாவதா கிம்		
ஜல்பாரம்பே	=	பேச ஆரம்பிக்கும்போதே;
ஜல்பாரம்பே ⁴		
நியதம்	=	நிச்சயமாய்;
நியதம்		
வாதி ³ ன:	=	எதிர் வாதம் செய்கிறவர்களை;
வாதி ³ ன:		
ஜயதி	=	ஜயித்துவிடுகிறான் என்றாலும்;
ஜயதி		
தாவதா கிம்	=	என்ன ஸாதித்துவிட்டான்?;
தாவதா கிம்		
நிர்வேதா ³ பு ³ ஸ: ஹதய்	=	வைராக்கியத்தினால் மனுஷ்யனுடைய
நிர்வேதா ³ பு ³ ஸ: ஹதய்		
நிர்வேதா ³ பு ³ ஸ: ஹதய்	=	மனம் ஒழிவடைந்து;
நிர்வேதா ³ பு ³ ஸ: ஹதய்		
ஹ்ருத ³ யம்	=	அமைதியான நிலையை;
ஹ்ருத ³ யம்		
ஸாந்திம்	=	அடையவில்லையென்றால்
ஸாந்திம்		
ந அப்யேதி யதி ³	=	(மற்றவைகளினால் என்ன பலன்?)
ந அப்யேதி யதி ³		

வேதம் ஓதியும் சாஸ்திர வல்லமை இருந்தும் பேச்சுத் திறமை இருந்தும் முடிவில் ஒன்றும் பயனில்லை. மனுஷ்யனுக்கு முக்கியமானது வைராக்கியத்தினால் மனம் அடங்க வேண்டியது. இதன்றி மற்ற புகழெல்லாம் வீணே.

यस्त्वत्यन्तव्यवसितमतिः सञ्जिघृक्षेत धर्मं

खट्वाङ्गादेरिव न किमलं तस्य यामार्धमायुः ।

दुष्पाण्डित्यादपहतमतिर्यः पुनः संशयात्मा

कस्मै तस्य प्रभवतु वृथा काकवद्दीर्घमायुः ॥ ३४ ॥

யஸ்த்வத்யந்தவ்யவஸிதமதி: ஸஞ்ஜிக்⁴ருக்ஷேத த⁴ர்மம்

க³ட்வாங்கா³தே³ரிவ ந கிமலம் தஸ்ய யாமார்த⁴மாயு: ।

து³ஷ்பாண்டி³த்யாத³பஹ்ருதமதிர்ய: புன: ஸம்ஸயாத்மா

கஸ்மை தஸ்ய ப்ரப⁴வது வ்ருதா² காகவத்³தீ³ர்க⁴மாயு: ॥ 34 ॥

यः तु = எவனொருவன்;

यः तु

अत्यन्तव्यवसितमतिः = திடமான புத்தி தீர்மானத்துடன்;

अत्यन्तव्यवसितमतिः

धर्मं = தருமத்தை;

त⁴ர்மம்

सञ्जिघृक्षेत = ஸம்பாதிக்க ஆவலுடையவனே;

सञ्जिघृक्षेत

तस्य = அவனுக்கு;

तस्य

खट्वाङ्गादेरिव = கட்வாங்கர் முதலியவர்களுக்குப்போல;

खट्वाङ्गादेरिव

यामार्धं = பாதியாமம்;

यामार्धம்

आयुः = ஆயுள்;

आयुः

किं न अलं = போகாதா?;

किं न अलं

किम् न अलम् = எவனொருவன்;

यः पुनः

दुष्पाण्डित्यात् = வித்தை கற்றவன் என்ற அகம்பாவத்துடன்;

दुष्पाण्डित्यात्

अपहतमतिः = புத்தி கெட்டு;

अपहतमतिः

संशयात्मा = பலவிதங்களில் தடுமாறுகிறானே;

संशयात्मा

ஸம்ஸயாத்மா

तस्य	=	அவனுக்கு;
तस्य काकवत्	=	காக்கைக்கு இருப்பது போல;
काकवत् वृथा	=	வியர்த்தமான;
वृथा दीर्घम् आयुः	=	நீண்ட ஆயுள் (இருந்தும்);
दीर्घम् आयुः कस्मै प्रभवत्	=	தீர்ச்சு ஆயு: எதற்கு ஆகப்போகிறது?
कस्मै प्रभवत्		கஸ்மை ப்ரபவது

சாஸ்திரம் படித்து கோணக்கூதிகளில் புத்தியைத் தீட்டி ஊர்ஜிதமான தருமப் பிரவிருத்தியில்லாமல் ஸந்தேஹங்கள் பல வளர்த்துவரும் பண்டிதர்களுக்கு காக்கைக்கு இருப்பதுபோல் எண்ணிறந்த வாழ்நாள்கள் இருப்பினும் ஒன்றுக்கும் உதவாது. நிச்சய புத்தியுடையவன் கட்வாங்கரைப் போல ஸ்வல்ப காலத்திலேயே சிரேயஸ்ஸை அடையக்கூடும்.

குறிப்பு:- கட்வாங்கர் என்ற ராஜர்ஷி தேவர்களிடமிருந்து தம் ஆயுள் ஒருமுஹூர்த்த காலம் தான் பாக்கியிருக்கிறதென்று தெரிந்து கொண்டு, அதற்குள்ளேயே வைராக்யத்தை வஹித்து, ஹரியைச் சரணமாக அடைந்து முக்தியைப் பெற்றார் (பாகவதம் 2 ஸ்கந்தம் முதல் அத்தியாயம்).

अर्था न स्युर्यदि विजहिमो धर्ममर्थैकसाध्यं

कायक्लेशैः कतिकतिविधः साधनीयो न धर्मः ।

कायः श्रान्तो यदि भवति कस्तावता धर्मलोप-

श्चित्तं दत्त्वा सकृदपि शिवे चिन्तितं साधयामः ॥ ३५ ॥

அர்தா² ந ஸ்யுர்யதி³ விஜஹிமோ த⁴ர்மமர்தை³கஸாத்⁴யம்

காயக்லேஸை: கதிகதிவித⁴: ஸாத⁴னீயோ ந த⁴ர்ம: ।

காய: ஸ்ரான்தோ யதி³ ப⁴வதி கஸ்தாவதா த⁴ர்மலோப-

ஸ்சித்தம் த³த்த்வா ஸக்ருத³பி ஸிவே சிந்திதம் ஸாத⁴யாம: ॥ 35 ॥

अर्था: यदि न स्युः = பணம் இல்லையென்றால்;

अर्था²: यति³ न स्युः

अर्थैकसाध्यं = பணத்தினாலேயே ஆகக்கூடிய;

अर्था² कसात्⁴यम्

धर्म = தருமத்தை;

त⁴र्म्मम्

विजहिमः	=	விட்டுவிடுவோம்;
विजहन्मः		
कतिकतिविधः	=	எத்தனை விதமான;
कतिकतिविधः		
धर्मः	=	தருமம்;
த ¹ ர்ம:		
कायक्लेशैः न साध्यः	=	சரீரப் பிரயாசையினால் ஆகக்கூடியதாக
காயக்லேஸை: ந ஸாத் ⁴ ய:		இல்லை?;
यदि कायः श्रान्तः भवति	=	சரீரம் களைப்படைந்து விடுமேயானால்;
யதி ³ காய: ஸ்ராந்த: ப ⁴ வதி		
तावता	=	அதனால் மட்டும்;
தாவதா		
कः धर्मलोपः	=	தர்மம் அற்றுப் போய்விடுமா?;
க: த ¹ ர்மலோப:		
सकृदपि	=	ஒருதடவையாவது;
ஸக்ருத ³ பி		
शिवे	=	ஈச்வரனிடத்தில்;
ஸிவே		
चित्तं	=	மனதை;
சித்தம்		
दत्त्वा	=	அர்ப்பணம் செய்து விட்டு;
த ³ த்த்வா		
चिन्तितं	=	அபீஷ்டத்தை;
சிந்திதம்		
साधयामः	=	அடையலாம்.
ஸாத ⁴ யாம:		

தரும காரியங்களைச் செய்யப் பணம் அவசியமில்லை. தருமம் பணத்தினால் மட்டுமன்று, சரீரப் பிரயாசையினாலும் ஸம்பாதிக்கத் தக்கது. சரீரத்தைச் சிரமப்படுத்த முடியாதென்றால், மனதை ஈச்வரனுக்கு அர்ப்பணம் செய்து விடலாமல்லவா? ஒரு கணமாவது பரமேச்வரனைச் சரணமடைந்தால், அவர் நம் ஸர்வ அபீஷ்டங்களையும் பூர்த்தி செய்வார்.

குறிப்பு:- உலகத்தில் சாக்குப் போக்குகள் சொல்லிக்கொண்டு சுயேச்சையாய் ஜனங்கள் இருக்க விரும்புகிறார்கள். நிச்சய புத்தியேற்பட்டுவிட்டால் நற்கதியடையலாம்.

स्वेनैवोक्तं निगमवचसा बोधनीयास्तु जीवा

जीवैरेवेत्यपि च मुनिभिः कारितं धर्मशास्त्रम् ।

उत्पश्यन्तु स्वयमिति भवो दारुणश्चाल्यतेऽसा-

वद्यापि स्मो यदि खलु जडाः किं विधत्तां शिवोऽपि ॥ ३६ ॥

ஸ்வேனைவோக்தம் நிக³மவசஸா போ³த⁴னீயாஸ்து ஜீவா

ஜீவரேவேத்யபி ச முனிபி⁴: காரிதம் த⁴ர்மஸாஸ்த்ரம் ।

உத்பஸ்யந்து ஸ்வயமிதி ப⁴வோ தா³ருணஸ்சால்யதே(அ)ஸா-

வத்³யாபி ஸ்மோ யதி³ க³லு ஜடா³: கிம் வித⁴த்தாம் ஸிவோ(அ)பி ॥ 36 ॥

निगमवचसा

= வேதவாக்கியங்களால்;

निक³मवससा

स्वेनैव उक्तं

= தா³ருகவே வெளிப்படுத்தியிருப்பதை;

स्वेनैव उक्तं

जीवाः

= மானிடர்கள்;

जीवाः

जीवैरेवे तु

= மானிடர்களாலேயே;

जीवैरेवे तु

बोधनीयाः

= உபதேசிக்கத்தகுந்தவர்கள்;

போ³த⁴னீயா:

इत्यपि च

= என்றும் (எண்ணி);

इत्यपि च

मुनिभिः

= ரிஷிகளைக் கொண்டு;

मुनिभिः

धर्मशास्त्रं

= தர்மசாஸ்திரம்;

धर्मशास्त्रं

कारितं

= செய்விக்கப்பட்டது;

कारितं

स्वयं

= தனக்குத்தானே;

स्वयं

उत्पश्यन्तु

= தெரிந்து கொள்ளட்டும்;

उत्पश्यन्तु

इति

= என்று;

इति

असौ

= இந்த;

असौ

असौ

दारुणः भवः	=	பயங்கரமான உலகவாழ்க்கை;
ता ³ ருணः ப ⁴ வः चाल्यते	=	நடத்திவைக்கப்படுகிறது;
साल्यते अद्यापि खलु	=	இப்பொழுது கூட;
अत् ³ யாபி க ³ லு यदि जडाः स्मः	=	நாம் மூடர்களா யிருப்போமானால்;
यति ³ ஜடா ³ : ஸ்ம: शिवोऽपि	=	ஈச்வரன் தான்;
शिवो(अ)पि किं विधत्तां	=	என்ன செய்யக்கூடும்?
கிம் வித ⁴ த்தாம்		

ஈச்வரன் வேதங்களை யுபதேசித்தார். பின்பு வேதங்களின் அர்த்தத்தை மனுஷ்யர்களைக் கொண்டே மனுஷ்யர்களுக்குச் சொல்லவேண்டுமென்று மஹர்ஷி களைக் கொண்டு லோகத்தில் விளங்கச் செய்தார். மனுஷ்ய வாழ்க்கையில் ஸாரமில்லையென்று காண்பிக்கவே அவர் இந்த கோரமான ஜனன மரணக் கிலேசங்களை நம்முன் பரப்புகிறார். இன்னும் நமக்கு விவேகம் உண்டாகவில்லை. . சிற்றின்பத்திலேயே உழலுகிறோம் என்றால் அவர் தான் என்ன செய்வார் ?

येनाचान्ताः सलिलनिधयो येन सृष्टा प्रतिद्यौः

शस्त्राण्यस्त्राण्यपि कबलितान्येकया यस्य यष्ट्या ।

कस्तादृक्षः प्रभवतु जनो देवभूदेववर्गे

कालः कीटानिव कबलयामास तानप्ययत्नम् ॥ ३७ ॥

யேனாசாந்தா: ஸலிலநித⁴யோ யேன ஸ்ருஷ்டா ப்ரதித³யௌ:

ஸஸ்த்ராண்யஸ்த்ராண்யபி கப³லிதாண்யேகயா யஸ்ய யஷ்ட்யா ।

கஸ்தாத்³ருக்ஷ: ப்ரப⁴வது ஜனோ தே³வபூ⁴தே³வவர்கே³

கால: கீடானிவ கப³லயாமாஸ தானப்யயத்னம் ॥ 37 ॥

येन	=	எவரால்;
येन सलिलनिधयः	=	ஸமுத்திரங்கள்;
ஸலிலநித ⁴ ய:		
आचान्ताः	=	ஆசமனம் செய்யப்பட்டனவோ;
ஆசாந்தா:		

येन	=	எவரால்;
येन प्रतिद्यौः	=	வேறு
ப்ரதித் ³ யௌ: सृष्टा	=	ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டதோ;
ஸ்ருஷ்டா यस्य	=	எவருடைய;
यस्य एकया यष्ट्या	=	ஒரு தண்டத்தினால்;
ஏகயா யஷ்ட்யா शस्त्राणि अस्त्राणि अपि	=	ஆயுதங்களும் அஸ்திரங்களும்;
ஸஸ்த்ராணி அஸ்த்ராணி அபி कबलितानि	=	விழுங்கப்பட்டனவோ;
கப ³ லிதானி देवभूदेववर्गो	=	தேவர்களின் இடையிலும்
தே ³ வபூ ⁴ தே ³ வவர்கே ³ तादृक्षः जनः	=	பிராம்மணர்களின் இடையிலும்; அப்படிப்பட்டவன்;
தாத் ³ ருக்ஷ: ஜன: कः प्रभवतु	=	எவன் இருப்பான்?;
க: ப்ரப ⁴ வது तानपि	=	அவர்களைக்கூட;
தானபி कालः	=	காலம்;
கால: कीटान् इव	=	புழுக்களைப்போல;
கீடான் இவ अयत्नम्	=	லகுவாக;
அயத்னம் कबलयामास	=	விழுங்கி
கப ³ லயாமாஸ		

ஸமுத்திரத்தைப் பானம் செய்த அகஸ்தியரும் புதிய ஸ்வர்க்கலோகத்தை சிருஷ்டித்த விசுவாமித்திரரும் விசுவாமித்திரரின் அஸ்திர சஸ்திரங்களைத் தன் பிரம்மதண்டத்தினால் வியர்த்தமாகச் செய்த வசிஷ்டரும், காலத்திற்கு இரையானார்கள். அவர்களுக்குச் சமானமானவர்கள் தேவலோகத்திலும் பூலோகத்திலும் ஒருநாளும் கிடையாது. அவர்களின் கதியே அவ்விதம் என்றால், நாம் சாச்வதம்

என்று நினைத்துக்கொண்டிருப்பது பேதைமை அல்லவா? ஆகையால் இந்த தேக முள்ளபோதே நம் நன்மைக்கு முயலவேண்டும்.

कायस्थैर्यं करणपटुतां बन्धुसम्पत्तिमर्थं

चातुर्यं वा किमिव हि बलं बिभ्रतो निर्भराः स्मः ।

अन्त्यः श्वासः किमयमथवोपान्त्य इत्यामृशन्तो

विस्मृत्येशं निमिषमपि किं वर्तितुं पारयामः ॥ ३८ ॥

காயஸ்தைர்யம் கரணபடுதாம் ப³ந்து⁴ஸம்பத்திமர்த²ம்

சாதுர்யம் வா கிமிவ ஹி ப³லம் பி³ப்⁴ரதோ நிர்ப⁴ரா: ஸ்ம: ।

அந்த்ய: ஸ்வாஸ: கிமயமத²வோபாந்த்ய இத்யாம்ருஸந்தோ

விஸ்மருத்யேஸம் நிமிஷமபி கிம் வர்திதும் பாரயாம: ॥ 38 ॥

कायस्थैर्यं

= சரீரதிடத்தையும்;

காயஸ்தைர்யம்

करणपटुतां

= இந்திரியங்களின் சுறுசுறுப்பையும்;

கரணபடுதாம்

बन्धुसम्पत्तिम्

= பந்துக்களின் சேர்க்கையையும்;

ப³ந்து⁴ஸம்பத்திம்

अर्थं

= பணத்தையும்;

அர்த²ம்

चातुर्यं वा

= ஸாமர்த்தியத்தையும்;

சாதுர்யம் வா

बलं किमिव हि

= இன்னும் என்னென்னவோ பலத்தையும்;

ப³லம் கிமிவ ஹி

बिभ्रतः

= உடையவர்களாகி;

பி³ப்⁴ரத:

निर्भराः स्मः

= (நாம்) கவலையற்று மகிழ்ச்சியுடன் வாழ்கிறோம்;

நிர்ப⁴ரா: ஸ்ம:

अयं

= இது;

அயம்

अन्त्यः श्वासः कि

= கடைசி மூச்சோ;

அந்த்ய: ஸ்வாஸ: கி

अथवा

= அல்லது;

अत²வா

उपान्त्यः

= அதற்கு முந்தியதோ;

உபாந்த்ய:

इति आमृशन्तः	=	என்று யோசித்தால்;
இதி ஆம்ருஸந்த: निमिषमपि	=	ஒரு கணமேனும்;
நிமிஷமபி ईशं विस्मृत्य	=	ஈசனை மறந்து;
ஈஸம் விஸ்மருத்ய वर्तितुं	=	இருக்க;
வர்திதும் किं पारयामः	=	நம்மால் முடியுமா?
கிம் பாரயாம:		

நாம் சரீரபலம், ஐம்புலன்களின் வன்மை, பந்துக்களின் கூட்டுறவு, ஐச்வரிய மிகுதி, புத்தி சாதூரியம் முதலிகளினால் லோகத்தில் பெருமையடைந்து பரிபூர்ணமான வாழ்வில் மகிழ்கின்றோம் ஆனால், மரணம் உண்டென்றும் அது இந்த நிமிஷமோ அல்லது அடுத்த நிமிஷமோ நம்மைக் கொண்டேபோய்விடும் என்றும் சற்று ஆலோசித்துப் பார்த்தோமேயானால் ஒவ்வொரு நிமிஷத்திலும் பரமேஸ்வரனைத் தியானித்து நாம் நற்கதியடைய வேண்டுவோம்.

अभ्यस्यादौ श्रुतिमथ गृहं प्राप्य लब्ध्वा महार्था-

निष्ठा यज्ञैर्जनिततनयः प्रव्रजेदायुषोऽन्ते ।

इत्याचष्टे य इह स मनुर्याज्ञवल्क्योऽपि वा मे

तावत्कालं प्रतिभवति चेदायुषस्तत्प्रमाणम् ॥ ३९ ॥

அப்⁴யஸ்யாதௌ³ ஸ்ருதிமத² க்³ருஹம் ப்ராப்ய லப்³த்⁴வா மஹார்தா²-

நிஷ்ட்வா யஜ்ஞைர்ஜனிததனய: ப்ரவ்ரஜேதா³யுஷோ(அ)ந்தே ।

இத்யாசஷ்டே ய இஹ ஸ மனூர்யாஜ்ஞவல்க்யோ(அ)பி வா மே

தாவத்காலம் ப்ரதிப⁴வதி சேதா³யுஷஸ்தத்ப்ரமாணம் ॥ 39 ॥

आदौ = முதலில்;

ஆதௌ³
श्रुतिम् अभ्यस्य = வேதம்பயின்று;

ஸ்ருதிம் அப்⁴யஸ்ய
अथ = பின்பு;

அத²
गृहं प्राप्य = வீட்டையடைந்து;

க்³ருஹம் ப்ராப்ய
महार्थान् लब्ध्वा = அதிகப்பணத்தைச் சம்பாதித்து;

மஹார்தா²ன் லப்³த்⁴வா

जनिततनयः	=	புத்திரனை உண்டுபண்ணிவிட்டு;
जनिततनयः		
यज्ञैः इष्टा	=	யாகங்களைச் செய்து;
यज्ञैः इष्टा		
आयुषोऽन्ते	=	ஆயுள் இறுதியில்;
आयुषोऽन्ते		
प्रव्रजेत्	=	ஸந்யாஸம் வாங்கிக்கொள்ள வேண்டும்;
प्रव्रजेत्		
इति	=	என்று;
इति		
इह	=	இங்கு;
इह		
यः मनुः याज्ञवल्क्यो वा	=	எந்த மனுவோ யாக்குவல்கியரோ;
यः मनुः याज्ञवल्क्यो वा		
आचष्टे	=	சொல்லுகிறாரோ,
आचष्टे		
सः	=	அவர்;
सः		
तावत्कालं	=	அவ்வளவு நீடித்தகாலம்;
तावत्कालं		
मे आयुषः	=	என் ஜீவதசைக்கு;
मे आयुषः		
प्रतिभवति चेत्	=	பொருப்பாளியானால்;
प्रतिभवति चेत्		
प्रतिपद्यति चेत्	=	அவர் வாக்கியம்;
प्रतिपद्यति चेत्		
प्रमाणम्	=	அனுஷ்டிக்கத் தக்கது தான்.
प्रमाणम्		

மனு யாஜ்ஞவல்க்யர் முதலிய தரும சாஸ்திரக்காரர்கள், ஆச்ரம விதிகளை விவரிக்குங்கால், பிரம்மசரியத்தில் வேதங்களை அப்யஸித்து, பின்பு கிருஹஸ்தனாகி புத்திரர்களையும் பெற்று, யாகங்களை அனுஷ்டித்துக் கடைசியாக எல்லாவற்றையும் துறக்கவேண்டும் என்று உபதேசிக்கிறார்களே, அவ்வளவு நீண்டகாலம் உயிரோடிருப்பதற்கு இவர்கள் ஜவாப்தாரிகள் ஆவார்களா?

குறிப்பு:- ஆயுள் பிரமாணம் நிச்சயம் இல்லை ஆதலால் வெகு சீக்ரமே பந்தங்களைக் களைந்து முக்தி மார்க்கத்தைத் தேடவேண்டியது அவசியம்.

अन्नं धान्यं वसु वसुमतीत्युत्तरेणोत्तरेण

व्याकृष्यन्ते परमकृपणाः पामरा यद्वदित्थम् ।

भूमिः खं द्यौर्द्रुहिणगृहमित्युत्तरेणोत्तरेण

व्यामुह्यन्ते विमलमतयोऽप्यस्थिरेणैव धाम्ना ॥ ४० ॥

அன்னம் தா⁴ன்யம் வஸு வஸுமதீத்யுத்தரேணோத்தரேண

வ்யாக்ருஷ்யந்தே பரமக்ருபண: பாமரா யத்³வதி³த்த²ம் ।

பூ⁴மி: க²ம் த்³யௌர்த்³ருஹிணக்³ருஹமித்யுத்தரேணோத்தரேண

வ்யாமுஹ்யந்தே விமலமதயோ(அ)ப்யஸ்தி³ரேணைவ தா⁴ம்னா ॥ 40 ॥

अन्नं

= ஆஹாரம்;

अन्नम्

धान्यं

= விளைபொருள்;

ता⁴न्त्यम्

वसु

= செல்வம்;

वसु

मती

= பூமி;

वसुमती

इति इत्थं

= என்றிப்படி;

इति इत्थम्

उत्तरेण उत्तरेण

= மேல் மேல்;

உத்தரேண உத்தரேண

परमकृपणाः पामरा

= மிக வருந்தத் தக்க அற்ப ஜனங்கள்;

பரமக்ருபண: பாமரா

यद्वत्

= எப்படி;

यत्³वत्

व्याकृष्यन्ते

= இழுக்கப்படுகிறார்களோ;

வ்யாக்ருஷ்யந்தே

तद्वत्

= அப்படியே;

तत्³वत्

भूमिः

= பூலோகம்;

पू⁴मिः

खं

= ஆகாயம்;

क²म्

द्यौः

= ஸ்வர்க்கம்;

त्³यௌ

द्रुहिणगृहम्	=	பிரும்மலோகம்;
த் ³ ருஹிணக் ³ ருஹம் इति	=	என்று;
इति उत्तरेण उत्तरेण	=	மேல் மேல்;
உத்தரேண உத்தரேண अस्थिरेणैव	=	நிலையில்லாத;
अस्ति ² ரேணைவ धाम्ना	=	பதவியாலேயே;
தா ⁴ ம்னா विमलमतयः अपि	=	அறிவாளிகள் கூட;
விமலமதய: அபி व्यामुह्यन्ते	=	மோசம் போகிறார்கள்.
வ்யாமுஹ்யந்தே		

பாமர ஜனங்கள் அன்னம், தான்யம், பணம், பூமி என்று மேல் மேல் எப்படிப் பேராசையை வளர்க்கிறார்களோ அப்படியே வித்வான்களான கர்ம மார்க்கத்தில் ஈடுபட்டவர்கள் பூமி, அந்தரிகம், ஸ்வர்க்கம், பிரும்ம லோகம் என்று மேல் மேல் ஆசைப்படுகிறார்கள்.

குறிப்பு:- ஞான மார்க்கமே உண்மையான மார்க்கம், மற்றவை நிலையற்ற பதவிகளையே தருவன.

प्रायश्चित्तं सकृदुपनते वा प्रमादात्कृते वा
भूयो भूयोऽप्यवहिततरैः साधिते कः समाधिः ।
कारुण्याब्धिर्यदि पुरहरः सत्सु कामं दयेत
भ्रष्टे मादृश्यपि स दयते चेत्क्षतो धर्मसेतुः ॥ ४१ ॥

ப்ராயஸ்சித்தம் ஸக்ருது³பனதே வா ப்ரமாதா³த்க்ருதே வா
பூ⁴யோ பூ⁴யோ(அ)ப்யவஹிததரை: ஸாதி⁴தே க: ஸமாதி⁴: ।
காருண்யாப்³தி⁴ர்யதி³ புரஹர: ஸத்ஸு காமம் த³யேத
ப்⁴ரஷ்டே மாத்³ருஸ்யபி ஸ த³யதே சேதக்ஷதோ த⁴ர்மஸேது: ॥ 41 ॥

सकृदुपनते वा	=	ஒரு தடவை நடந்திருந்தாலும்;
ஸக்ருது ³ பனதே வா प्रमादात् कृते वा	=	அஜாக்கிரதையினால் செய்யப்பட்டிருந்தாலும்;
ப்ரமாதா ³ த் க்ருதே வா		

प्रायश्चित्तं	=	பிராயச்சித்தம் உண்டு;
ப்ராயச்சித்தம் अवहितरैः	=	மிகவும் கவனத்தைச் செலுத்தி;
அவஹிததரை: भूयो भूयोऽपि	=	திரும்பவும் திரும்பவும்;
பூ ⁴ யோ பூ ⁴ யோ(அ)பி साधिते	=	செய்யப்பட்ட காரியத்தில்;
ஸாதி ⁴ தே कः समाधिः	=	என்ன ஸமாதானம் (சொல்லுகிறது)?;
க: ஸமாதி ⁴ : कारुण्याब्धिः	=	கருணைக்கடலான;
காருண்யாப ³ தி ⁴ : पुरहरः	=	பரமசிவன்;
புரஹர: सत्सु	=	ஸாதுக்கள் விஷயத்தில்;
ஸத்ஸு कामं यदि दयेत	=	தயவு செய்யக்கூடும் என்றாலும்;
காமம் யதி ³ த ³ யேத भ्रष्टे मादृशि अपि	=	பதிதனான என் போன்றவன் விஷயத்திலும்;
ப் ⁴ ரஷ்டே மாத் ³ ருஸி அபி स दयते चेत्	=	அவர் தயவு செய்வாரானால்;
ஸ த ³ யதே சேத் धर्मसेतुः	=	தர்மத்தின் எல்லை;
த ⁴ ர்மஸேது: क्षतः	=	உடைப்பட்டுப் போகும்.
கூஷத:		

ஈச்வரனுடைய கருணையைப் பெற ஸாதுக்களே உரியவர்கள்; என் போன்ற வர்கள் ஏதோ அறியாமையால் ஒரு தடவை பாபம் செய்பவர்கள் அல்லர்; இடை விடாமல் வேண்டுமென்றே பாபம் செய்பவர்கள். எங்களுக்குப் பிராயச்சித்தமே கிடையாது. எங்கள் விஷயத்தில் இரங்குவாரே யானால் ஈச்வரனே தருமவரையறகளை அவமதித்தவராவர்.

साध्या शम्भोः कथमपि दयेत्यप्यसाध्योपदेशः

कोपं तस्य प्रथममपनुद्यैव साध्यः प्रसादः ।

कोपो वर्णाश्रमनियमिताचारनिर्लङ्घनोत्थः

शान्तिं नेयः स कथमधुनाप्यव्यवस्थाप्रवृत्तैः ॥ ४२ ॥

ஸாத்⁴யா ஸம்போ⁴: கத²மபி த³யேத்யப்யஸாத்⁴யோபதே³ஸ:
 கோபம் தஸ்ய ப்ரத²மமபனுத்யைவ ஸாத்⁴ய: ப்ரஸாத³: ।
 கோபோ வர்ணஸ்ரமநியமிதாசாரநிர்லங்க⁴னோத்த²:
 ஸாந்திம் நேய: ஸ கத²மது⁴னாப்யவ்யவஸ்தா²ப்ரவ்ருத்தை: ॥ 42 ॥

कथमपि	=	எப்படியாவது;
कतमपि		
शम्भो:	=	ஈச்வரனுடைய;
ஸம்போ ⁴ :		
दया	=	தயவு;
த ³ யா		
साध्या	=	ஸம்பாதிக்கப்பட வேண்டியது;
ஸாத் ⁴ யா		
इति	=	என்பது;
இதி		
असाध्योपदेश:	=	நடைபெறுததை யுபதேசிப்பதாகும்;
अஸாத் ⁴ யோபதே ³ ஸ:		
तस्य कोपं	=	அவருடைய கோபத்தை;
தஸ்ய கோபம்		
प्रथमम्	=	முதலில்;
ப்ரத ² மம்		
अपनुद्यैव	=	போக்கடித்துத்தானே;
अपனுத்யைவ		
प्रसादः साध्यः	=	அனுக்கிரகத்தைப் பெறவேண்டும்;
ப்ரஸாத ³ : ஸாத் ⁴ ய:		
वर्णाश्रमनियमिताचारनिर्लङ्घनोत्थः=		வர்ணம் ஆச்ரமம் இவைகளில்
வர்ணஸ்ரமநியமிதாசாரநிர்லங்க ⁴ னோத்த ² :		ஏற்படுத்தப்பட்ட ஆசாரங்களை
		மீறினதால் உண்டான;
सः कोपः	=	அந்தக் கோபம்;
ஸ: கோப:		
अधुनाऽपि	=	இப்போதுகூட;
அது ⁴ னா(அ)பி		
अव्यवस्थाप्रवृत्तैः	=	வரையறைகளை மீறி நடந்துவரும் நம்மால்;
அவ்யவஸ்தா ² ப்ரவ்ருத்தை:		
कथं शान्तिं नेयः	=	எப்படிப் போக்கடிக்கக் கூடியதாகும்?
கத ² ம் ஸாந்திம் நேய:		

ஈச்வரனுடைய தயவை அடைய நாங்கள் எவ்விதத்திலும் தகுதியில்லாதவர்கள்; ஏனெனில் வர்ணம், ஆச்ரமம் என்ற வரையறைகளை லக்ஷ்யம் செய்யாமல் தோன்றியபடி துஷ்டச் செயல்களைச் செய்துகொண்டு அவருக்குக் கோபத்தையுண்டுபண்ணி யிருக்கிறோம். அவர் கோபத்தைப் போக் கடித்த பிறகு அல்லவா, அவருடைய தயவை எதிர் பார்க்கலாம். எங்கள் நடையை இன்னமும் திருத்திக் கொள்ளாத நாங்கள் அவருடைய கோபத்தை எப்படித் தணிய வைக்கப் போகிறோம்?

इष्टापूर्तेर्निगमपठनैः कृच्छ्रचान्द्रायणाद्यैः

स्वामिन्नन्यैरपि तव मनः काममावर्जयेम ।

मध्ये मध्ये यदि न निपतेत्कर्मणा चोदितानां

ज्ञानं श्रद्धेत्युभयमपि नो जातिवैर्यर्गलेव ॥ ४३ ॥

இஷ்டாபூர்தைர்நிக³மபட²னை: க்ருஸ்த²சாந்த³ராயணாத³யை:

ஸ்வாமின்னன்யையரபி தவ மன: காமமாவர்ஜயேம ।

மத்⁴யே மத்⁴யே யதி³ ந நிபதேத்கர்மண சோதி³தானம்

ஜ்ஞானம் ஸ்ரத்³தே⁴த்யுப⁴யமபி நோ ஜாதிவைர்யர்க³லேவ ॥ 43 ॥

स्वामिन्

= பிரபுவே;

स्वामिन्

इष्टापूर्तेः

= யஜ்ஞம் செய்தல் குளம் வெட்டுதல்

இஷ்டாபூர்தை:

முதலிய தருமங்கள் மூலமும்;

निगमपठनैः

= வேதாத்யயனம் செய்வதாலும்;

निक³मपड²नैः

कृच्छ्रचान्द्रायणाद्यैः

= கிருச்ரம் சாந்திராயணம் போன்ற

क्ருस्त्²सान्त³रायणாத³यैः

விரதங்களை யனுஷ்டிப்பதாலும்;

अन्यैरपि

= மற்ற வழிகளாலும்;

अन्नयारपि

तव मनः

= உன் மனதை;

तव मनः

कामम् आवर्जयेम

= ஒருவாறு கவர்ந்துவிடலாம்;

कामम् आवर्जयेम

(எப்போது என்றால்);

कर्मणा चोदितानां नः

= பூர்வ வினையாலே தூண்டப்பட்ட நமக்கு;

कर्मणा चोदितानां नः

जातिवैरि ज्ञानं

= பிறவிப் பகையான ஞானம்;

जातिवैरि ज्ञानं

श्रद्धा

= சிரத்தை;

श्रद्धा

स्त्रत्³ता⁴

इति उभयमपि	=	என்ற இவ்விரண்டும்;
இதி உபாயமபி अर्गलेव	=	தாழ்ப்பாள் போல;
अर्क ³ लेव मध्ये मध्ये	=	நடு நடுவே;
मत् ⁴ ये मत् ⁴ ये यदि न निपतेत्	=	விழுந்து விடாமல் இருக்குமேயானால்.
यति ³ न निपतेत् [कर्मणां चोदितानां	=	என்ற பாடமும் உண்டு.]
[கர்மனாம் சோதி ³ தானாம்		

கர்மாக்களைச் செய்து ஈச்வரனை ஆராதிப்போம் என்றால் விவேகம், சிரத்தை யென்ற இவ்விரண்டும் கூடியிருந்தால் அல்லவா கர்மாக்களை ஈச்வரன் ஏற்றுக் கொள்வார். நமக்கோ ஜன்மாந்தர துர்வாஸனைகளால் இவ்விரண்டும் நடு நடுவே நழுவி விடுகின்றன. தாழ்ப்பாள் - கட்டை விழுவதால் வழி அடைபட்டுப் போவது போல், அவிவேகம் சிரத்தையின்மை இவையிரண்டும் குறுக்கே வந்து கர்மாக்களை நிஷ்பலமாகச் செய்துவிடுகின்றன. (பழைய காலத்து மணித்தூழ்ப் பாளை இங்கு ஞாபகப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். அதில் இரண்டு நாக்குகள் உண்டு. அவைகளை விழாமல் திறவுகோலால் தாங்கிக்கொண்டு கட்டையை மெள்ளத் தள்ள வேண்டும்.)

निर्मर्यादः परमचपलो निःसमाज्ञानराशि-

मादृक्षोऽन्यः क इति भुवने मार्गणीयं त्वयैव ।

ईदृक्षेऽपि क्वचिदिह दयेयेति कौतूहलं चेत्

स्वामिन् विश्वेश्वर तव भवं निस्तरेयं तदाहम् ॥ ४४ ॥

நிர்மர்யாத³: பரமசபலோ நி:ஸமாஜ்ஞானராஸி-

மார்த்³ருக்ஷோ(அ)ன்ய: க இதி புவனே மார்க³ணீயம் த்வயைவ ।

ஈத்³ருக்ஷோ(அ)பி க்வசிதி³ஹ த³யேயேதி கௌதூஹலம் சேத்

ஸ்வாமின் விஸ்வேஸ்வர தவ ப⁴வம் நிஸ்தரேயம் ததா³ஹம் ॥ 44 ॥

निर्मर्यादः	=	வரம்பு கடந்தவனும்;
நிர்மர்யாத ³ :		
परमचपलः	=	மிகவும் நிலையற்ற மனதையுடையவனும்;
பரமசபல:		
निस्समाज्ञानराशिः	=	நிகரற்ற அறிவீனக் குவியலுமாய்;
நிஸ்ஸமாஜ்ஞானராஸி:		
भुवने	=	பூலோகத்தில்;
புவனே		

मादृक्षः	=	என்னைப்போல்;
मात् ^३ ருக்ஷ:		
अन्यः कः	=	வேறு எவன் இருக்கிறான்?;
अन्यः कः		
इति	=	என்று;
इति		
त्वयैव मार्गणीयं	=	நீரே தேடிப் பார்க்கலாம்;
த்வயைவ மார்க ^३ ணீயம்		
स्वामिन् विश्वेश्वर	=	விச்வேச்வரப் பிரபுவே!;
ஸ்வாமின் விஸ்வேஸ்வர		
इह	=	இந்த லோகத்தில்;
इह		
इह		
क्वचित्	=	எங்கேயாவது;
क्वचित्		
क्वचित्		
ईदृक्षेऽपि	=	இத்தகையவன் விஷயத்திலே கூட;
ईदृक्षेऽपि		
मात् ^३ ருக்ஷே(அ)பி		
दयेय इति	=	தயவு காட்டுவேன் என்று;
த ^३ யேய இதி		
तव	=	உமக்கு;
तव		
तव		
कौतूहलं चेत्	=	உற்சாகம் உண்டாகுமேயானால்;
கௌதூஹலம் சேத்		
तदा	=	அப்போது;
तदा		
तदा		
तथा ^३		
अहं	=	நான்;
अहं		
अहं		
अहम्		
भवं	=	ஸம்ஸாரத்தை;
भवं		
भवं		
प ^४ वम्		
निस्तरेयं	=	தாண்டுவேன்.
निस्तरेयं		
निस्तरेयम्		

ஈச்வர கிருபை எனக்கும் உண்டாக வேண்டுமானால், பின் வருமாறு ஏற்படலாம்:- எல்லாவித துர்குணங்களும் சேர்ந்து முற்றிலும் நிராகரிக்கத்தக்க ஜீவன் ஒருவனிடம் நம் தயவைக் காண்பிக்கவேண்டும் என்ற குதூஹலம் ஒரு வேளை பரமேச்வரனுக்கு ஏற்பட்டால் உலகமெங்கும் தேடினாலும் அவருக்கு என்னைத் தவிர வேறு மனிதன் கிடைக்க மாட்டான். அப்போது நான் நற்கதியடைவேன்.

पश्चात्तप्ताः कथमपि विधेः किङ्करीभूय कुर्मः

सेवां शम्भोरिति च नियमं वापि सङ्कल्पयामः ।

आयुः किं मे किमिव करणं दुस्तरे सङ्कटेऽस्मिन्

स्वामिन् गौरीरमण शरणं नस्त्वमेव त्वमेव ॥ ४५ ॥

பச்சாத்தப்தா: கத³மபி விதே⁴: கிங்கரீபூ⁴ய குர்ம:

ஸேவாம் ஸம்போ⁴ரிதி ச நியமம் வாபி ஸங்கல்பயாம: ।

ஆயு: கிம் மே கிமிவ கரணம் து³ஸ்தரே ஸங்கடே(அ)ஸ்மின்

ஸ்வாமின் கௌ³ரீரமண ஸரணம் நஸ்த்வமேவ த்வமேவ ॥ 45 ॥

पश्चात्तप्ताः

= பச்சாதாபம் அடைந்தவர்களாய்;

पश्चात्तप்தाः

विधेः किङ्करी भूय

= சாஸ்திர விதிகளுக்குக் கட்டுப்பட்டு;

विधेः किङ्करी भूय

कथमपि

= எப்படியாவது;

कथमपि

शम्भोः

= ஈச்வரனின்;

शम्भोः

सेवां कुर्मः

= உபாஸனையைச் செய்வோம்;

सेवां कुर्मः

इति च

= என்றுகூட;

इति च

नियमं वापि

= ஒரு நிபந்தனையை வேண்டுமானாலும்;

नियमं वापि

सङ्कल्पयामः

= மனதில் ஏற்றுகொள்வோம்.;

सङ्कल्पयामः

मे आयुः किं

= (ஆனால்) என் ஆயுள் எவ்வளவு?;

मे आयुः किं

करणं किमिव

= ஸாதனந்தான் எது?;

करणं किमिव

अस्मिन् दुस्तरे संकटे

= இந்த வெல்ல முடியாத இடைஞ்சலில்;

अस्मिन् दुस्तरे संकटे

स्वामिन् गौरीरमण

= ஏ பிரபோ, பார்வதீபதே;

स्वामिन् गौरीरमण

नः

= எமக்கு;

नः

त्वमेव त्वमेव

= நீர்தான் நீர்தான்;

त्वमेव त्वमेव

शरणं = कति.
ஸரணம்

ஆகமங்களில் சொல்லியபடி, உன் ஸேவையைச் செய்ய வேண்டுமென்ற ஸங்கல்பமானது பச்சாக்காபத்தினால் நல்ல புத்தியுண்டாகி ஒருகால் எனக்கு ஏற்பட்டாலும், என் ஸங்கல்பத்தை நிறைவேற்ற எனக்கு ஆயுஷ் காலமும் மற்ற ஸாதனங்களும் எங்கு கிடைக்கப்போகின்றன? ஆகையால், ஏ பார்வதீபதியே, நீயே சரணம் சரணம்.

सम्यङ्मुक्तास्त्रिभिरपि मलैश्चिद्विकासैकरूपा-

स्त्वन्निध्यानप्रवणमनसः सूरयस्त्वत्पुरे ये ।

तेषां सन्दर्शयितुमपरिज्ञातपूर्वं कदाचि-

ज्जन्तुं मुग्धं शिव नयसि किं विश्वपारं पुरं माम् ॥ ४६ ॥

ஸம்யங் முக்தாஸ்த்ரிபி⁴ரபி மலைஸ்சித்³விகாஸைகருபா-

ஸ்த்வந்நித்⁴யானப்ரவணமனஸ: ஸூரயஸ்த்வத்புரே யே ।

தேஷாம் ஸந்த³ர்ஸயிதுமபரிஜ்ஞாதபூர்வம் கதா³சி-

ஜ்ஜந்தும் முக்³த⁴ம் ஸிவ நயஸி கிம் விஸ்வபாரம் புரம் மாம் ॥ 46 ॥

शिव = ஹே சிவ!;

ஸிவ

त्रिभिरपि मलैः = மும்மலங்களினால்;

த்ரிபி⁴ரபி மலை:

सम्यक् मुक्ताः = முற்றிலும் விடுபட்டவர்களும்;

ஸம்யக் முக்தா:

चिद्विकासैकरूपाः = ஞானப்ரகாச ஸ்வரூபமாகவே யிருப்பவர்களும்;

சித்³விகாஸைகருபா:

त्वन्निध्यानप्रवणमनसः = உன்னை தியானிப்பதில் செலுத்திய மனதோடு

த்வந்நித்⁴யானப்ரவணமனஸ: கூடியவர்களும் ஆக;

त्वत्पुरे = உன் பட்டணத்தில்;

த்வத்புரே

ये सूरयः = எந்தப் பெரியோர்கள் இருக்கிறார்களோ;

யே ஸூரய:

तेषां = அவர்களுக்கு;

தேஷாம்

अपरिज्ञातपूर्वं = முன் தெரியாத;

அபரிஜ்ஞாதபூர்வம்

मुग्धं जन्तुं	=	மூடஞான ஒரு ஜீவனை;
मुक्त्वा ⁴ ம் ஜந்தும் संदर्शयितुं	=	காண்பிக்க;
ஸந்த ³ ர்ஸயிதும் मां	=	என்னை;
மாம் विश्वपारं पुरं	=	இவ்வுலகிற் கப்பாலுள்ள உன் பட்டணத்திற்கு;
विश्वपारம் புரம் कदाचित्	=	ஒரு வேளை;
கதா ³ சித் किं नयसि	=	அழைத்துப் போவாயா?
கிம் நயஸி		

முக்தி சேஷத்திரமாகிய உன் நகரத்தில் வஸிக்கும் ஞான ரூபிகளான உன் பக்தர்களுக்கு என்றும் கண்டறியாத பரம மூடமான ஒரு ஜந்துவை வேடிக்கைக்காக நீ கொண்டுபோய்க் காண்பிக்க நினைத்து என்னை யழைத்துப் போவாயானால், எனக்கு உன் ஸ்தானத்தை யடையும் அதிர்ஷ்டம் ஏற்படலாம். வேறு வழியில் கிடையாது.

குறிப்பு:- ஆணவம், மாயிகம், கார்மிகம் இவை மும்மலங்கள்; வாசிகம், காயிகம், மானஸம் எனச் சிலர் கூறுகின்றனர்.

दिष्ट्या लब्धं द्विजवरकुले जन्म तत्रापि दिष्ट्या
धर्माधर्मस्थितिरवगतैव प्रसादादुरुणाम् ।

जन्मन्यस्मिन्नपि यदि न मे सम्भवेदास्तिकत्वं

निस्तारः किं निरयभवनात्सर्वमोक्षेऽपि लभ्यः ॥ ४७ ॥

தி³ஷ்ட்யா லப்³த⁴ம் த்³விஜவரகுலே ஜன்ம தத்ராபி தி³ஷ்ட்யா
த⁴ர்மாத⁴ர்மஸ்தி³திரவக³தைவ ப்ரஸாதா³த்³கு³ருணாம் ।
ஜன்மன்யஸ்மின்னபி யதி³ ந மே ஸம்ப⁴வேதா³ஸ்திகத்வம்
நிஸ்தார: கிம் நிரயப⁴வனாத்ஸர்வமோக்ஷ(அ)பி லப்⁴ய: ॥ 47 ॥

द्विजवरकुले	=	பிராம்மண சிரேஷ்டர்கள் குலத்தில்;
த் ³ விஜவரகுலே दिष्ट्या	=	தெய்வாதீனமாக;
தி ³ ஷ்ட்யா जन्म	=	பிறப்பு;
ஜன்ம		

लब्धं	=	கிடைத்தது;
लप्यं तत्रापि	=	அதிலும்;
तत्रापि दिष्ट्या	=	அதிர்ஷ்ட வசத்தால்;
तिष्ठत्या गुरुणां	=	குருக்களின்;
कुण्डप्रसादात्	=	அனுக்கிரஹத்தால்;
प्रसूता धर्माधर्मस्थितिः	=	தர்மம் அதர்மம் இவைகளின் வரன்முறை;
तद्वर्माधर्मस्थितिः अवगता एव	=	அறியப்பட்டது;
अवकाशा एव अस्मिन् जन्मनि अपि	=	இந்த ஜன்மத்திலே கூட;
अस्मिन् जन्मनि अपि मे	=	எனக்கு;
मे आस्तिकत्वं	=	பரலோக நம்பிக்கை;
आस्तिकत्वं यदि न सम्भवेत्	=	உண்டாகவில்லையானால்;
यदि न सम्भवेत् यतिः न सम्पद्येत्	=	நரகத்திலிருந்து;
निरयभवनात् निस्तारः	=	கரையேறல்;
निस्तारः सवमोक्षेऽपि	=	எல்லா ஜீவர்களுக்கும் மோகஷம் கிடைக்கும்
सवमोक्षेऽपि किं लभ्यः	=	காலத்திலேகூட;
किं लभ्यः	=	கிடைக்குமா?
किं लभ्यः		

பிராம்மண சிரேஷ்டர்களின் வம்சத்தில் அதிர்ஷ்ட வசத்தால் பிறந்து தெய்வானுகூல்யத்தாலும் குருக்களின் அனுக்கிரஹத்தாலும் தர்மம் எது அதர்மம் எது என்ற விவேகமும் ஏற்பட்டிருக்கிற இந்த ஜன்மத்திலே கூட பரலோக சிரத்தை எனக்கு உண்டாகவில்லை யென்றால், ஸர்வமோகஷம் என்று சொல்லக்கூடிய காலத்திற் கூட எனக்கு மோகஷம் கிடைக்க நியாயமில்லை.

भव्ये देहे पटुषु करणेष्वालये श्रीसमृद्धे
 कौमारान्ते वयसि कथमप्यप्रवृत्ते च दुःखे ।
 प्रत्यक्पुष्पीप्रसवविधया यस्य पुंसो निसर्गात्
 प्रत्यग्वक्त्रं भवति हृदयं कस्ततोऽप्यस्ति धन्यः ॥ ४८ ॥

ப⁴வ்யே தே³ஹே படுஷு கரணேஷ்வாலயே ஸ்ரீஸம்ருத்³தே⁴
 கௌமாராந்தே வயஸி கத³மப்யப்ரவ்ருத்தே ச து³:கே² ।
 ப்ரத்யக்³புஷ்பீப்ரஸவவித⁴யா யஸ்ய பும்ஸோ நிஸர்கா³த்
 ப்ரத்யக்³வக்த்ரம் ப⁴வதி ஹ்ருத்³யம் கஸ்ததோ(அ)ப்யஸ்தி த⁴ன்ய: ॥ 48 ॥

भव्ये देहे	=	சரீரம் திடமாயிருக்க;
प ⁴ व्ये தே ³ हे		
करणेषु पटुषु	=	இந்திரியங்கள் சுறுசுறுப்பாயிருக்க;
करणेष् पटुष्		
आलये श्रीसमृद्धे	=	இருப்பிடத்தில் லக்ஷ்மீ விலாஸமிருக்க;
ஆலயே ஸ்ரீஸம்ருத் ³ தே ⁴		
कौमारान्ते वयसि	=	பால்யம் கடந்த (யௌவன) வயதில்;
கௌமாராந்தே வயஸி		
कथमपि	=	எவ்விதத்திலும்;
कथ ³ मपि		
दुःखे च अप्रवृत्ते	=	கஷ்டம் வராமலிருக்கும்போதே;
து ³ :கே ² ச அப்ரவ்ருத்தே		
यस्य पुंसः	=	எவனுக்கு;
यस्य पुंस्:		
यस्य पुंस्:		
प्रत्यक्पुष्पीप्रसवविधया	=	தலைகீழாய்ப் பூக்கிற நாயுருவியின் பூக்காம்பு
ப்ரத்யக் ³ புஷ்பீப்ரஸவவித ⁴ யா		மாதிரியாய்;
निसर्गात्	=	தானாகவே;
निस्सर्का ³ त्		
हृदयं	=	மனது;
हृदयं		
हृरुत् ³ यम्		
प्रत्यग्वक्त्रं	=	உள் நோக்க முடையதாக;
ப்ரத்யக் ³ வக்த்ரம்		
भवति	=	ஆகிறதோ;
प ⁴ वति		
ततोऽपि	=	அவனைக் காட்டிலும்;
ததோ(அ)பி		

धन्यः	=	பாக்கியசாலி;
த ⁴ ன்ய:		
कः अस्ति	=	எவன் இருக்கிறான்?
க: அஸ்தி		

புண்ணியாத்மாக்களான சிலர்க்கே சரீர திடமும் மற்றுமுள்ள வாழ்க்கை ஸௌகரியங்களும் நிரம்பியிருக்கும் போதே, யௌவனப் பருவத்திலேயே நாயுரு விப் பூக்களைப் போல் உள்நோக்கமுடையதான வைராக்யம் ஏற்பட்டு விடுகிறது. அத்தகையோரே பாக்கியசாலிகள்.

नाहं याचे पदमुडुपतेर्नाधिकारं मघोनो

नापि ब्राह्मीं भुवनगुरुतां का कथान्यप्रपञ्चे ।

अन्यस्यान्यः श्रियमभिलषन्नस्तु कस्तस्य लोको

मह्यं शम्भो दिश मसृणितं मामकानन्दमेव ॥ ४९ ॥

நாஹம் யாசே பத³மு³பதேர்னாதி⁴காரம் மகோ⁴னோ

நாபி ப்³ராஹ்மீம் பு⁴வனகு³ருதாம் கா கதா²ன்யப்ரபஞ்சே ।

அன்யஸ்யான்ய: ஸ்ரியமபி⁴லஷன்னஸ்து கஸ்தஸ்ய லோகோ

மஹ்யம் ஸம்போ⁴தி³ஸ மஸ்ருணிதம் மாமகானந்த³மேவ ॥ 49 ॥

अहं	=	நான்;
அஹம்		
उडुपते: पदं न याचे	=	சந்திரனுடைய லோகத்தை விரும்பவில்லை;
உ ³ பதே: பத ³ ம் ந யாசே		
मघोनः अधिकारं न	=	இந்திரனுடைய அதிகாரம் வேண்டுமென்று
மகோ ⁴ ன: அதி ⁴ காரம் ந		கேட்கவில்லை;
ब्राह्मीं भुवनगुरुतां नापि	=	பிரும்மாவினுடைய லோகபூஜ்யராயிருக்கும்
ப் ³ ராஹ்மீம் பு ⁴ வனகு ³ ருதாம் நாபி		பெருமையையும் கோரவில்லை;
अन्यप्रपञ्चे का कथा	=	வேறு உலகங்களின் விஷயத்தில்
அன்யப்ரபஞ்சே கா கதா ²		சொல்ல வேண்டுவதென்ன?;
अन्यस्य श्रियम्	=	மற்றவனுடைய ஸம்பத்தை;
அன்யஸ்ய ஸ்ரியம்		
अन्यः अभिलषन्	=	வேறொருவன் ஆசைப்பட்டால்;
அன்ய: அபி ⁴ லஷன்		
तस्य कः लोकः मह्यं	=	அவனுக்கு எந்த உலகம் கிடைக்கும்?;
தஸ்ய க: லோக: மஹ்யம்		
शम्भो	=	ஈசுவரா!;
ஸம்போ ⁴		

महं	=	எனக்கு;
मह्यम्		
मसृणितं	=	அதிக ஸுகத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய;
मस्ருणिதम्		
मामकानन्दम् एव	=	எனக்குச் சொந்தமான ஆனந்தநிலையையே;
मामकानन्तम् एव		
दिश	=	கொடுப்பீராக.
தி ³ ஸ		

இந்திரன் சந்திரன் பிரம்மா முதலியவர்களின் பதவிகளுக்கே நான் ஆசைப்படவில்லை. மற்ற அற்ப பதவிகளை எங்கு விரும்பப்போகிறேன்? பிறர் பதவியை விரும்புகிறவன் நல்ல கதியை அடைவானா? நான் கேட்பது என்னுடையதான பதவியையே; சம்போ! அதைக் கொடுத்தருளும்.

இதனால் ஆத்மானந்தத்தைக் கேட்கிறார்.

आगर्भादा कुलपरिवृडादा चतुर्वक्त्रतोऽपि

त्वत्पादाब्जप्रपदनपरान्वेत्सि नश्चन्द्रमौले ।

मायायाश्च प्रपदनपरेष्वप्रवृत्तिं त्वमात्थ

स्वामिन्नेवं सति यदुचितं तत्र देवः प्रमाणम् ॥ ५० ॥

ஆக³ர்பா⁴தா³ குலபரிப்³ருடா³தா³ சதுர்வக்த்ரதோ(அ)பி

த்வத்பாதா³ப்³ஜப்ரபத³னபரான்வேத்ஸி நஸ்சந்த³ரமௌலே ।

மாயாயாஸ்ச ப்ரபத³னபரேஷ்வப்ரவ்ருத்திம் த்வமாத்³

ஸ்வாமின்னேவம் ஸதி யது³சிதம் தத்ர தே³வ: ப்ரமாணம் ॥ 50 ॥

चन्द्रमौले	=	சந்திரசேகரரே!;
சந்த ³ ரமௌலே		
आगर्भात्	=	நான் உண்டானது முதல்;
ஆக ³ ர்பா ⁴ த்		
आकुलपरिवृडात्	=	என் குல கூடஸ்தர் முதற்கொண்டு;
ஆகுலபரிப் ³ ருடா ³ த்		
आचतुर्वक्त्रतः अपि	=	பிரும்மா முதற்கொண்டு எங்கள்
ஆசதுர்வக்த்ரத: அபி		வம்சத்தைக் கணக்கிட்டுப் பார்த்தாலும்;
नः	=	எங்களை;
ந:		
त्वत्पादाब्जप्रपदनपरान्	=	உம் பாதகமலங்களே கதியென்று
த்வத்பாதா ³ ப் ³ ஜப்ரபத ³ னபரான்		அடைக்கலம் புகும் விரதமுடையவர்களாக;

वेत्सि	=	நீர் அறிவீர்;
வேத்ஸி		
प्रपदनपरेषु च	=	உன்னைச் சரணம் அடைபவர்கள்
ப்ரபத் ³ னபரேஷு ச		விஷயத்தில்;
मायाया:	=	மாயையின்;
மாயாயா:		
अप्रवृत्तिं	=	பரவுதலின்மையை;
அப்ரவ்ருத்திம்		
त्वम् आत्थ	=	நீர் சொல்லியிருக்கிறீர்;
த்வம் ஆத்த ²		
स्वामिन्	=	பிரபுவே!;
ஸ்வாமின்		
एवं सति	=	இவ்விதமிருக்க;
ஏவம் ஸதி		
यत् उचितं	=	எது நியாயமோ;
யத் உசிதம்		
तत्र	=	அதுவிஷயத்தில்;
தத்ர		
देवः प्रमाणम्	=	தங்களிஷ்டமே திட்டம்.
தே ³ வ: ப்ரமாணம்		

பரம மாஹேச்வரர்களுடைய வம்சத்தில் பிறந்த என்னை நீர் ரக்ஷிக்கத்தான் வேண்டும்; பிருமமா முதல் எங்கள் பரம்பரையில் கர்ப்பத்திலிருக்கும் குழந்தைவரை நாங்கள் எல்லோரும் உம்மையே சரணமடைந்தவர்கள் என்பது உமக்குத்தெரியும்; உம்மைச் சரணமடைந்தவர்களுக்கு மாயையென்ற திரை இடையூறுகாது என்று நீர் வாக்குக் கொடுத்திருக்கிறீர். இருக்கிற விஷயங்களை உள்ளபடி உம்மிடம் தெரிவித்துவிட்டேன். இனி உம் இஷ்டம்; உசிதம்போல் நடத்தும்.

दण्डं धत्ते सकलजगतां दक्षिणो यः कृतान्तो

नामाप्यस्य प्रतिभयतनोर्नोपगृहीमहीति ।

प्राप्ताः स्मृतं निगमवचसामुत्तरो यः कृतान्तो

यद्वा तद्वा भवतु न पुनस्तस्य पश्येम वक्त्रम् ॥ ५१ ॥

த³ண்ட³ம் த⁴த்தே ஸகலஜக³தாம் த³க்ஷிணோ ய: க்ருதாந்தோ

நாமாப்யஸ்ய ப்ரதிப⁴யதனோர்னோபக்³ருஹ்ணீமஹீதி ।

ப்ராப்தா: ஸ்மம்தம் நிக³மவசஸாமுத்தரோ ய: க்ருதாந்தோ

யத்³வா தத்³வா ப⁴வது ந புனஸ்தஸ்ய பஸ்யேம வக்த்ரம் ॥ 51 ॥

दक्षिणः	=	தெற்கேயுள்ள;
तृ० कृ०	=	எந்த யமன்;
यः कृतान्तः	=	எந்த யமன்;
यः कृतान्तः	=	எந்த யமன்;
यः कृतान्तः	=	எந்த யமன்;
सकलजगतां	=	எல்லாபிராணிகளுக்கும்;
ஸகலஜகதாம்	=	எல்லாபிராணிகளுக்கும்;
दण्डं धत्ते	=	தண்டம் விதிப்பவனே;
தண்டம் தத்தே	=	தண்டம் விதிப்பவனே;
प्रतिभयतनोः	=	பயங்கர ரூபமுடைய;
பிரதிபயதனே:	=	பயங்கர ரூபமுடைய;
अस्य	=	இவனுடைய;
अस्य	=	இவனுடைய;
नामापि	=	பெயரைக்கூட;
नामापि	=	பெயரைக்கூட;
नामापि	=	பெயரைக்கூட;
नोपगृहीमहि	=	நாங்கள் ஸ்மரிக்க மாட்டோம்;
நோபக்ருஹ்ணீமஹி	=	நாங்கள் ஸ்மரிக்க மாட்டோம்;
इति	=	என்று;
इति	=	என்று;
यः	=	எவர்;
यः	=	எவர்;
यः	=	எவர்;
निगमवचसाम्	=	வேதவாக்கியங்களுக்கு;
நிகமவசஸாம்	=	வேதவாக்கியங்களுக்கு;
उत्तरः	=	எட்டாத (அப்பாலுள்ள);
उत्तरः	=	எட்டாத (அப்பாலுள்ள);
உத்தர:	=	எட்டாத (அப்பாலுள்ள);
कृतान्तः	=	கிருதாந்தரோ (முடி வானபொருளோ);
कृतान्तः	=	கிருதாந்தரோ (முடி வானபொருளோ);
क्रुतान्तः	=	கிருதாந்தரோ (முடி வானபொருளோ);
तं प्रासाः स्मः	=	அவரைச் சரணம் அடைந்திருக்கின்றோம்;
தம் ப்ராஸா: ஸ்ம:	=	அவரைச் சரணம் அடைந்திருக்கின்றோம்;
यद्वा तद्वा भवतु	=	எது வந்தாலும் வரட்டும்;
यद्वा तद्वा भवतु	=	எது வந்தாலும் வரட்டும்;
यद्वा तद्वा भवतु	=	எது வந்தாலும் வரட்டும்;
यत्वा तत्वा प०वतु	=	அவனுடைய (யமனுடைய) முகத்தை;
तस्य वक्त्रं	=	அவனுடைய (யமனுடைய) முகத்தை;
தஸ்ய வக்த்ரம்	=	அவனுடைய (யமனுடைய) முகத்தை;
पुनः न पश्येम	=	மறுபடி பார்க்காமலிருப்போமாக.
புன: ந பஸ்யேம	=	மறுபடி பார்க்காமலிருப்போமாக.

தெற்கே வசிக்கும் யமன் முகத்தில் விழிக்கக் கூடாது என்று (வடக்கே அவனுக்கும் யமனாக இருக்கும்) வேதங்களுக்கெட்டாத ஸர்க்கஸ்திதிப்ரளயப்

பிரபுவான உம்மைச் சரணமடைந்தோம். இனி என்ன ஆனாலும், யமனுடைய முகதரிசனம் எமக்குக் கிடையாது என்பது மட்டும் நிச்சயம்.

(மோகூஷம் கிடைத்தாலும் கிடைக்காவிட்டாலும் சிவதூதர் முகம் பார்ப்பேனே ஒழிய, யமதூதர்கள் என்னிடம் அணுகமாட்டார்கள்.)

ஸ்ரீ ஸாந்தி விலாஸம் முற்றிற்று.

விஞ்ஞாபனம்

ஆஸ்திகர்கள் அனைவரும் வைதிக மார்க்கத்திலே பற்றுடையவர்களாயும் பகவானிடத்து பக்தி மிகுந்தவர்களாயும் சிரத்தையுடையவர்களாயும் செய்வதற்கு அனுகுணமாக நமது ஸ்ரீ காமகோடி பீடாதிபதிகள் ஜகத்குரு ஸ்ரீ சங்கராசார்ய ஸ்வாமிகளால் ஸ்ரீ காமகோடி கோசஸ்தானம் என்ற ஸ்தாபனம் ஒன்று இவ்வாண்டிலே தொடங்கப் பெற்றுள்ளது யாவரும் அறிந்ததே.

ஸ்ரீ ஆசார்யர்கள் சில ஆண்டுகளாக ஸ்ரீ விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாம பாராயணத்தை எல்லோரும் பிரதிதினம் செய்து வரவேண்டுமென்று ஆக்ஞைசெய்து வருகிறார்கள். அதன்படி பாராயணஞ் செய்து, ஸ்ரீ விஷ்ணு ஸஹஸ்ர நாமத்தை மனப்பாடமாக்கிக் கொண்டவர்கள் "மேலே என்ன செய்வது?" என்று ஸ்ரீ ஆசார்யர்கள் ஆக்ஞையிட வேண்டும் என்றபோது, ஸ்ரீ ஆசார்யர்கள் உபதேசித்ததாவது:

"ஸஹஸ்ரநாம பாராயணத்தால் உங்களுக்கு வாக் சுத்தியும் ஈச்வர கிருபையும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றோடு சிறிது வேத பாஷா ஞானமும் ஏற்பட்டால் மேற்கொண்டு புண்ய நூல்களைப் பார்த்து நற்கதியடைய ஸௌகர்யமாக இருக்கும். அதற்குப் பண்டிதர்கள் அகப்படாத இடங்களில், தமிழிலே பதவுரை பொழிப்புரைகள் எழுதப்பெற்றதாய்க் கோசஸ்தானத்தில் வெளியிடப்பட்டிருக்கும் பஜ கோவிந்தம் என்னும் நூலைத் தாமாகவே அர்த்தத்துடன் பாடமாக வாசித்து நெட்டுருச் செய்ய வேண்டும், 'பஜ கோவிந்தம்' முடிந்த பிறகு, கோசஸ்தானத்தில் வெளியிடப்பட்டிருக்கும் ஸதாசிவ ப்ரம்மேந்திராள் ஸ்தோத்திர புஸ்தகத்தை அவ்விதமே பாடம் செய்ய வேண்டும், அதனை அடுத்து, லோஷ்டதேவருடைய தீனாக்ரந்தனம் என்னும் புஸ்தகத்தை அவ்விதமே பாடம் செய்ய வேண்டும், அதற்குப் பிறகு, ஆதி ஆசார்ய ஸ்வாமிகளுடைய விஷ்ணு பாதாதி கேசாந்த ஸ்தோத்திரத்தைப் பாடம் செய்யவேண்டும். அதற்கும் பிறகு அநேகமாய்ப் பாதி வ்யுத்பத்தி ஏற்பட்டுவிடுமாதலால், ஸஹஸ்ரநாம பாஷ்யத்தைப் படித்து அதன் பொருளை அறிந்து கொள்ள வேண்டும்."

- காமகோடி, 19-10-'43.

இதற்குமேல் கோசஸ்தானத்திலிருந்து வெளியிடும் புதிய புத்தகங்களையும் அப்போதைக்கப்போது தருவித்து அர்த்தத்துடன் பாடம் செய்து, நலம் அடைய வேண்டியதைப்பற்றி அதிகம் எழுதவும் வேண்டுமா?

ஸ்ரீ காமகோடி கோசஸ்தானம், கும்பகோணம்.

ஸ்ரீ குருப்போ நம:

ஸ்ரீ விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்ரம்

ஸ்ரீ சங்கர பகவத் பாதர்கள் பாஷ்யத்திற்கு
வே. நாராயணன் எழுதிய தமிழ் அனுவாதத்துடன் கூடியது.
திருந்திய இரண்டாம் பதிப்பு விலை ரூ.1-4-0 தபாற் செலவு 0-4-0

உலகம் எங்கும் சங்கடமான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது; இப்போது பொது ஜனங்கள் செய்யவேண்டியது என்ன? அவர்கள் நன்மை பெறுவது எப்படி? லோக கேஷமத்தை நாடி அவர்கள் என்ன செய்யலாம்?

இந்தக் கேள்விகளுக்கு விடையாக அமைந்தது ஸ்ரீ விஷ்ணு ஸஹஸ்ர நாம ஸ்தோத்ரம். பக்தியோடு இந்த ஸ்தோத்ரத்தைப் பாராயணஞ் செய்தால் இவ்வுலகிலே சுகமாக வாழலாம்; மேலுலகிலும் சுகத்தைப் பெறலாம்; பயம் நீங்கிவிடும்; வந்த ஆபத்து விலகிப்போம்; நோய் பீடிக்காது; எல்லா இடையூறுகளையும் சுலபமாகக் கடந்து விடலாம்; சுகம் உண்டு, செல்வம் உண்டு, புகழ் உண்டு, கோபம், லோபம், மோஹம் முதலிய துர்க்குணங்கள் நம்மைவிட்டு நீங்கிவிடும். பொறுமை, தைரியம், வீர்பம், தேஜஸ் முதலிய குணங்கள் நம்மிடம் விளங்கும். 'இது வெறும் வார்த்தையன்று, உண்மையே' என்று ஸ்ரீசங்கர பகவத் பாதர்கள் உறுதி கூறுகிறார்கள்.

பாராயணத்திலே சிரத்தை வேண்டும். அதற்கு அனுகூலமாக, ஸஹஸ்ர நாமங்களுக்கும் ஸ்ரீ சங்கர பகவத் பாதர்கள் பாஷ்யஞ் செய்திருக்கிறார்கள். விஷ்ணுவின் நாமாக்களை ஸங்கீர்த்தனஞ் செய்வதால் பரிபூர்ண ஞானம் உண்டாகும் என்றும் புராண புருஷனை ஸ்துதிப்பவர்கள் உண்மை ஞானிகளாகிறார்கள் என்றும் கூறுகிறார்கள்.

கண்ணைக் கவரும் அழகிய மூன்றுவர்ணப் படங்களும் 248 பக்கங்களும் கொண்ட இந்தப் புஸ்தகத்திற்கு மிகவும் குறைந்த விலை ரூ. 1-4-0

கிடைக்குமிடம்:

ஸ்ரீ காமகோடி கோசஸ்தானம்,

57, மேல டபீர் தெரு, கும்பகோணம்.